CORRECTUM INQUIRIT SCIENTIAM

annual 1970

SACREDHEART COLLEGE THEVARA

SACRED HEART COLLEGE

ANNUAL

THEVARA
Vol. No. XXV
Lice. No. R. N. 13380/57
April 1970

SACRED HEART COLLEGE ANNUAL

THEVARA

Chief Student Editor – Abdul Jaleel V. K.

Malayalam Editor – P. P. Premus

Hindi Editor – M. I. Antony

Staff Advisors – Prof. Mathew Ulakamthara M. A.

– Sri. T. Ramachandran M. A.

– Sri. T. N. Viswambaran M. A.

Statement about ownership and other particulars about the Newspaper "The College Annual" to be published in the first issue every year after the last day of February.

FORM IV

(See Rule 8)

1. Place of publication	::	Thevara
2. Periodicity of publication	::	Annual
3. Printer's name	::	P. I. Joseph
Nationality	::	Indian
Address	::	Padickaparambil House, Thevara, Cochin-13.
4. Publisher's name	::	P. I. Joseph
Nationality	::	Indian
Address	::	Padickaparambil House, Thevara, Cochin-13.
5. Editor's name	::	P. A Joseph, M. A.
Nationality	::	Indian
6. Address	::	Sacred Heart College. Thevara, Cochin-13.
	::	Very Rev. Fr. Prior, S. H. Monastery, Thevara, Cochin-13.

I, P. I Joseph, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

P. I. JOSEPH
Publisher.

Thevara,
1—3—1970.

Space donated by

Lovely Book House

Banerji Road,
ERNAKULAM, COCHIN-18

HINDUSTAN INSECTICIDES LIMITED

(A Government of India Undertaking)

UDYOGAMANDAL, KERALA STATE

Registered Office: NEW DELHI

We manufacture:- **TECHNICAL DDT * FORMULATED DDT * MONOCHLOROBENZENE PARA DCB * ORTHO DCB * CHLORAL**

BHC–another insecticide will soon be added to our range of Products

" HIL IN THE SERVICE OF THE NATION "

The Ernakulam KTC

Most Distinguished Staff

EXCELLENT RESULTS

CLASS SUITED TO REGULAR STUDENTS ALSO

T. K. NARAYANAN M.A.,
PRINCIPAL.

COCHIN BAKERY

ERNAKULAM, COCHIN-11.

Phone: 32368

editorially

another year has rolled by. epic moon-landing, death of this century's philosopher, polarised indian politics - a new decade is born.

we waited for significant contribution to this year's annual. and there poured in articles, poems, skits weighty and light-hearted alike. every year only a fraction of what is received gets published; more so this year. we have laid the accent on the reactions of the young intelligentsia to the contemporary events. the range is alarmingly wide. from politics to philosophy, from romance to retirement. all this in an atmosphere rife with hectic academic activity. as a point of fact, this year we have had a relatively calm educational climate. the pieces in this volume are the responses of a settled academic community. we thank our generous elders and kind contributors.

as for the quality you be the judge.

with regards and greetings,
v. k. abdul jaleel,
chief student editor.

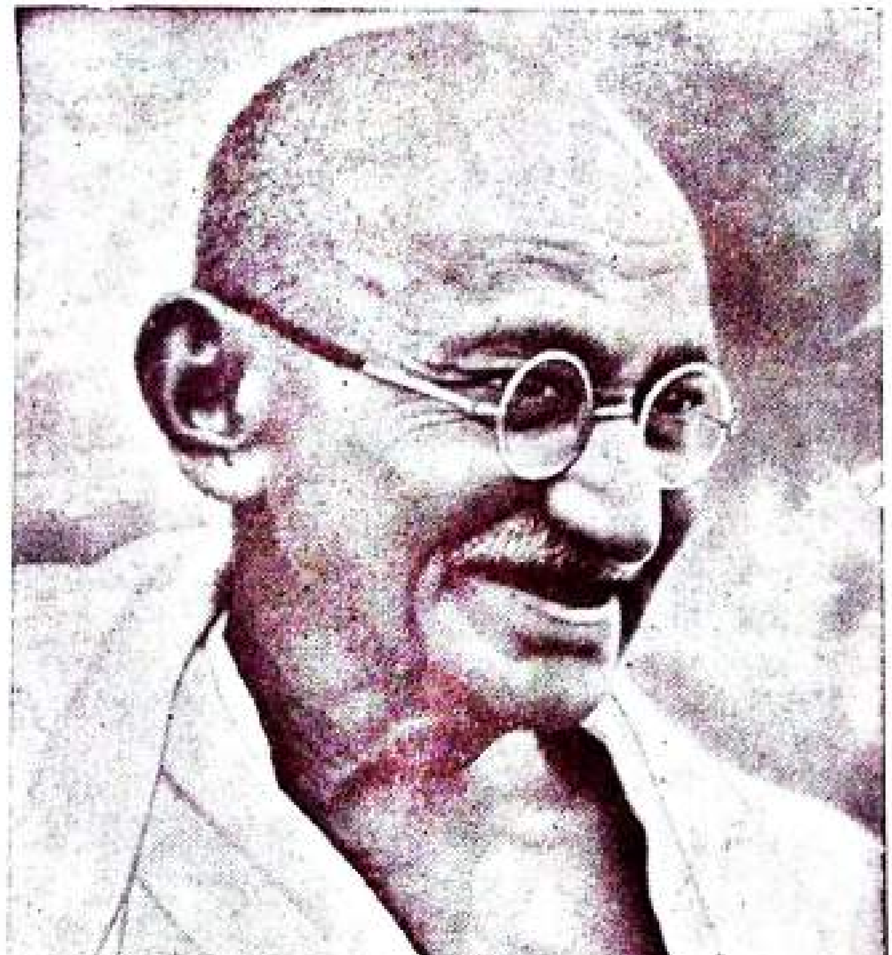

നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവ്

OUR PRESIDENT

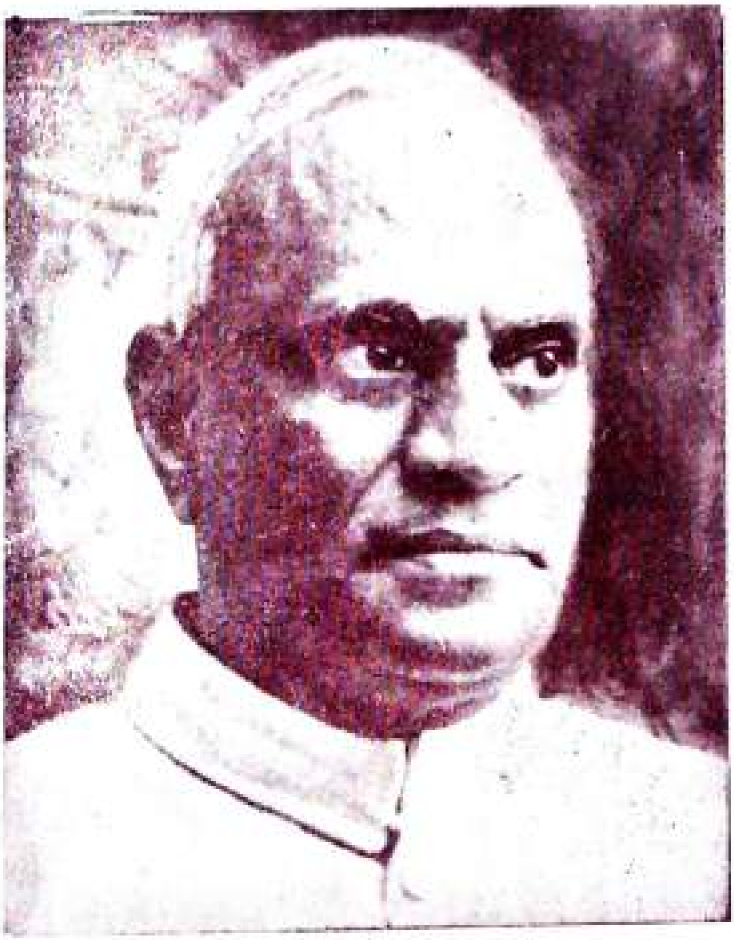

Shri. V. V. GIRI

Smt. INDIRAGANDHI

തേരിത്തു തെളിച്ചീടുക!

His Excellency
Rt. Rev. Dr. Sebastian Mankuzhikary, Ph. D.
Auxiliary Bishop, Ernakulam
AD MULTOS ANNOS

OUR PRINCIPAL

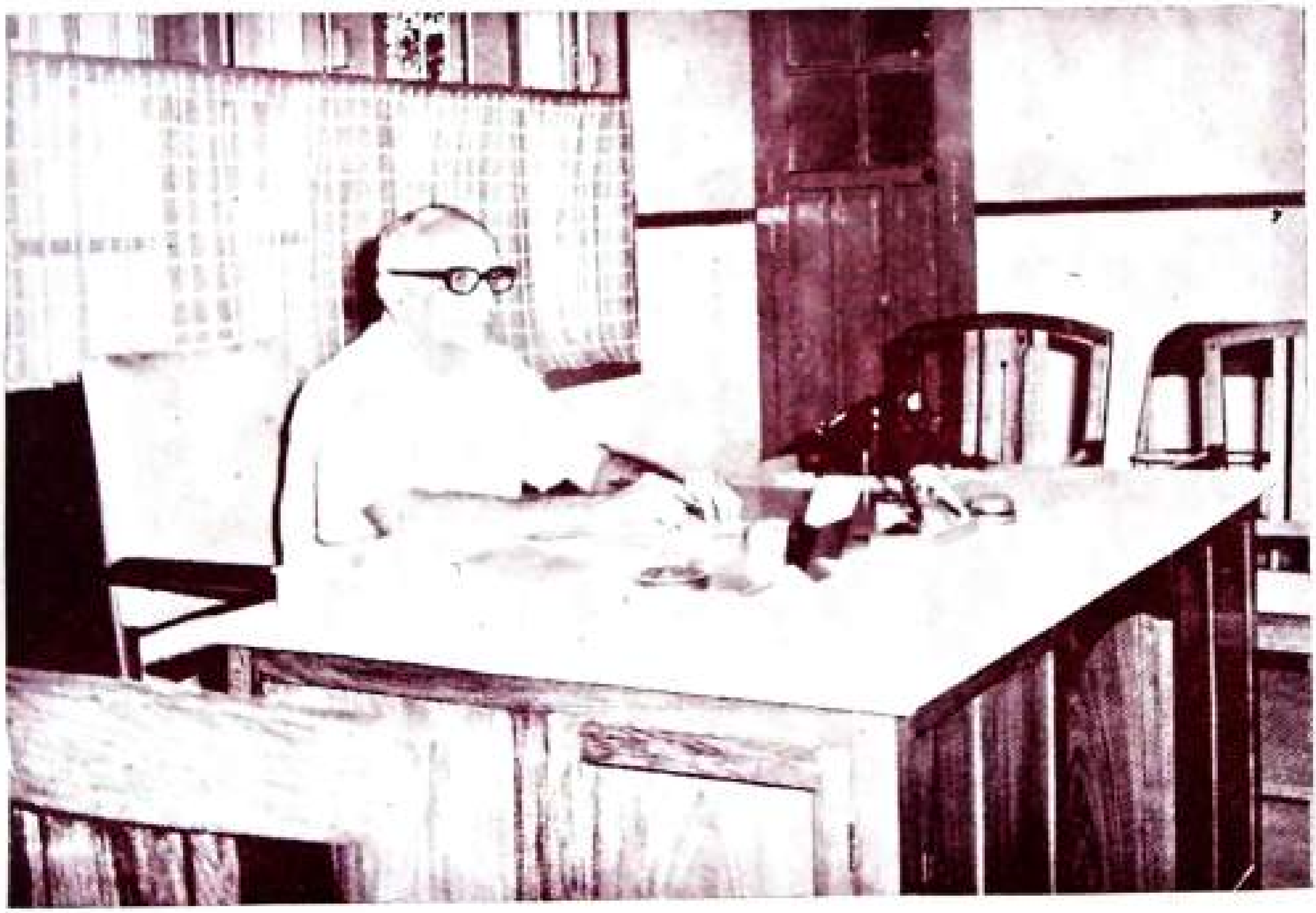

Professor KERALA VARMA THAMPURAN, B. A., B. Com., F. C. A.

.........his royal nobility presided over
this year's academic activity.........

OUR PRIDE

N. VENUGOPAL
Kerala University Union, General Secretary

V. K. Abdul Jaleel III B. Sc.
Chief Student Editor

M. I. Antony, II B. A.
Hindi Editor.

P. P. Premouse, II B. A.
Malayalam Editor.

CONTENTS

ENGLISH

1. What is Existentialism —Thomas Cherian 1
2. Okapi —S. Mohan 5
3. Oh man: What is thine? —N. Prasen Kumar 9
4. About Science —Mathew Philip 10
5. A Miracle in the Mire —A. Basheer 12
6. Sheeba Rani —N. V. Rama Iyer 13
7. A Speech from the Camera —Mathew Abraham 15
8. Micro organisms in the plant world —P. Musthafa 17
9. It was quite bad...Why? —L. Jayasankar 19
10. Most modern creatures —Dey V. K. 21
11. Socialism —V. K. Venugopal 23
12. Intellectual & Illiterate —G. Vijaya Gopalan 25
13. Banking as a Career —Pravin Chandra A. 27
14. Interchange of cultural delegation —Joseph Panikasserry 30
15. To Live in Peace —K. T. Varghese 32

മലയാളം

1. മനുഷ്യജന്മത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണ്. —ടി. രാമചന്ദ്രൻനായർ 3
2. വിനോദം —എ. എൻ. എം. ശ്രീനിവാസ് 8
3. കാമുകി —രാമൻകുട്ടി 11
4. വാൺഹോളി —മുഹമ്മദ്കുട്ടി 13
5. മുഖം —സി. എം. ജോൺ 15
6. ഭാരതനാടകത്തിന്റെ ഭാവിയും. —പ്രൊഫ: മാത്യു ഉലകംതറ 17
7. വിധി —ഗോപിനാഥൻ. സി. എൻ. 21
8. ഗാനവും നൃത്തവും —ചെറിയാൻ കെ. പി. 26
9. 'അളിയാ ആളുമാറി പെണ്ണ്' —ജോസഫ്. എ. എ. 28
10. പ്രിയപ്പെട്ട് —സി. ടി. അയ്യപ്പൻ 32
11. പ്രേമയമുന —മുഹമ്മദ് അലിഖാൻ 33
12. ഗാന്ധിജിയുടെ നാട് —മധുസൂദനൻ. കെ. ജെ. 34
13. തിര —സുകുമാരൻ. എ. കെ. 37
14. ഗ്രാമയാത്ര —എം. കെ. ആർ. നായർ 39
15. തണൽ —എം. ഗംഗാധരൻ 40
16. പൂമ്പാറ്റയും പൂമൊട്ടും —കെ. എസ്സ്. ചന്ദ്രൻ 43
17. മുഖാന്തരം —പി. എ. മുഹമ്മദ്കുഞ്ഞ്. 44
18. എം. ടി. എന്ന നോവലിസ്റ്റ് —എ. ആർ. മുരളീ ബാബു 46
19. ആത്മസംഘർഷം —കെ. വിജയൻ 49
20. വിശ്വസ്തത —പ്രിൻസ് ചെറിയാൻ 50
21. ഇന്ത്യയിലെ സമാധാനം —കെ. വി. ഉമ്മർ 53
22. പ്രിയപ്പെട്ട രാജി —ജോർജ് കെ. ജെ. 57
23. സ്ത്രീയുടെ സാമൂഹ്യപദവി —മണികണ്ഠൻ കെ. പി. 60

HINDI

1. Khya jeevan sapna hei? —T. R. Sivaramakrishnan
2. Samyukth rashtra sangh —Velayudhan T. S.
3. Bharath ke thyohar —N. Prasenkumar Mallia
4. Ucha sikshaka madiam Pranthiya bhashayem ya angraji —V. K. Abdul Jaleel

What is Existentialism

THOMAS CHERIAN K.,
II P. D. C. - 545

Look at the queue formed in front of the theatre; the queue you see in a 'plurality of solitude'! All of them have only a common end - to get into the theatre. None cares to act in a distinctive way. So is the modern man, lost in the crowd. Anonimity in his saving virtue; but the greatest peril of man is to be hidden in the crowd. Don't you see, with Soren Kierkegaard, the need of a recall of the individual to himself and an awakening of the possibilities of self determination that slumbers within him?

Yes, human existence has always been a problem for man, who by virtue of his faculty of rational reflection could not help look searchingly and critically at his own life. As a consequence of this he has found many questions facing him to be answered by himself. What is the meaning of man's existence? Why does he exist? What is his destiny? Who has and how is he to determine his destiny?... The aim of existentialism is to give solutions to these problems and in its efforts it gives a new orientation to man's life in political, economic and social speres.

Existentialism is the most popular and widelv studied philosophies of the present times. If it has gained such popularity and appreciation it is due to the fact that it imposses the greatest emphasis on man taken concretly and individually. It is homo-centric; it is a critical reflection on human self.

Soren Kierkegaard by the profound analysis of existence and existential thinking has fathered existentialism in contemporary, Theology and Philosophy. The word "EXISTENCE', whence derived the term Existentialism, means a 'Standing out' from mere biological activity. For Kierkegaard, existence in the attaining or the attainment of self possession in the self-directed life of the individual. "Existence does not mean simply being there in the world, nor even simply living". There are many who exist without existence, i. e. those who dript along customs and conventions without ever becoming individuals except in an analogical sense.

feeling of responsibility. But the pity is this that the 'man' in him does not live. This type is turmed an "Annonymous Man" by Heideggar, "Man of Empirical Existence" by Jaspers, 'Man of Problems' by Marcel, "Aestetic Man" by Kierkegaard and "Unauthentic man" by Sartre. Man has to get out of this unauthenticity and enter into the authentic state of being through authentic experience of his freedom.

The worth and condition of human life: According to the Existentialists human life is a vexation of spirit. What is connatural to man is sorrow, burden, anguish, nausea, agony, ambiguity, anxity and not peace, joy, happiness, delight etc. Man is born to die rather than to live. When he is born he begins to die rather than to live. "Birth is a beginning of death, a commencement of a perind of suffering from sickness into death". (Kierkegaard). "Man is thus a being towards death". (Heideggar). Mans endeavours to face the facts of life lead him to despair over the fact of death.

Why is man to despair? Man finds himself at a loss; precisely because he feels that he has nobody to relay on in this world and nothing to hope for. And nobody can support him because to support him is to destroy his freedom. One should not encroach upon mothers freedom because one who does so is a criminal. This is the fact of human condition and man has to accept it because he is born human.

The world seems a horrible place. Anguish over whelms mans very being. Jaspers calls this experience an "awarness of the precariousness of being"; Heideggar, "the terrific sense of our approaching death"; Sartre, "Nausia for existence", and Marcel, "an ontological exigence for Being". Now at this juncture. Sartre proceeds to guide himself by affirming one's "freedom" and denying God.

According to Sartre man has freedom as his sole property; "nay it is his very essence", because man is what he makes of himself. Hence man's freedom is Absolute, which has no obligation to God. "God is a contradiction"! This is the cry of the greatest spokesman of the century. In short, to become authentic, man must reject all his belief in God and in the universal moral laws.

But Sartre knows, that his freedom is a precarious one. His hero Orestres realizes it and contemptuously insistes the the curse of Jupiter rather than being subject to him. "It may be that Jupiter has created me......... but he should not have created me free; what is there between us? He is a God and I am a free human being, both of us will pass by like two ships at sea. We are equally alone in our anguish"?

But, in the case of Marcel it is just opposite. According to him this sence of despair and dread is for man an invitation to the real manhood. He is at cross roads, and the attainment of his real manhood depends on his free choice. If he decides to commit himself totally to the supreme Being he becomes the Authentic Man.

OKAPI

A Wonderful Infant of the 20th Century

S. MOHAN
III B. Sc. ZOOLOGY

It is rather thrilling to watch the playfull behaviour of animals. Is there anybody who does not find pleasure in the naughty behaviour of our ancestors–monkeys. The melodious music of birds, their beautiful, bright colours pass on to us a kind of inexplicable joy. Thus from time immemorial, an inseparable connection is existing between the mankind and the animal world. Now most of the animals which we see today on the surface of this planet have come to linelight years before the birth of this century. But it is an unconcealable fact that even in this supersonic age several creatures are sleeping in the cradle of "Nature" unknown to the modern world. For instance, Okapi like the Chinese panda was totally unknown to this civilized world untill it made its debut in the beginning of this century. Now in this essay, I would like to throw light on some of the peculiarities of this wonderful infant of the Dark Continent.

The interesting incident that led to the discovery of Okapi

In the year 1838, a memorable event happened which was only a prelude to the discovery of this animal. In Greece, a Bavarian soldier was travelling on foot along the coast of a river in a moonlit night. All on a sudden, he stopped as if he had seen something quite precious. Within a stone's throw he had seen a heap of bones which when he examined were found to be filled with glowing marbles. His face became red with joy for he had thought that those glowing stones were real jewels. He had collected each bit of skeleton that his eyes could spot and with great expectation submitted the whole thing before Professor Andrews Wagner in Munich for estimating the value of the "jewels". The warrior was taken aback when the Professor after close examination of the whole thing declared that those were mere bones of certain animals which had lived years ago. During examination of the bones, the Professor came across the jaw bone of an anthropoid ape which became extinct millions of years ago. The soldier returned with great sorrow but with relief that he had made a valuable contribution to Zoology.

The incident had created sensation among anthropologists, excavators and fossilists and they began to flow to this particulars riverbank. They could collect from the riverbank several skeletal pieces of the animals which had become extinct four billion years ago. After carefully examining each bit of it, the scientists came to the conclusion that it was the remainder of a group of giant animals called "Helladotherium" which lived millions of years ago in Greece. The skeletal structures revealed that those animals had had close resemblance to present day giraffe. But unlike giraffe they had short legs and necks. From then onwards inquicitive scientists began to search each nook and corner of this world to find out this interesting creature. Their effort bore fruit only after sixty years when they could find out that missing link which was a hotch-potch of those extincted animals and the present day giraffe.

At that time many European adventurers used to call at Congo forests for hunting as well as for sight-seeing. They used to hear many funny tales about a particular strange creature from the Pygmies, the African natives. At first, they gave only that much of importance to these tales as they did to fairy tales. But later some Pygmies as an evidence for their plea submitted the skin of this particular animal before a group of European hunters and the skin was quite alien to them. Since then people, especially scientists and hunters, began to view this matter with great seriousness and curiosity. Sir Harry Johnston, the then Governor of Uganda, showed great enthusiasm in the matter of finding out this "hero of the fairy tales". In 1899, he had received a skin of such an animal and for close examination he sent it to Mr. Sclator, the Secretary of the London Zoological Society. After examining the skin carefully, he had declared that the animal belonged to a group of primitvee animals calted "Equs" and it was given the name "Equs Johnstoni", after Sir Johnstoni. But later, Sir Lankaster, after analysing the skin and skull of this strange animals came to the conclusion that these animals did not in anyway belong to Helladotherium group of animals, but were members

of another group of primitive animals called "Samotherium", the members of which once lived in the island called "Samos". Thus by the end of 1900, after causing much hurly-burly, this strange creature of the Dark Continent came into publicity with a new scientific name — Okapi Johnstoni.

Okapi – The younger brother of giraffe

The present trend among the Zoologists is to consider both giraffe and Okapi as the members of one and the same family. It is beyond doubt that Okapi shows a comprehensive similitude with giraffe in its shape and body structure. As a result of evolution giraffe became an animal with remarkably long neck and legs. But Okapi is a conservative type. This animal has got comparatively long legs and neck. It grows to a height of more than five feet with the neck and trunk dark brown in colour. The head is brownish white in colour. In the posterior region of the body above the knee joint several white bands are seen alternating with black stripes which add to its natural beauty. Some times such beautiful stripes can be met with in the forelimbs also. The ear is long and resembles that of donkey. The mouth is bounded by soft movable lips and there is an elongated tongue that can be protruded on necessity. The tail is having a moderate length ending in a wisp. It is a cloven-hoofed animal like Ox or sheep. The origin and development of horns of giraffe and okapi bear testimony to their close relationship. The horn of Okapi grows to a length of about five inches and three fourth of its length is covered with hair. The horn instead of originating from the skull, originates from the muscular tissues of the fore-head and as it grows in size, the posterior end of the horn pierces the muscles and estrablishes connection with the skull. Griaffe's horns also originate and develop in the same fashion.

Okapi is a resident of Central Africa. It is solely seen in Semliki and Ituri forests which are situated three thousand feet above the sea level in Congo. This animal does not like to lead a gregarious life It lives in little bands-usually a male and a female and sometimes a foal also will be there with the couple. It is purely herbivores feeding on leaves and grass. As these animals are timid and sensitive by birth they are always on the job. The Story goes that these animals are incapable of producing sound. But it is on the knees of the gods. In the dark, gloomy forest. Okapi depends more on the power of hearing than on the power of vision to locate the presence of its foes. The long ears are extremely sharp, adapted to catch the faintest sound. But these helpless Okapies are always victims to the Pygmy's arrows. They kill these innocent creatures in large numbers for their tasty flesh and beautiful skin. But it is very difficult even to find out an okapi since as soon as it senses the presence of the enemy, it swiftly runs away from the spot and hides among bushes. The colouration of the trunk and the stripes make the animal inconspicuous to the hungry eyes of its foes.

Okapi in Zoo

The discovery of Okapi was an epoch-making event in the history of Zoos. In 1900 it was proclaimed that Okapi was a reality. Since then several famous European Zoos wanded to exhibit this animal. Dr. James chapin, Herbertlong and such other adventurers with the help of expert hunters wandered about in the Congo forests for nearly three years to catch okapi. They left no stone unturned in the effort of catching okapi. But all their attempts turned out crabs. But the authorities did not have to wait for a long time. In December 1918 an okapi was caught in the Bhuta forests by the Pygrmies. It was soon brought to the Zoo, but it lived only for a short period. It was only in 1937 that the Newyork Zoological Park could procure an okapi. As this animal is seen in no other place of the world its demand increased and the authorities of well-known Zoos all over the world were ready to pay any amount for a live okapi. But it is not an easy job to catch okapi. First of all, these animals are seen only in dense forests where sunlight canot fall on the surface of the earth even at mid-day. These animals are very sensitive and reserved type. So even if we have successed in catching a live Okapi, it is not sure whether we can bring that animal to the Zoo without any catastrophe on the way. In most cases the animal kicks the bucket on the way to destination owing to climatic changes. But by the grace of Almighty a good number of these animals have survived the adverse conditions and now they are being exhibited in famous Zoos of the world.

Among the animals which became victims to man's thirst for blood, okapi was holding a place not less important than the place held by the ":thick-skinned politcians" of the animal world. Consequent to constant hunting, Okapi reached the verge of extinction. In 1933, according to International Convention, this animal was proclaimed as a "protective animal". This law not only saved these helpless creatures of the African Continent from destruction, but provided the animal with security and peace of mind.

* * * * *

They who write ill, and they who ne'er durst write,
Turn critics out of mere revenge and spite.

— Dryden-Critics

K. K. Kunjachan
Arts Representative

Mathew Philip
Science Representative

D. A. Pai, Union President

George Paul Karian
Pre-Degree Representative

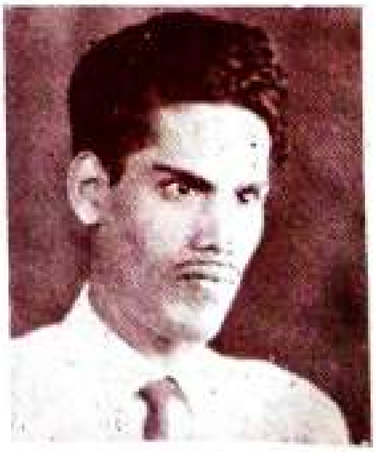

P. P. Sankaran
Commerce Representative

Ramashenay II B. A.
Second Language Hindi
Association Secretary

Jimmy K. J. II P. D. C.
Second Language French
Association Secretary

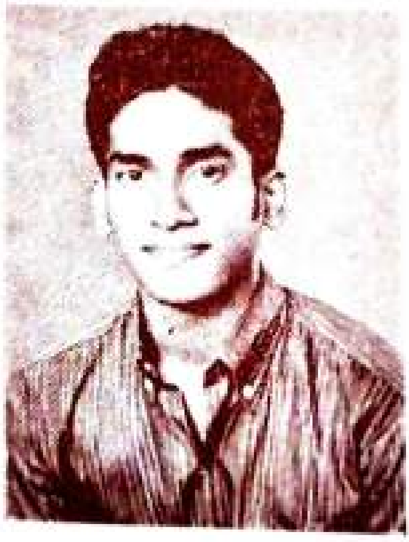

Joseph P. A. II B. Sc.,
Arts Club Secretary

Thomas II P. D. C.
Second Language Sanskrit
Association Secretary

S. Venugopal II P. D. C.
Second Language Malayalam
Association Secretary

WE ARE PROUD OF THEM

Ittiachen V. V.
College Champion

V. P. Joseph, College Champion
Represented Kerala University
in the Inter Collegiate Athletic Meet
held at Baroda

K. J. Joseph
College Champion

Raj A. P.
College Team Captain
District Team Captain
Represented the Kerala University
Team in the Inter-University
Basket Ball Tournament

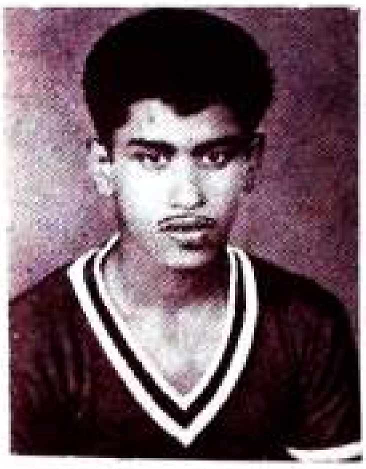

C. C. Jacob
Fastman in our District

T. J. Vencheslavous
Selected to Indian Ball
Badminton Team

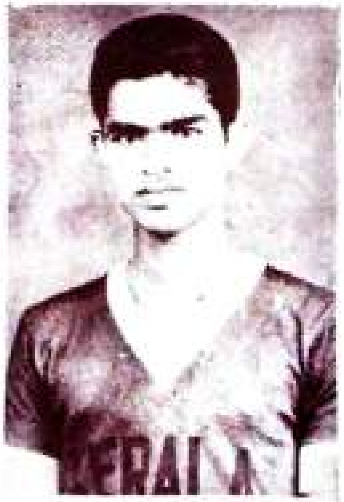

Davis C. J.
Kerala Junior State
(Foot-ball team)

DISTINGUISHED MEN

N. V. Krishna Warrier

Dr. M. V. Pylee

T. C. Krishnan

T. M. Chummar

Vayalar

M. K. Sanu

Thomas Mathew

Vaikom Chandrasekharan Nair

Kambisserry Karunakaran

ADDRESSED THE UNION

Dr. T. S. S. R. Rao

Sreekandan Nair

Dr. K. G. Nair

Sankara Menon

K. T. Jacob

A. C. Jose

Prof. Rev.
Mary Cecilie

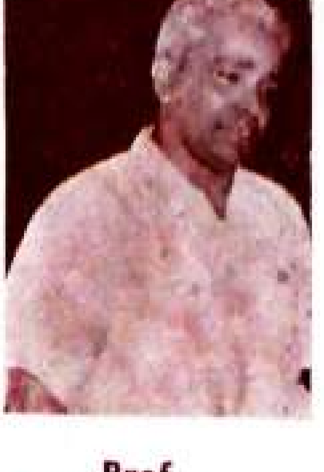

Prof.
K. Narayana Kurup

K. P. John

K. P. Appan

J. C. Kuttikad

Kottayam Chellap pan

M. V. Deva n

V. K. Raja

Prof. Sivarama-
Krishna Iyer

M. Acthuthan

Antony Vachaparambil

Rev. Fr. Xavier-
Kaniampuram

"Oh man: What is thine?"

N. PRASEN KUMAR
I P. D. C.

Who knows the world's wonderful mystery ?
Entirely broad is the world's history.
The nature of world is so beautiful
And the feature of world is so dreadful.

Vast is the thirst of bees for honey,
Vast is the thirst of man for money.
Oh bees ! Oh bees ! What for the honey ?
Oh man ! Oh man ! What for the money ?

The palace-like house and countless penny
And the the things thou think'st as thine so many
And so many things of thine of mirth
Are, at the end of breath, left on earth.

At the time of thy birth on the earth,
The thing thou broughtest here at thy birth
And the thing thou takest with thy death
Is nothing; but all are left with breath.

That thing is thine, —— a thing for ever.
Are the gifts of nature for ever ?
Then brother, what is thine ? Dost thou think.
Nothing is thine, nor even a thing.

Lo' ! There is He —— the master of all.
Then, what is thou and thine after all ?
So, be not proud, be humble, brother
For, we are the sons of same mother.

About Science

MATHEW PHILIP
III B. Sc. ZOOLOGY

Man's long search for knowledge has brought profound changes in his understanding of the universe. Not long ago, as human history is reckoned, man thought of the universe as something like a vast room of which the earth was the floor and the sky an arching ceiling where the sun moon and stars moved above the earth in their daily course. Possibly, man's thirst for truth is as old as himself. Unfortunatly this noble urge could not often find congenial whereabouts for its development.

Think of the star one sees in a clear sky, twinkling at men below as it were a great truth is being hidden from the puny man beneath, Many ignore it as quite commen place, for ignoring the phenomenon is easier than taking the challenge.

A scientist in one who takes the challenge. If the man of science is to deal with his facts successfully he must develop certain qualities that together are sometimes called the "scientific attitude". A true scientist is one who is both inquiring and critical. The world requires us to find answers to many questions if we are to line successfully. The goal of science is not merely to gather data through observation and experiment. The laws of science are not like the edicts of a monarch or other authority which nature must obey. "What", "where", "when" and "How" are not only the first questions of childhood, but are continually asked by the scientist as well. He does not take the world for granted but seeks to learn more about it by penetrating behind the mass of facts and to find laws on which they rest.

But the scientific attitude is not mere idle curiosity. Facts must be honestly and accurately determined. Among the many answers that suggest themselves he must be able to discriminate and to separate the valid from the invalid. He must satisfy his [reason, not hopes or his desires. In the best sense of the word, a scientist must be "critical".

Let us now examine the meaning of the word "Science". It comes from

the latin word "Scientia" meaning knowledge. The modern pseudo-god — the "all knowing, all powerful" protector, provider, sustainer and the giver of all the good gifts is science. Science says, it concerns itself with "how" and with "what" more than with "why"?

We live in an illustrious age of Science. When we think of the various achievements of Science we can note that most of them are thrilling. Though these achievements, sometimes, may not provide us with mirth and merriment, excitement and laughter one thing is sure that each discovery opens new horizons. science has influenced us so much that we cannot live without its help. In our day to day life it reaches us with its own merits and defects. It makes our life comfortable, easy and even luxurious. Science is man's adventure with nature. It is really an organized knowledge. Its progress is unceasing for each discovery opens new horizons. It succeeds, by splitting big problems into little ones, by learning more and more about less and less. Thus, Science is important because it can help us a lot even in our ordinary life.

It is only a fact that certain great Nations of the world are not aware of the importance of scientific researches in regard to the improvement of national prosperity. The scientists in different parts of our country are not given sufficient help to extent their activities and to derive maximum benefit from their work.

The sciences as we know them today have com from very simple beginnings far in the past. Whenever men first inquired systematically into the nature of the world around them, science began. The knowledge they slowly gathered and the conclusions they drew from it seem to us now primitive indeed but from these early gropings into the unknown, through centuries of gradual advance, have come the sciences of today.

To understand science is an important goal of education. The series of developmental steps through which each of the sciences passed were much alike. All sciences has as its goal the recording of data, which were expressed as measurements of one sort or another, almost in the same fashion.

Todays accelerated pace of research aided by new techniques, modern instruments and points of view imparts to science a rapidly changing character, as discoveries pile one on top of the other.

But, today, the scientists have been too cloistered; too ivory-towered; too prone to remove themselves from effects of modern science and technology. Scientists have characterised themselves as the most honest; the most godly man-Who have no responsibility for determining the use to which their discoveries may be put. Take the case of atomic and hydrogen bombs. Even those most directly concerned with the discovery and development of such powerful forces disclaim any responsibility for their misuse

"A Miracle in the Mire"

A. BASHEER
II P. D. C.

I sleep
I laugh, I quiver,
At times I fly
To the dirty lighted streets;
To get life
Into me like a hind
To get all my life's
In the dirty scented rooms;
To get the sight
Of the purest, off me
In the gale to come
From the taught lips of them.
The gale arises
From the dirty curtained doors
Taking me to the sylph
In the rags of a queen beggar;
I sink deep
Into the sprightly night of dreams,
To the minute mirage of mirth
To the miscreant full with missals;
I sprint off, then
To the squalid world of mine;
The spell I feel,
Takes me into the prank of dreams;
In the spate that stops never
I do then flow off!

Sheeba Rani

N. V. RAMA IYER, M. A.

Mr. Ayub Khan is generally very harsh and rude in his treatment of domestic servants, either men or women. His vituperative and wrong headed temperament made him severe and vociferous to the first servant whosoever he or she may be that came across his view. He was a rich landlord of the locality owning a few acres of paddy field, a well fitted farmyard, with a munificent supply of good cattle. Besides he has had a big family of more than a dozen children. Mrs. Ayub Beevi, over sixty was still energetic and gay; while Mr. Ayub just twenty two had a pair of white eyebrows; his cheeks had conspicuous wrinkles and he wore spectacles of a heavy form. Yet an ardent vitality preserved a bloom upon his face, which made him a handsome personality in the home and among the rural folk. His bald head and narrow strip of forehead were a sign of apparently pleasing gentlemanliness.

On a fine summer day, a money'd beggar rushed in to see him. Nazir for that was the lad's name—lean and pale stood aghast, and after a minute, bowed before him, abruptly stooped and hastily untied his ragged bundle. "My dear lord, accept this packet. This contains a couple of thousands of rupees." he blunted with conclusive starts and odd gesticulations.

In a flash Ayub's mind revolved as to whether the fellow was mad or a rogue, or a professional robber in the garb of a begger. Whether he should telephone to the Police, or make his own enquiries of the tag-rag youth was his second reaction. However with a smoky brain he turned to Nazir and said. "Tell me what brought you here. Where is the money from? Shall I had you over to the Police?"

Nazir began his story.

"Twenty years ago, Sir, a great calamity befell our home. That was my birth. At three God deprived me of my mother. My father, a fast aging man married again. My step mother, Zainaba, was all love for me. She brought forth a fair girl Sheeba Rani by name. Our home was perfectly happy for only an year or two; Fate snatched away my father, too. He died of heart-failure leaving a young widow with two children to be brought up."

Ayub shuddered to hear of the fair name Sheeba Rani. And so he attended.

"Now that I am an orphan, I became a spoilt child, inspite of the kind and tender care of my step mother. I was a lazy schoolboy, began to spend wrecklessly the entrusted money either for fees or to buy grocery. My Stepmother did not lease me, she only advised me, very often in despair."

"Once, a guest came to our house. When he was about to leave, he fumbled his pocket and found his purse missing. He called me and asked for it with soothing words and upon my denial, with serious threats. Sheeba knew I was the culprit. She came jumping before the guest with the purse in hand. "dear Uncle, 'she said, "here is your purse. I took it from your pocket, just out of fancy. Take it back." I bent my head low before her, to find her prudence. She was indeed an elder sister to me in intelligence and discrimination. When I think how she saved me from the disgrace, my hairs stand on ends even now."

Tear gathered in his eyes and his voice chocked. "and even that incident did not make me completely honest." He sobbed. On a fine morning I stole a good sum of money from my step mother's unlocked trunk and escaped in a train bound for Madras. I forget my home and squandered all the money. But Providence induced a shop owner to take me in. Thus a few years passed eventlessly.

Soon I made friends with an aged man, who offered his daughter in marriage to me. But I took the idea only very lightly. "After a break of several days, I got an invitation for my friends' daughters' marriage.! I went, And what did I see? An old man weds a sweet girl of seventeen. And I knew the bridegroom had already a big family of children. !"Allah" Ejaculated I, and thought of the long-forgotten Sheeba Rani and writhed in agony."

Drops of sweets were seen in strings on his forehead. He was panting as it were, for breath.

Is Sheeba also to wed like this? No, she should not. I must make money at once, and run up to my home and atone for what I have done. Thereupon I stole a huge amount from my shop and hid it under a tree packed carefully in a vend. But alas! I was caught by Police and sentenced !!

I am now released from jail after the period of sentence. I ran up to the foot of the tree and ho! The money is intact. Here is the money, Sir. Take it before I am again in the grips of the Police. May I search for my poor sister. Surely, she should have been wived to somebody.,'

X X X

By this time a young woman peeped in with a two year urchin pulling at her sari. The boy stricked out of fear to see the grotesque figure and clasped the mother firmly.

The wretched youth looked up and stared at her. "Sheeba, Sheeba, my dear sister, here am I, your brother Nazir" he cried and fell in a swoon.

Mr. Ayub stood up watching the scene very gravily. Nazir's step-mother was a new mother-in-law to Mr. Ayub, the landlord! The miserable wreck of the man regained and said to Sheeba in broken words: "Are you this old man's young wife? !!
She nodded, not being able to utter anything.

Nazir jumbed up, kicked the packet and soon lost himself in the crowd outside.

The crying child stopped crying shouting and pressed upon the question again and again :-

"Who is it mother? father, Who is it? !!

A Speech from the Camera

MATHEW ABRAHAM
III D. C.

Ladies & Gentlemen,

Sorry, I didn't know so far that I have to address you, otherwise I would have come better prepared. First of all may I introduce myself as Mr. Camera and speak something about photography. Most of you have heard by this time about photography but I doubt whether you know well the mechanism lies behind it. Photography means the art of reproducing the exact image of the object that we see. While an artist writes with his pen and ink, a photographer writes with the aid of me and light. The important thing in photography is the photographic film. The formation of photographic image is based on the property of certain silver halide such as silver chloride, silver bromide, silver iodide. When light is incident on this silver compound the internal structure is altered according to the intensity of light fell on it.

May I tell you something more about photographic film. The photographic film consists of a layer of minute crystals of silver halides which are suspended in gelatin and coated on suitable support (glass, paper, film). When the latent image produced during exposure on film becomes visible only, then the photographic emulsion layer is treated with developing agents. During developing silver halide goes into solution for a short time. The developer reduces the dissolved silver halide to form a super saturated solution of metallic silver which is deposited as black image wherever light is incident on emulsion layer. The blackening doesn't take place on unexposed area.

Correct amount of light should fall on film to obtain a good negative. Diffrent types of emulsion require diffrent amounts of light. These are called the speed of the film. One widely used unit to measure the speed of the film is A.S.A. Depending upon the speed of the film we can classify films into five types. (1) Slow speed (2) Medium speed (3) Medium fast (4) Fast one (5) Very fast. Slow speed films are made of fine grains. This film can be used in heavy light. For pictures which have to be taken at night in very poor light very fast speed films are

better. In normal light condition Medium fast or ¡Fast one would be advantageous.

Dear friends, perhaps you are anxious to know about my secrets. I am a small box type. My ancestry goes back to the renoned pin-hole Camera. On analysing my anatomy you will find a lens, a shutter and a diaphragm. The lens forms like your eyes catch the sight of near and distant objects and focus it on the retina, my eye also focuses the image of the object on the film very clearly and distinictly. In the absence of light I am just like a blindman.

The next important part of mine which deserves mention is the shutter. The role of the shutter is to act as a gate keeper. The shutter in no account would permit more light to come in because that would damage the film. Film is very sensitive to light. Perphaps you know the tremendous velocity of light is 186000 miles/second. So with in a short time a great amount of light will enter. When you take a picture it is necessary that you should adjust the focal length of my eye and the speed of the shutter. For moving obojects a high shutter speed and for non-moving objects a low shutter speed have to be used. Almost all my middle class brothers are provided with a fixed shutter speed.

The adjustment of diaphragm is another important thing in snapping. The diaphragm is just like your eyelid. It is better to use narrow aperture on shiny days and a wide aperture when the light is dim to regulate the intensity of the light the diaphragm is adjustable to various widths.

There are days when my brothers of varying in prize and size appear in the market in large numbers. Sometimes my elder brothers may ruin your films. For that, you cannot blame them alone. Partly it is due to the inexperience of the budding photographer.

Excuse me, gentlemen I don't want to take any more from your precious time. Thank a lot for the patient hearing.

An artist who has failed

—Critic

—Pearsall Smith

Micro Organisms in the Plant World

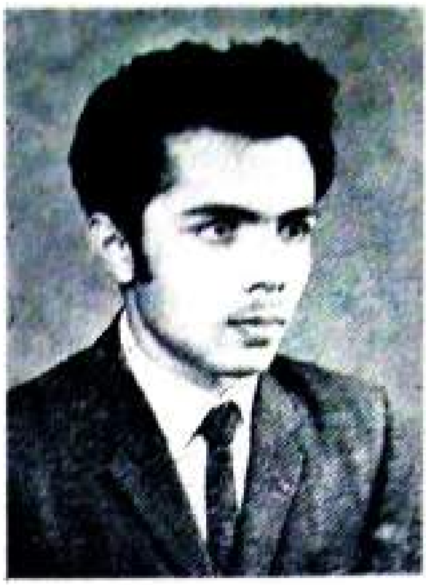

P. MUSTHAFA
III B. Sc. BOTANY

Microbiology is one of the recent contributions to the vast realm of modern science. This modern biological studies deal exclusively with the life and activities of certain organisms, that our naked eye fails to visualise. By throwing much light on a microcosm, it has revealed that, these organisms also perform metabolic activities like multicellular organisms. Bacteria, virus, yeast, penicillins etc. are some of the important microorganisms in the plant world.

The nature and existence of virus is highly mysterious even today. Their rapid multiplication supports the view that the virus are living beings. But they are regarded as non-living, since they can be extracted in the form of crystals having all the properties of original virus.

These ultra microscopic forms are found to cause diseases both in plants and animals; on this basis they are classified into Phytophages—attacking plants, and Zoophages—attacking animals. Small pox, chicken pox, Hydrophobia and paralysis are some of the diseases caused in animals and plants. Bunchy top of Banana, leaf uses of cotton, Tomato mosaic, Potato use disease are common virus diseases.

Bacteria are another important micro organisms, which contribute much to human welfare. These unicellular plants come under a special group of fungi called schizomycetes and lead either saprophytie or parasitic life. Some are pathogenic forms and cause diseases like cholera, T. B. anthrax etc. in animals. Apart from this they produce diseases in plants also. Canker of citrus, root rot of cucumber, and wilt of tomato are some of them. Blight of potato and Ball rot of cotton are also Bacterial diseases. Yet they play an important role in keeping the balance of nature and in effecting cyclic change.

Certain micro-organisms are found to be exclusively benificial to human beings. Yeast is the most important of them. They are referred to as Saccaromycetes since sugary medium is their favourite existing palace. In rare cases

We rode quickly to the theatre. The film was fairly good and we reached our home at an early hour. In spite of all the miracle happened I thought of all that had passed and changed my ideas about my friend.

"Sumangali"

Riddles

Qn: The more you take; longer it grows

Ans: "A hole"

Qn: What do we often catch yet never see?

Ans: "Cold"

Qn: What is it, if it is your name; that you break open?

Ans: "Silence"

Qn: I have cities with no houses, forests without trees and river without water. What am I?

Ans: "Map"

Qn: What is it that has teeth but never eats?

Ans: "A comb"

"Woman—Only one of Nature's agreeable Blunders"—Cowley.

"A fasionable woman is one who is always in love—with herself"
—Rochefoucauld.

Most Modern Creatures

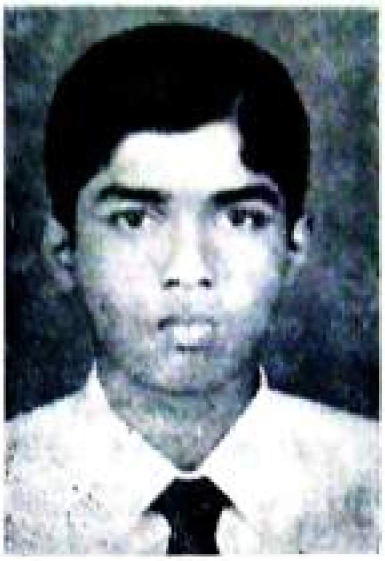

DEY V. K.
I P. D. C.

Here I am going to introduce a new group of highly organised creatures, supposed to be evolved from human beings. You might have come across a folk of young men aged between 17 and 24. Outside your home, or on your way to the town, cinema theatre, colleges or office. They are gentlemen in their outfittings and other external appearances. In your talk with them unknowingly you are forced to believe that they are the true gentlemen of the age.

They are always seen well dressed in up-to-date and most modern fashions. By seeing the dress that they wear, you can easily identify them. Their hair style is of a peculiar type. In front of the fore-head, the hair style. they introduce, resembles the nests of your small birds to which you are already familiar. They are very particular in wearing tight pants and shirts and high healed shoes. They often use eye-brow pencils to make the scorpion-tailed 'mustachea'. Which is not originaly met with on their face.

These young energetic men are embodiments of large-heartedness, broad mindedness and excessive politeness. Instances of their service and sincerity are well exemplified in their dealings with the parents of pretty, good-looking and charming college-going girls. They take special interest in helping the parents of good looking girls. If necessary, some of these gentlemen do interfere with the domestic affairs of these fair chaps without any lead motto, but only to offer their sincere help in the problem. They do never forget to face these parents with a warm welcome. When they deal with aged personalities they pretend to be excessively polite, as if they have divine respect towards them. While travelling in a bus, occasionally if they happene to come across one of the parents of their girl-friends, they used to get up all of a sudden and offer their seat for the guardian of the girl-friend.

The main weakness of these gentlemen are the pretty girls of the nearby colleges. When they come across these girls, if we watch, we can very well see that they are puzzled and perplexed, and finally become nervous. These peculiarities may be seen in them only in the

primary stages of their dealings with girls. Still thay are professional love makers and full time girl–hunters. The tendency for love-making and temptation for girl–hunting are the characteristic features met with in their blood congenitally. By the consecutive love making and girl-hunting business, some of them have become mently pervented. But they cannont be called mad in the real sense and meaning of the term. Even expert scientists of our most modern age cannot invent the exact medicine for the so far uncured disease of this young generation. Still they are trying to find out a universal panacea for this terrible and dangerous epidemic disease.

They are evolved, according to some biologists, from the most modern homo-sapien species. But some others are of opinion that they are the degenerate group of humau beings. Still others are of opinion that these most modern creatures belong to the group of Anthropoid Apes. Anyhow, the present status of these modern creatures in the animal kingdom is not yet found out so far. They closely resemble the human beings in their morphological, anatomical and other physiological characters. But they are, unlike human beings, creatures with foolish brain. And they are more emotional and not rational in their thoughts and deeds.

It is said that colleges and schools are the breeding grounds of these creatures. In the period of adolesence these creatures often seem to be voracious eaters, feeding being their main habit.

They are neither politicians nor educators. Still they are capable of dealing with and handling any subject irrespective of science and arts. Even though most of them are supposed to be college students, they spend most of their valuable time outside the college classes. They do never mind their teachers or parents. They are the masters of their mind and body. They think that they are the order and law of the day. According to them, good character, morality, culture etc are nothing but airy–fairy stories told in the old classics. They often use to praise Edmond Froid and his theories on sex. They demand and struggle for sexual freedom thereby becoming able to mingle with the fair sex. Often authorities as well as the public become the scape goat of the attacks of these modern creatures.

I have tried my best to narrate the typical features of these highly organised animals of our age. I don't know how far I have succeeded in introducing these creatures of interest to you. I wrote what I felt at a glance and that too, may or may not be correct.

"Modern art : a form of painting which convinces you that things can't be as bad as they are painted"

—JACKSON

Socialism

V. K. VENUGOPAL
III B. A.

Now a days we hear much talk about "socialism." Socialism has a wide appeal in modern times. We will try to know what it is.

The word socialism appears to have been first used in the "Poor Man's Guardian" in 1833. 'Socialism' is derived from the word 'socious' which means society. It is thus concerned with society and it is the injustice of the capitalist system that has inspired it.

Socialism is the legitimate child of two great revolutions, the Industrial Revolution which had established itself in England in the 19th century and of the revolution in the thought, that found the most prominent expression in France at the same time.

In the modern complex world, it is a fruitless venture to give a correct definition of socialism. There are different schools of socialisn like Marxian Sociaiism, Collectivism, Guild socialism Syndicalism etc. Hence socialism has been compared to a hat that has lost its shape because everybody wears it.

Socialism is opposed to the sytem of property. Some schools of socialism would abolish it althoughter and some would allow it in a limited field. But all arre agreed that measure of praduction must be brought under public management.

Under socialism free enterprise is substituted by the state planning. Government decides how when and what to produce. For this reason socialist economy is called a "Planned Economy". National income is equally distributed among the citzens under socialism to seucre economic equality. The individual can choose his occupation. Equality of opportunity is assured for all, but remuneration would vary according to difference in ability. The profits go to the state treasury.

Socialist parties differ from one another mainly on the following points: the extent of private property to be allowed, who will manage the public enterprises, how the products of industry are to be distributed and how the tra-

sition from capitalism to socialism is to be brought about.

Karl Marx has tried to provide a scientific basis for the theory of socialism. His argument is based on two concepts: the labour theory of value and the materialistic interpretation. The only way to put an end to the exploitation of labour, according to Karl Marx is to destory all opportunity for private enterprise and free competition. He says that the history of a country is nothing but the record of contests between exploiters and the exploited.

In the 19th century, Bernard Shaw, Webb and some others argued that socialism should be brought about through evolution and not through revolution. This is known as Fabian Socialism.

The Collectivists argue that socialism is the complement of democracy. Democracy, they emphasise, is a sham affair if there is no equality in the distribution of wealth and opportunity.

'Guild socialism' which had its birth in England is described as, "The intellectual child of English Fabianism and French Syndicalism" But Guild Socialism is now dead as a separate doctrine.

The late 19th century witnessed in France the rise of Syndicalism. The word 'Syndicalism' is derived from syndicate, the ordinary French term for labour union. It is defined as, "the form of social theory which regards the trade union organizations as at once foundation of the new society and instrument whereby it is brought into being." Policy of labour parties in England, Sweden etc. is a compromise between capitalism and state socialism. Their programme is "Revolution through the ballot rather than the bullet".

Communism is extreme form of socialism. There are many sub-schools of communism. Communists reject democracy as an inefficient institution. Socialism permits private ownership of consumption goods but communism does not permit even that and they use force to attain their goal.

The modern concept of Welfare State is a form of democratic socialism. The socialist pattern of society proclaimed by the Indian National Congress in India belongs to the evolutionary school. Mixed Economy is the term used to describe a policy of compromise between socialism and capitalism. India offers the best example for Mixed Economy.

"Women's tears—the most effective water power in the world"

Mizner

"Life is a long head-ache in a noisy street" —John Masefield.

Intellectual & Illiterate

G. VIJAYA GOPALAN,
II B. Sc., ZOOLOGY.

We usually say Nietzsche is an intellectual. Who is an intellectual? What makes a man an intellectual?

Before exploring the unexplored problem in my humble way, I had better let the cat out of the bag. To put the whole flow of ideas in a simple, way, we are going to discuss the meanings of two words which we usually come across in our daily routine of fight with words. The words are **Intellectual and Illiterate.** An intellectual is a super-intelligent man and an illiterate is one who is ignorant of alphabet and such other things. We give the words, the meanings that I quoted above. It never occurs to our cerebral hemispheres, that words have mighty importance. There is something substantial in the vague shade they produce. Let us analyse and explore the dark shades that the words carry, not on their lexicographical planes, but on their unhitherto explored interior cores.

Let me first put forward a theory to which I strongly and surely adhere. "Basically every man is a philosopher". This is a law to which most of you will disagree, But the philosophers are divided into two sub-groups ie., **Potential philosophers and Pragmatic philosophers** and the original meaning of the words rests on the aforesaid words. **Potential philosophers are illiterate and Pragmatic philosophers are intellectuals.** To the preceding sentence pieces of evidence will succeed.

Ideas are golden bubbles, that are complex that come to the surface of the fluid ie., MIND, and break and banish themselves into the thin air. This is the case with the potential philosophers (Illiterates). But pragmatic philosophers (intellectuals) with their usage of his perspicacity and dexterity force the bubbles below the surface of the mind and make the bubbles disintegrate, to particles, without letting them to air. The ideas that brooded over the mind of intellectual would have occured to illiterates also. But the illiterate found it extremely painful to keep the bubbles uuder the surface of separation while the intellectual by the addition of certain substances raised the density of the golden bubbles. The ideas

Roughly a bank peon gets a higher salary than a school teacher. Banking is the only industry in India where real wages have increased since independence. This is not the case in a bank as in other industries that a clerk remains a clerk and a subordinate staff member a member. All get opportunities of being promoted to higher posts.

Besides the salary various funds of allowances are provided to both clerks and subordinates. They enjoy medical benefits, house rents etc. They also have the advantage of what is called the leave fare concession. A clerk and a subordinate get for his entire family every three years for going home or for a vacation first class railway fare and third class railway fare respectively. In short banking career provides all the benefits said above and annual bonus. They also enjoy contributory provident fund and gratuity benefits.

A bank job is a secure one. The principle of "hire and fire" does not apply to bank jobs. Service conditions are so well regulated that there is hardly any scope for malpractices or subjective treatment. Banks firstly take persons on probation for a period of six months. If the work and general behaviour of a probationer are found satisfactory he becomes confirmed in the service of the bank and with that confirmation, he enjoys all the previleges a bank may offer to its employees.

A bank job however is secure from another angle also. In any other industry or factory it is not so. During shortage of materials or lay of for cut in industrial productions, factory employees suffer much. In other words the axe first falls on employees. There was a time when the government job was considered secure. Now is the time when bank job ranks first from the point of view of security. Banks offer perhaps the best working conditions in the country. This is evident on faces of the people working in banks.

A career in a bank offers a good social status. Bank employees are known for integrity and honesty. They enjoy trust and confidence of the people around them. In a town the branch manager enjoy a very high reputation and is a prominent figure. He takes active interest in social and cultural activities of the town and help the community. What is said about the branch manger in a town is even more true about senior bank executives in a city.

Bank Manager

There will come a time when the bank manager will be called upon to shoulder heavy responsibilities. He will be looked upon as an active agent of growth. Nationalisation of the banks have placed at disposal of bank managements vast powers and responsibilities.

Indian banks today require a large number of specialists with high academic qualification. They require Chartered Accountants, Solicitors, management experts, statisticians, economists and even engineers. Professionals or specialists are recruited on a higher scale. They are better placed and bank management gives enough weight to their opinions and advice. They do not stick up in the same jobs. They also rise in the hierarchy. Those who intend to be specialists should favourably consider a career in banking.

Every man has an ambition, a dream and an ideal. He should go for a career which can help him fulfil his ambition. A banking career offers enough scope to translate a young men's ambition into a reality. The banker's job is a great challenge as well as an opportunity. It is a challenge to ability, enterprise, intelligence and imagination. It is a challenge because one has to constantly combine the best in oneself to come up to the expectations of the community. It is an opportunity to help the community develop economically and also socially.

The banking career requires outstanding people. The tasks set before Indian banking are indeed very formidable. The extent to which we can fulfil these tasks will depend upon the manpower banks will have – upon the integrity, honesty, imagination and hard work. Banks will welcome those who possess good acadamic qualifications, the spirit of enterprise, imagination and leadership qualities. If one has these one can rise to the highest position in a bank. A limit can be set only by one's ability.

"One day telleth another; and one might certifieth another"

—The Book of Common Prayer

Interchange of Cultural Delegations

JOSEPH PANIKASSERRY
FINAL B. Sc.

Every nation takes pride in its own cultural heritage, but the boundaries of culture extend beyond national frontiers. It should be the pleasure and privilege of every man to acquaint himself with the history, art and literature of countries other than his own. Only thus can he have a true appreciation of the rich and varied total of world culture which humanity has inherited through the ages and which binds it together inspite of external differences.

World communications are now so well developed that there is little meaning in the old distinctions between East and West or North and South. Yet the national barriers remain and every country maintains powerful weapons to safe-guard its way of life. The major antagonisms in the world today are due mainly to the efforts of major nations to project abroad their own ideologies as well as to safeguard their national interests. There is an urgent need, if the world is not to be destroyed by these conflicts for better under standing of different outlooks. We may therefore welcome fresh attempts by countries like United States and Russia to improve the flow of information and cultural exchange. In recent years there has been a large flow of foreign visitors to Russia and a number of exhibitions have been held. Foreign musicians, writers and businessmen have been welcomed and there is a large tourist business. There is also a steady growth of visitors to Eastern European countries and the old iron certain is largely a thing of the past except in the field of press information.

Some yeares back a two-year cultural agreement between India and Russia was signed at Culcutta which calls for the exchange of delegations of writers musicians, doctors and sportsmen. It also tries to provide facilities for students to go to Russia. Russia will also be sending research workers and professors to India as well as a troupe of ballet dancers from the famous Bolshoi theatre. It should be possible also to work out package tours at reasonable prices for ordinary citizens who wish to travel in India or Russia. We are now receiving an increasing number of foreign tourists

and greater number of hotels are being built and special facilities developed. Since visitors from East Europe usually come in groups it should be easy to arrange for them the kind of tours in which they are interested. One difficulty which needs to be surmounted is the language problem and our travel agents and hotels will soon have to employ persons who can speak a number of languages.

The Government of India should also make a greater effort to invite politicians and pressmen from other countries and to organise conferences for them, There is of cousre no need to emphasise once again the importance of attracting foreign businessmen to our shores. Our own business leaders ought to be more active in this field. In view of the importance of exports for our plans it is essential that foreign buyers and trade experts should include India in their trips abroad. We have a special advantage in the fact that our country lies on the international air routes.

In United states in recent years there has been increasing awareness and appreciation of Indian art. Improved communication and increasing Indo-American contacts after India's Politicial Independence have greatly stimulated interest in the art forms and traditions of Indian culture. The Asia Society is a young organisation, having been founded in 1957. Its new Asia House inaugurated in 1960 is a treasure-house for students and lovers of Asian culture It provides galleries for art exhibitions, halls for music, dance, films and lectures, a library and headquarters for the Asia Society.

A non-governmental agency, the society is an example of voluntary private initiative in the field of cultural affairs. Its guilding spirit is John D Rockefeller, a well known Amercian philanthropist. Asia House is his gift to the Amercian public. The society's activities are carefully planned. It tries to aid American educaters in teaching about Asian countries and to encourage in many ways the cultural exchange between Asia and the United States. Outstanding among exhibitions of Indian art in the United States was that of Rajput painting held in Asia House, Newyork city. The performances of Indian dancers like Indrani and the Indian musician Ravishanker were very much appreciated by the Americans.

The activities of the Royal Asiatic Society founded in 1804 by a few Englishmen illustrate Indo-British Co-operation in the field of Asian studies more specially Indian culture. We owe to these English pioneers an immense debt of gratitude not only for their impressive achievements but for the impulse they gave to the study of our past. This society has acquired universality of interest. This is clear from the fact that it counts among its precious possessions not only general Sanskrit, Persian and Urdu manscripts, but also European classics.

One of the significant facts of our time is the rise of Asian countries China, India, Pakistan, Burma and Ceylon and their increasing influence in world affairs. The need to understand the Asian mind has become important. The work of societies like this will be of great help in promoting understanding between Asia and Europe. Deposite all differences of colour, race and religion there is a deep affinity of mind and spirit between East and West. Interchange of cultural delegations will gradually make each individual realise what Thomas Paine has said.

"The world is my country,
All mankind are my brethren."

"Past is the best prophet of future"

—SHERMANN

To Live in Peace

K. T. VARGHESE, II B. Sc.

A peaceful world is one in which all are equal and live like brothers and sisters. No one dominates the other. There is to be no discrimination on the basis of Class, Colour and Creed. All the people of the world should be second to none. It must be a Classless society.

In the modern society peace is all the more threatened. The wars do not let us live in peace as every nation wants to become supreme. The manufacture of weapons seems to be more important for a nation than food for those who are starving, education for the illiterate and care for those who need protection. Is it possible to think of peace under these circumstances? Not only this the nuclear weapons which are creation of the modern age further endanger the prospects of peace in this earth. No Country knows its future so long as we continue to have piles of atom and hydrogen bombs. Tomorrow there may be another great war and we may be the victims of the atom bomb. It is distressing to think about the death caused by an atom bomb. Death is horrible, Are not the big powers threatening the smaller nations by the power of their nuclear might? How can there be peace on this earth when there is such a struggle?

The everyday dissatisfaction in the the life of a common man is more distressing. This reminds me of the irrefutable fact—the yawning gulf between the rich and the poor or the 'haves' and the 'have nots'. The former enjoy all the comforts and luxuries of life, while the latter have not even the basic necessities of life, like food, clothes, and shelter. Why must some people get three meals consisting of seven courses while others do not have even one square meal? Such injustice cannot go unchallenged. People have to toil hard not for themselves or for their families or for their country but for the welfare of the people of the world.

Our world at present is facing two major issues : that is, productivity and population. Some countries at present may not have these problems. But sooner or later the whole world will face famine if people are not careful. The fate of many poor countries is at stake. Something must be done immediately to help

these nations. Instead many nations like America, Soviet Union, Britain, France and China are spending billions of dollars for making weapons of destruction. All in the name of defence !

People must realize that over-population is harmful not only to their country but to the whole world. Poverty anywhere is a danger to prosperity everywhere. For hungry men cannot live peacefully. Every parent must realize that children are not just bye-products. And surely we can increase the food production if we are prepared to work hard, for we have ample resources and labour. Only thing we need is the will to do it.

Some one has remarked that we need a world government to solve all the problems. The idea itself is a good one. But it is not practicable. some people just cannot see beyond their nose. How can we have world govenrment when there are so many differences among the peoples of the world and some old colonial powers are still ruling other countries and are reluctant to give them freedom? It will mean domination of the whites over the blacks. It is undesirable because it will be slavery in disguise. I just cannot think how some people call it a free world.

Let us not be pessimistic about life and be happy with what we have and what we are. Let us not derive dissatisfaction from what we do not have but find satisfaction from what we have. This change of attitude will enable us to live a peaceful life. Moreover we have to forget the difference in race and creed. In its place the feeling of love and respect towards each other has to be fostered.

How sad it is to see man as the enemy of man-one is the killer of another.

"Pain is life — the sharper the more evidence of life"

—Lamb

സ്നേഹമുള്ളവരെ! സമീപിക്കുക!

ചിത്രാ സ്റ്റുഡിയോ

കരുവേലിപ്പടി, കൊച്ചിൻ-5

PALLATHRA BRICKS & TILES LIMITED
KOCHURAMAPURAM P. O., SHERTALLAY

SANDLIME BRICKS

APPLICATION

Requires negligible Bonding Mortar & no Surface Plastering Paint Colour-cement, Distemper or any surface finish can be applied. Carries more load, Permits construction of thinner walls.

AND

Offers more economy than wire-Cut or Country Bricks, Ideal for Construction of Residential Buildings, Offices, Factory Buildings, Hospitals, Multi-Storeyed R. C. Buildings, Coldstorages, Foundation Compound Walls Parapets etc.

QUICKER CONSTRUCTION AND MORE SAVING IN LABOUR COST

SIZES AVAILABLE:

1. 19 cm × 9 cm × 9 cm (Metric Size) Rs. 75/- per 1000 nos.
2. 8¾″ × 4¼″ × 2¾″ (Medium ,,) Rs. 90/- per 1000 nos.
3. 8¾″ × 4¼″ × 4-1/8″ (Big ,,) Rs. 125/- per 1000 nos.

USE **SAND LIME BRICKS**

REPORT

തേവരകോളേജിന്റെ ഉത്ഭവം മുതൽ ഇന്നേവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലൂടെ കടന്നുപോയ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പരിവർത്തനകാലമായിരുന്നു 1969-70. ഈ വർഷത്തിലെ റിപ്പോർട്ട് വായിക്കുവാനുള്ള അവസരം എന്തുകൊണ്ടോ നഷ്ടപ്പെട്ടു എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ അനുമതിയോടെ ഇവിടെ കുറിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ ചാരിതാർത്ഥ്യമുള്ളവനാണ് ഞാൻ.

ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയുടെ നിയന്ത്രണവിധേയമായ പരിധിയിൽനിന്നുകൊണ്ട് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ശക്തമായ ഒരു യൂണിയനാണ് 1969 സെപ്റ്റ: 19-ന് ആദ്യ കമ്മറ്റി കൂടിയതോടെ അധികാരമേറ്റെടുത്തത്. ചില പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽനിന്നുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുക എന്ന പ്രതിപക്ഷബഹുമാനമുള്ള ജനാധിപത്യസ്വഭാവത്തിന്റെ ശബ്ദം തേവര കോളേജിലും ഈ വർഷം ഉണ്ടായി.

യൂണിയന്റെ ഔപചാരികമായ ഉത്ഘാടനകർമ്മം ലളിതമായ രീതിയിൽ കോളേജ് ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ വെച്ച് കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖ സാഹിത്യകാരനായ എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ നിർവ്വഹിച്ചു. അതിനുശേഷം യൂണിയന്റേതായി നടത്തിയ ഏക പരിപാടി "മൂളേരോഫി"യുടെ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പാണ്. 16 കോളേജിൽ നിന്നുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ പങ്കെടുത്ത മത്സരത്തിൽ മാന്നാനം കെ. ഇ. കോളേജ് സമ്മാനാർഹമായി. പൗരസ്ത്യഭാഷാ മണ്ഡലങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയ "സാഹിത്യമേള" വിജയത്തിലെത്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതു യൂണിയന്റെ സഹായത്തോടെ ആണ് എന്നതു ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണ്. യൂണിയന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി യൂണിയൻ സംഘടിപ്പിച്ച യൂത്ത് ഫെസ്റ്റിവൽസിൽ പി. ജെ. ജോസഫിനെ പങ്കെടുപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അതിൽ ലളിതഗാനത്തിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം നേടിയതിൽ ജോസഫിന് യൂണിയന്റെ അഭിനന്ദനം!

"പ്രസിഡണ്ടിന്റെ അഭാവത്തിൽ യൂണിയൻ ഡേ ക്യാൻസൽ ചെയ്യുന്നു" എന്ന പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ നോട്ടീസോടെ ഈ വർഷത്തെ യൂണിയന്റെ പരിപാടികൾ സമാപിച്ചു.

എന്നാൽ യൂണിന്റെ മരണം കലാപരിപാടികൾ കൊണ്ടുമാത്രം സംതൃപ്തിപ്പെടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഈ വർഷത്തെ മരണം ആശ്വാസകരമായിത്തോന്നാം. അതിലുപരി ആവശ്യങ്ങളംഗീകരിപ്പിക്കുന്നതിനും അവകാശം നേടിയെടുക്കുന്നതിലും വിദ്യാർത്ഥികളോടൊത്തു നിന്ന് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഈ യൂണിയന് സാധിച്ചു എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ കഴിയും. കോളേജിലെ "പുവർസ്റ്റുഡൻ

സ് എയ്ഡ് ഫണ്ട്" ശരിയായ സമയത്ത് ആർക്കും തടസമില്ലാത്തവിധം അർഹിക്കുന്നവർക്ക് വിതരണം ചെയ്യുവാൻ യൂണിയനു സാധിച്ചു. യൂണിയന്റെ കീഴിലുള്ള "സോഷ്യൽസർവ്വീസ്" മററനാളത്തേക്കാളുപരിയായി അതിന്റെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലം വികസിപ്പിക്കുവാനും വിജയകരമാക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യങ്ങളും തക്കസമയത്ത് ഇടപെട്ട് കോളേജിനകത്തും പുറത്തും അധികാരികളെക്കൊണ്ട് അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ യൂണിയനു സാധിച്ചു. കമ്പളം, പനങ്ങാട് ഭാഗത്തുനിന്നും വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് "കടത്തി"ല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിച്ചപ്പോൾ മണിക്കൂറുകൾകൊണ്ട് അതിനു പരിഹാരം കാണുവാൻ യൂണിയന് സാധിച്ചത് ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണമാണ്. ഈ വിധം യൂണിയൻ പ്രവർത്തനം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വികാരങ്ങളെ മാനിച്ച് പരിവർത്തനകാലഘട്ടത്തിലെ വിപ്ലവകരമായ ഭരണവാദത്തിന് നേതൃത്വം നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഹ്രസ്വവും, അപൂർണ്ണവും ആയ റിപ്പോർട്ട് എന്റെ സ്നേഹമുള്ള സഹപ്രവർത്തകരുടെ മുന്നിൽ നിങ്ങളുടെ ഒരു എളിയ സ്നേഹിതൻ സെക്രട്ടറി എന്ന സ്ഥാനമുപയോഗിച്ച് കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. പാകപ്പിഴയും, മററും ക്ഷമിച്ച് ഇത് അംഗീകരിക്കും എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ ജനാധിപത്യ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഭാവിവിധാതാക്കൾക്ക് അഭിവാദനങ്ങളുടെ കൂപ്പുകൈ.

എൻ. വേണുഗോപാലൻ,
ജനറൽസെക്രട്ടറി,
കോളേജ് യൂണിയൻ.

Report of the Athletic Asaociation: 1969-70

It is my pleasant duty, this evening, to present before you the 26th Annual Report of the Athletic Association of this College for the year 1969-70. It has the following office-bearers:

President	...	Mr. Kerala Varma Thampuran, Principal.
Secretary	...	,, M. K. Abraham, Lecturer.
Treasurer	...	Rev. Fr. Marius CMI, Bursar.

The Staff ! Presidents of each Club and the captains of the various Houses complete the list of the Association.

In order to foster team spirit and healthy competitions among the students, they are grouped into FOUR Houses; viz. White, Green, Red & Yellow and Velappan Pillai, Mohan, V. P. Joseph and Gregory are the captains of the respective Houses. Paul Jose is our general Captain and the following are the captains of the various Clubs:

Football	...	C. C. Jacob
Volleyball	...	K. J.Sunny
Basketball	...	A. P. Raj
Hockey	...	Mohan
Cricket	...	Gopalakrishnan
Badminton	...	Velappan Pillai

Gymnastics ... C. J. Thomas
Athletics ... Paul Jose

This year we have the special reason to be jubilant over the fact that our C. J. Thomas, III B. Sc., has created a new University record in the weight lifting competition held at Ernakulam.

The College annual sports for the year 1969-70 was conducted under the presidentship of Rev. Fr. Xavier Kaniyampuram, Principal, St. Alberts College, Ernakulam on 20th and 21st February 1970. Hoisting the flag marked the start of the festival followed by an impressive marchpast of the athlets. Five new College records were created three by K. J. Joseph II B. Sc., in 800; 5000, and 10000 M. Races and two by V. P. Joseph I BA in Polevault and javelin Throw.

In the Inter house tournaments white House captained by Velappan Pillai and Yellow House Captained by Gregory secured 38 points each and they shared the Champion ship shield. In sports the Yellow House Captained by Gregory secured 67 points and annexed the Champion ship Trophy. V. P. Joseph, K. J. Joseph and V. V. Ittyachen secured 20 points each and won the Individual Championship. The President, in his concluding remarks, expressed his appreciation of the sportsman-spirit and the keen enthusiasm evinced by the staff & students of the College. The chief guest distributed the prizes. With the singing of the National Anthem, the sports festival came to a close.

ATHLETICS :

A selected team of 12 competitors took part in the Ernakulam District Inter-Collegiate meet held at Maharaja's College, Ernakulam. I am happy to state that our team has won the District Cnampionship Trophy, securing 37 points. Our V. P. Joseph, I. B. A., also won the individual championship in the meet. We also participated in the University meet held at Trivandrum and our V. P. Joseph got the 1st place in Pole Vault. He was also selected to the Kerala University team and took part in the Inter University meet held at Baroda.

In Volleyball and Basketball, this year's teams were only moderate. We participated in the Ernakulam District Knock-out Tournament and "Fr. Bartholomeo Memorial' Tournaments conducted by our College. Our Volleyball team reached up to the Zone finals in North Zone Inter-Collegiate Tournament. Basketball team took part in the Manorama Trophy Tournament conducted by the U. C. College, Alwaye, and in the 'Fr. P. C. Mathew Memorial' Tournament conducted by S. B. College, Changanacherry. A. P. Raj of I.B.A., our Captain, was selected to the University Basketball Team which won the South Zone finals held at Calicut.

Good number of practice matches were played with the neighbouring Colleges and Clubs in Hockey & Cricket. But our performances in the District Knock-out tournaments and Inter-Collegiate tournaments were not very impressive. Hockey team took part in the Jubilee Memorial Tournament conducted by S. B. College, Changanacherry, where they had put up a good show.

In Foodball too, good number of practice matches were played. We also participated in the Chirst College, Nirmala College, and T.K.M. College Tournaments. In the Ernakulam District knock-out tournament, our performances were not at all impressive. But in the Inter Collegiate Tournament our team won the North Zone Championship. In the Inter-Zone matches, we lost to a superior team, viz. Baselius College, Kottayam. C. C. Jacob, our captain and

C. J. Davis deserve special mention. Davis was selected to the Kerala State Junior Football Team, which won the National Championship this year.

The best team of the year was our Badminton team and a number of coveted trophies we brought home. To begin with, we bagged trophy as winners of Ernakulam Dist. Collegiate knock-out tournament. We knocked off the trophy of 'Fr. Bartholomoe Momerial' Tournament, conducted by our College. We have also won the North Zone finals and are getting ready for the Inter-Zone matches. Scheduled on 4th & 5th of March 1970. T. J. Vencheslavous, I PD Class, deserves special mention, who was selected to the Kerala State team. I am happy to state that he was also selected to the Indian all-star team during the National Championship held at Mysore last week. Hearty congratulations !!

Before I conclude, let me avail myself of this opportunity to express my heart-felt gratitude to the Management in general, and in special manner to the Principal and the Bursar for the great interest they have shown in our activities. I also extend my sincere thanks for the members of the staff & students who have contributed to the success of our activities, this year.

M. K. Abraham
Lecturer

Social Service League

I am highly delighed to place before you a brief account of the activities of the Social Service League during the academic year 1969-'70.

According to the new Constitution of the Kerala University the S. H. College Union executive nominated Varghese, K. L., III B. Sc. as the Secretary of the Social Service League and the Secretary nominated the following group leaders:-

K. S. Bappukutty, III B. Com. — Housing
Subhagan, II B. Sc. — Medical Aid
Melroy Mendez II B. Sc. — Cloth Distribution
V. V. Chandra Sekharan III B. A. — Poor Relief
Antony Thomas I B. Sc. — Labour crops
P. A. Yunus III B. A. — Social Education
A. A. Joseph II B. Sc. — Rural Lecture
Sadasivan I B. A. — Child Welfare

Mr. K. E. Antony, M. A. D.S.S. was nominated as the President by the College Union Executive.

The League has tried its best to perform its duties. Soon after the League entered into the field, certain poor people approached us and we provided them with necessary financial and medical aid from the fund.

On one occasion we supplied enough and more blood to a patient who belongs to the College for his heart operation and contributed to him a good sum. We were quite thrilled along with hospital authorities to see the enthusiasm of our students to rescue suffering men from the grips of death by donating blood and money.

We had to raise our fund to proceed further; in view of that we conducted a drama "Cross Belt" – by N. N. Pillai on 26th January 1970.

According to the proposal of the Committee, we conducted a Social Service Week from 2-2-1970 to 9-2-'70 and did as much work as possible. During this week we undertook the work of thatching several houses of poor ones by ourselves. The League has contributed necessary housing materials to thatch fifty houses in the locality. The members of the League went door to door to collect clothes and distribute it among hundred people in the presence of our respected principal. I am glad to recall that we have done necessary help to three poor old men to enable them to get their daughters married. We have given necessary loan to those in need which would repaid in monthly instalments and this sum, returned would be given to a few poor families. Even after the Social Service week, many approached us for financial and medical aid and we have great satisfaction that we have done much.

Before I conclude I take this opportunity to thank the Patron, the President and the Treasurer. I may extend my sincere thanks to those group leaders and other active members of the League who have rendered hearty co-operation in the activities of the League.

Secretary,
K. L. Varghese, III B. Sc.

Fine Arts Club

I am highly delighted to place before you a brief account of the activities of the Fine Arts Club during the academic year, 1969-'70.

We started our activites this year with the election of the office bearers. The inauguration of the Fine Arts Club was performed by Shri Kottayam Chellappan with Mr. J. C. Kuttikadu in the Chair. The drama "Azhakulla Pisach" was staged on that occasion. The College Orchestra lifted the audience to a heavenly atmosphere. Besides this we celebrated a Grant Gala Musical Programme in connection with the Arts Day.

Our members assisted to achieve the Chamionship in the Inter-collegiate C.S.U. Youth Festival. Our K. O. Joseph and Jolly came to the forefront in Monoact and Vocal Music respectively. I am very much proud of our P. A. Joseph, who has won the first prize in light Music in Kerala University Union Youth Festival.

I will be failing in my duty if I do not express my gratitude to the Principal, Rev. Fr. Gabinos, Rev. Fr. Gratian, Prof. Mathew Ulakanthara, Mr. Augustine Kommattam and Mr. Muraly who were always behind us guiding and directing our activities. And we collectively and individually extend our sincere gratitude to them all for their whole-hearted co-operation.

Secretary
Joseph P. A.

Botany Association

I have much pleasure to place before you the brief account of the Association. The activities of the Association began with election of the Secretary. The inauguration of the Association was held on 27-11-1969. Dr. K. T. Jacob, Retired Cardamom Board Chairman delivered a speech on Chromosomes. Because of the unfavourable circumstance the Association was not able to conduct any extra functions. On the valedictory day (4-3-1970) almost all the Association members were present; they were given a grand tea party. Thus a homely affection pervaded the valedictory meeting.

I take this occasion to express my sincere thanks to our Principal, Staff Adviser, Professor, members of the Staff and non-teaching staff and my collegues. I conclude this short report, thanking all once again.

Thevara,
10-3-1970

Secretary
Joseph P. V.

Physics Association

The inauguration of this Association was conducted on 27th October 1969. Dr. K. G. Nair, M. Sc., Ph. D. (University Centre) delivered the inaugural address. He mainly concentrated on the importance and unavoidability of Physics in this space era.

Students were serious minded in studies and therefore we could not conduct much functions.

The valedictory meeting was conduted on 24th February 1970. Prof. Sivaramakrishna Iyer, Principal, Maharaja's College, delivered the valedictory address. He talked about the various aspects of sound.

The functions were performed excellently and I am muah proud of the success of this Accociation.

Thevara
26-2-1970

Ranjit K.
Secretary

Chemistry Association

It gives me great pleasure to present to you the annual report of the Chemistry Association during this academic year. The activities of the Association began after the election of Sri. Sasikumar, D. as the Secretary of the Association.

This year we had an ambitious programme to conduct seminars, exhibitions etc. Unfortunately owing to the shortage of time we were unable to conduct any extra functions.

The inauguration of the activities of the Association was held on 15th October, 1969. Our beloved Professor Sri. M. V. Varghese presided over the function and welcomed the gathering. The inaugural address was delivered by Sri. Sreekantan Nair (General Superintendent, T. C. C. Ltd.). He gave an impressive and informative speech on "Caustic Soda - Chlorine industry in India". He is an authority on production of Caustic Soda and Chlorine by mercury cells.

We conducted a study tour to the various factories of Udyogamandal at Eloor such as Ogale Glass Factory, F. A. C. T., T. C. C., I. R. E., I. A. C., Modern Bakeries etc. on 29th January, 1970 under the leadership of Mr. Sasikumar. The study tour was a great success and we gained a lot of practical knowledge about the theories we studied.

The valedictory functions of the Association was held on 5th March, 1970 with Sri. Thomas P. T. in the Chair. Mr. Sreenivas G. Rao of 1st M. Sc. welcomed the gathering. Sri. Thomas P.T. delivered an inspiring and effective speech.

Before I conclude I take this opportunity to express our wholehearted thanks to our Principal Sri. Kerala Varma Thampuran and Rev. Fr. Bursar for their great interest and kind patronage. We express our heart-felt thanks, to our teachers especially to our Professor Mr. M. V. Vargheese. My thanks are also due to my friends for their sincere co-operation.

Thanking you,

Sasikumar, D. III B. Sc.
Secretary

Zoology Association

It is my pleasant duty to place before you an account of the various activities of the Zoology Association during this academic year.

The inauguration of the activities of the Association was held on 14th October 1969. Our beloved Professor Mr. T. C. Mathew presided over the function. The inaugural address was delivered by Dr. T. S. S. Rao, Chief Research Officer of Indian Ocean Biological Centre. He gave a really impressive and interesting lecture on "the treasurers of the ocean".

The valedictory function of the Association was conducted on 5th March, 1970. The valedictory speech was given by Mr. N. Appukuttan of Zoology Department. He gave a very interesting and informative lecture on "the cracking of genetic code".

I will be failing in my duty if I do not express my gratitude to our honourable Principal Sri. Kerala Varma Thampuran, our Professor Mr. T. C. Mathew and our Bursar Rev. Fr. Marius for their kind patronage and help. My thanks are also due to the respected members of the staff for their kind guidance and to my dear friends for their help and whole-hearted co-operation throughout the year.

Thanking you,

Prasanna Kumar, T. N.
Secretary

Economics Association

Shortly after the Inauguration of the College Union, the Inaugural Meeting of the Economics Association was held. Mr. T. C. KRISHNAN, I. A. & A. S.– Finance Manager, F.A.C.T. delivered the inaugural address. It was a learned discourse on the working of the 'Public Sector' in India. It is a matter of great pleasure and pride that his one hour long speech was highly informative, full of suggestions and every fact supported by adequate statistics. It is my belief that the members of this Association have benefited much.

The Association conducted a seminar on the "Role of Public Sector in an underdeveloped economy". Messrs. Alex K. Chandy, I, B. A., Rajan A. Thaliath I. B. A., P. Vasu, III B. A. and Ramachandran, I, M. A. presented the papers. It was followed by serious discussion. Mr. K. Kerala Varma, M. A. (Economics Dept.) made the winding up of the discussion in a 30 minute speech. It requires special mention that, Mr. P. Vassu's Paper, (which was in Malayalam) was a strong plea for the extention of public sector to all walks of economic life, and was original in many respects.

The valedictory meeting was also a grand success. Mr. Antoney Vachaparambil, M. A., B Com. (Bank of India) delivered the valedictory address. A banker, he dealt with the significant role of banks and how the nationalisation eases the realisation of that role. In him, we could discern a banker who do not suspect the purity of purpose behind the nationalisation of fourteen major Commercial banks by the Govt. of India.

My thanks are due to-

all members of the Association who took active interest in the activities of the Association –

the distinguished guests mentioned above–

Prof. Abraham Kurien

Messrs. K. C. Jacob, K. J. Joseph, Kerala Varma and Rv. Fr, Victorian of the Economics Department.

My heartfelt thanks are due to our beloved Principal, Mr. Kerala Varma Thampuran, who attended both the inaugural and valedictory meetings.

Secretary
B. Ramachandran

Sociology Association

I have a great pleasure to place before you the report of the Sociology Association. The activities of the Association started after the election of Mr. A. X. Lawrence as the Secretary.

The inauguration of the Association was held on 30th October, 1969 at 3 p. m. Prof Rev. Mari Ciclie inaugurated the Association.

The valedictory meeting of the Association was held on 24th February, 1970. Prof, K. Narayana Kurup presided over the function.

Before I conclude, I take this opportunity to express my sincere thanks to our Principal and Rev. Fr. Bursar. I also wish to express my sincere thaks to our Lecturer-in-Charge Sri C. K. Nalina Babu and Shri Varghese J. Erattupuzha for the great interest they have evinced in our activities.

A. X. Lawrence,
Secretary.

സെക്കൻറ് ലാംഗ്വേജ് അസോസിയേഷൻസ്

യൂണിവേഴ്സിററി യൂണിയൻെറ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി, പൗരസ്ത്യഭാഷാമണ്ഡലം എന്ന പേരിൽ കഴിഞ്ഞവർഷംവരെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഈ അസോസിയേഷൻ നാലായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. എസ്. വേണുഗോപാലൻ മലയാളം അസോസിയേഷൻെറയും രാമകൃഷ്ണനായ്, ജി. കണ്ടത്തിൽ തോമസ് ടി. ജി. എന്നിവർ യഥാക്രമം ഹിന്ദി, ഫ്രഞ്ച്, സംസ്കൃതം എന്നീ അസോസിയേഷനുകളുടെ സെക്രട്ടറിമാരായി തിരഞ്ഞെടുത്തു.

സാങ്കേതികമായി ഉണ്ടാകാവുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ച് നാലു് അസോസിയേഷനുകളും കൂട്ടായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചു. 14-10-69-ൽ അസോസിയേഷനുകളുടെ സംയുക്തോൽഘാടനം നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. അസോസിയേഷനുകൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രസംഗിച്ച ശ്രീ. കെ. പി. അപ്പൻ മലയാളനോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ 'നെല്ലും പതിരും' വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന് സാധിച്ചു. പ്രസ്തുതയോഗത്തിൽ എസ്. വേണുഗോപാൽ സ്വാഗതവും തോമസ് ടി. ജി. കൃതജ്ഞതയും പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

തേവര കോളേജിൻെറ ചരിത്രത്തിൽ, സ്വർണ്ണലിപികളാൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ട 30-1-70 "ഒരു സാഹിത്യമേള" നടത്തുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞു എന്നതു് അതിയായ ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ പഴയ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ശ്രീ. ടി. എം. ചുമ്മാർ അവർകൾക്ക്, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സപ്തതിയുടെ നായ ഈ വർഷത്തിൽ ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു സ്വീകരണം നൽകുകയുണ്ടായി. സാഹിത്യമേളയുടെ ഉദ്ഘാടനവും ഒരു ചരിത്രഗവേഷകൻകൂടിയായ ശ്രീ. ടി. എം. ചുമ്മാറാണ് നിർവ്വഹിച്ചതു്. പ്രൊഫ: കേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻെറ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ സാഹിത്യസമ്മേളനം നാടകം, നോവൽ, എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സാമാന്യമായ ഒരു ബോധം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് സാധിച്ചിരിക്കും എന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന 'സാഹിത്യമേള'യിൽ പങ്കെടുത്തു സംസാരിച്ചവർ മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ ഉജ്ജ്വലതാരങ്ങളായിരുന്നു. എം. കെ. സാനു, വയലാർ രാമവർമ്മ, കാമ്പിശ്ശേരി കരുണാകരൻ, വൈക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ, തോമസ് മാത്യു, ടി. രാമചന്ദ്രൻനമ്പ്യാർ എന്നിവർ യോഗത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു. പ്രൊ. മാത്യു ഉലകംതറ സ്വാഗതവും വേണുഗോപാൽ എസ്. കൃതജ്ഞതയും പ്രകാശിപ്പിച്ചു. രാത്രി 8-30 മുതൽ കാളിദാസ കലാകേന്ദ്രത്തിൻെറ 'രക്തനക്ഷത്രം' എന്ന നാടകവും അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

3-2-'69 ൽ അസോസിയേഷനുകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 'ഇൻഡ്യയുടെ വിദേശനയം ഒരു പരാജയമാണ്.' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ഡിബേററ് നടത്തുകയുണ്ടായി.

14-2-'69 ൽ അസോസിയേഷനുകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു 'Pronounce French' ക്ലാസ്സ് നടത്തുകയുണ്ടായി. Rev: Fr Gabinus C. M. I. ആണ് ക്ലാസ്സിന് നേതൃത്വം നൽകിയതു്. മററു പല കോളേജുകളിൽനിന്നും വിദ്യാർത്ഥിനീവിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രസ്തുത ക്ലാസ്സിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി.

റിപ്പോർട്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപായി പ്രത്യേക കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ട രണ്ടുമൂന്നു വ്യക്തികളെ ഞങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ നടത്തിയ എല്ലാ പരിപാടികളിലും പൂർണ്ണമായി ഞങ്ങൾക്ക് സഹായ സഹകരണങ്ങൾ നൽകി സഹായിച്ച ശ്രീ. എൻ. വേണുഗോപാലൻ, പ്രൊ: മാത്യു ഉലകംതറ, ടി. രാമചന്ദ്രൻ നമ്പ്യാർ, കെ.പി. കേരളവർമ്മ തമ്പുരാൻ എന്നിവരാണവർ. അവരുടെ സഹകരണങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങൾ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹായിച്ച മറ്റെല്ലാ പ്രവർത്തകർക്കും കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ റിപ്പോർട്ട് അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ.

ജയ് ഹിന്ദ്

സെക്രട്ടറിമാർ,

വേണുഗോപാൽ, രാമചന്ദ്രൻ നായർ,
ജോ കണ്ടത്തിൽ, തോമസ്.

മലയാള സാഹിത്യ സമാജം — റിപ്പോർട്ട്

സേക്രഡ് ഹാർട്ട് കോളേജിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇദംപ്രഥമമായി രൂപംകൊണ്ടതാണ് മലയാള സാഹിത്യസമാജം. പി. എൻ. രാമചന്ദ്രനെ സെക്രട്ടറിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തതോടെ ഇതിന്റെ ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു.

5-11-69-ൽ മലയാളസാഹിത്യസമാജത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധ ചിത്രകലാകാരനായ ശ്രീ. എം.വി. ദേവൻ, ആധുനിക ചിത്രകല ദുർഗ്രഹമാണെന്നു തോന്നാൻ കാരണം അതിന്റെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി.

പ്രൊഫ: ഉലകംതറ സ്വാഗതവും, സെക്രട്ടറി കൃതജ്ഞതയും പറഞ്ഞു.

ഈ സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 8-11-69-ൽ ശ്രീ. എം. ടി. യുടെ 'മഞ്ഞ്' എന്ന നോവലിനെപ്പറ്റിയും, 10-2-70ൽ മലയാറ്റൂരിന്റെ "വേരുകൾ" എന്ന നോവലിനെപ്പറ്റിയും രണ്ടു സിമ്പോസിയങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. റവ. ഫാദർ: ഡൊമിനിക് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച ഈ രണ്ടു ചർച്ചായോഗങ്ങളിലും വിദ്യാർത്ഥികൾ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു.

23-2-70ൽ നടത്തപ്പെട്ട സമാപന സമ്മേളനത്തിൽ ശ്രീ. എം. അച്യുതനായിരുന്നു അദ്ധ്യക്ഷൻ. മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള അവ്യക്തതയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. ശ്രീ. മാത്യു ഉലകംതറ സ്വാഗതമാശംസിച്ചു. സെക്രട്ടറി കൃതജ്ഞത പറഞ്ഞു.

ഈ അദ്ധ്യയന വർഷത്തിൽ ഈ സമാജത്തിന്റെ നന്മക്കും അഭ്യുന്നതിക്കുംവേണ്ടി സഹായിച്ച എല്ലാ അദ്ധ്യാപകർക്കും വിദ്യാർത്ഥിസുഹൃത്തുക്കൾക്കും കൃതജ്ഞതയുടെ മണക്കുന്ന മല്ലിപ്പൂക്കൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ റിപ്പോർട്ട് നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സാദരം അർപ്പിക്കട്ടെ.

അഭിവാദനങ്ങളോടെ

സെക്രട്ടറി
പി. എൻ. രാമചന്ദ്രൻ

Catholic Service Union

It is a pleasure to place before the readers the annual report of the Catholic Service Union for the current year.

The arrival of the new members brought in a new life and vigour to the association. The C. S. U. got going in real earnest by the second week of July. The election of the office bearers for the academic year was conducted on 9th July 1969. Sunny Sebastian of III B. Sc. and Wilfred K. John of II P, D. C. were elected as Chairman and Secretary respectively. P. C. Joseph of I [B. A. was nominated as the Joint Secretary by our Chaplain, Rev. Fr. Gabinus, C. M. I. To facilitate the activities of the association a team of class representatives was formed.

Mr. K. P. John (A.K.C.C. President) inaugurated the activities of the C. S. U. on August 12, 1969 together with that of college unit of Marian Sodality. In his inaugural address he pointed out the avenues of work and thought open to the Catholic students both as members of the Church and as responsible citizens of this world.

The Chairman and Secretary attended the Regional Committee meeting held at St. Teresia's College, Ernakulam on 24th July.

In honour and respect to the late Archbishop of Changanacherry, Mar Mathew Kavukat, a condolence meeting was conducted on 10th September and a condolence resolution was passed.

Our chairman, Sunny Sebastian was elected as the Vice-President of the C.S.U. City Council in a Committee meeting held on 5th October 1969. About 30 students from our unit attended the Rally and Holy Mass on the occasion of the Federation Day, 26th October 1969, of the City Council.

On this occasion it is worth remembering that the members of our C. S. U. in the hostel and Sodality showed great enthusiasm and readiness to help the Mission through prayer and donations. In connection with the ' Mission Sunday" on October 25, they generously contributed to the Mission Fund and in the auction sale after the Holy Mass.

The 10th Inter-Collegiate Catholic Youth Festival, the most attractive annual event in the College, was held this year on 29th and 30th of November. As many as twenty-three colleges toook part in the festival and it was a very colourful one and in no way inferior to the previous festival. The festival was inaugurated by Dr. M. V. Paily. The prizes to the winners were distributed by Shevaliar Sri. P. J. Cherian. To the credit of our unit, it secured the championship Trophy along with other prizes. All entertainments and items of the festival exposed the real spirit and faith of the growing Catholic Youth.

Camps and Seminars attended

1. Chairman and Secretary attended the All Kerala Leadership Camp held at St. Joseph's College, Alleppey during Onam holidays.

2. During Pooja holidays two leadership camps were held at Calicut and Changanacherry. At Calicut, from our unit 4 members attended. At Changanacherry 3 members attended.

3. On 16th and 23rd November a one day Seminar was conducted at [U. C.

College and at St. Paul's College respectively. From our unit two members each attended in these seminars.

4. Four leadership camps were held during Christmas holidays. One member at St. Albert's College, two members each at St. Thoms College and St. Xavier's College and three members at Loyolla College, thus from our unit altogether 8 members attended the camps.

The C. S. U. is rather proud that it was able to conduct a two-day retreat for the Catholic students of our College on 20th and 21st of December 1969. For convenience it was conducted by dividing all the students into two groups namely day scholars and hostlers. Rev. Fr. Abraham Adapoure, S. J. and Rev. Fr. Manjil, S. J. were the preachers for day scholars and hostelers respectively. About 200 students attended the retreat.

The valedictory meeting of the association was held in connection with the Working Committee meeting on 25th February 1970. Rev. Fr. Gabinus C M I presided over the function.

Wilfred K. John
Secretary

IN MEMORIAM

Our Late Archbishop
His Grace Dr. Joseph Attipetti

P. SURESH CHANDRA BABU

(I PRE-DEGREE)

"the fever and fret of life, over
he took refuge in Death"

CHANDRA MOHANAN

(II PRE-DEGREE)

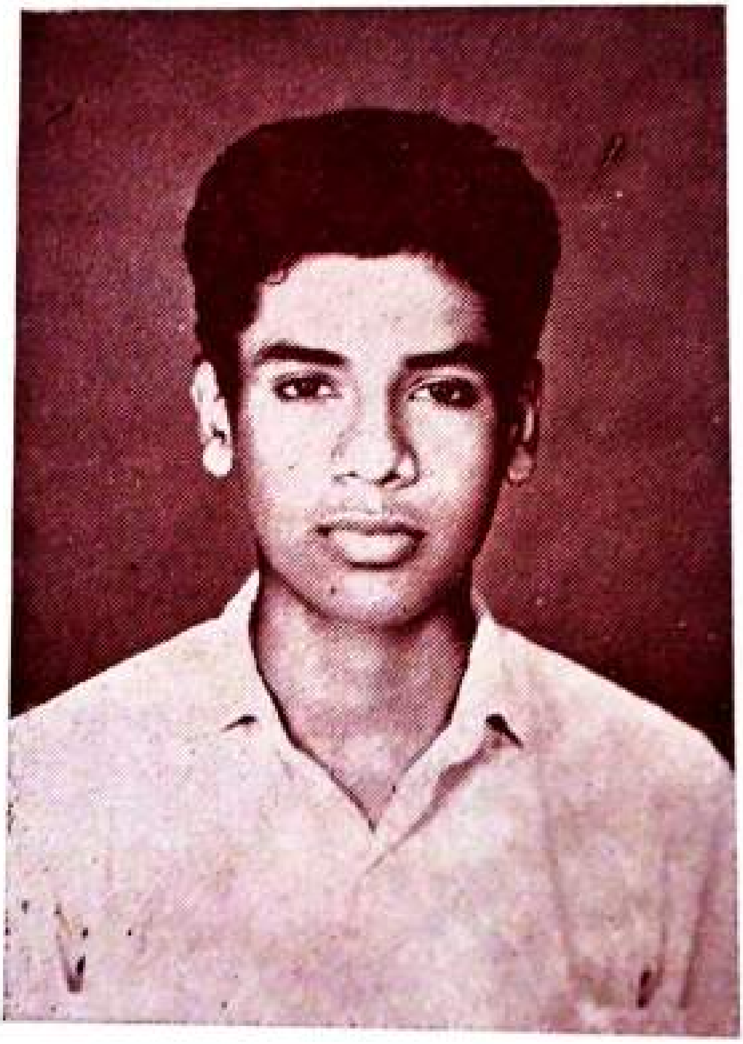

............the bud blighted.

INAUGURATION

College Union
N. V. Krishna-
Warrier

Warrier Admist
Our Students.

Presidential Oath.

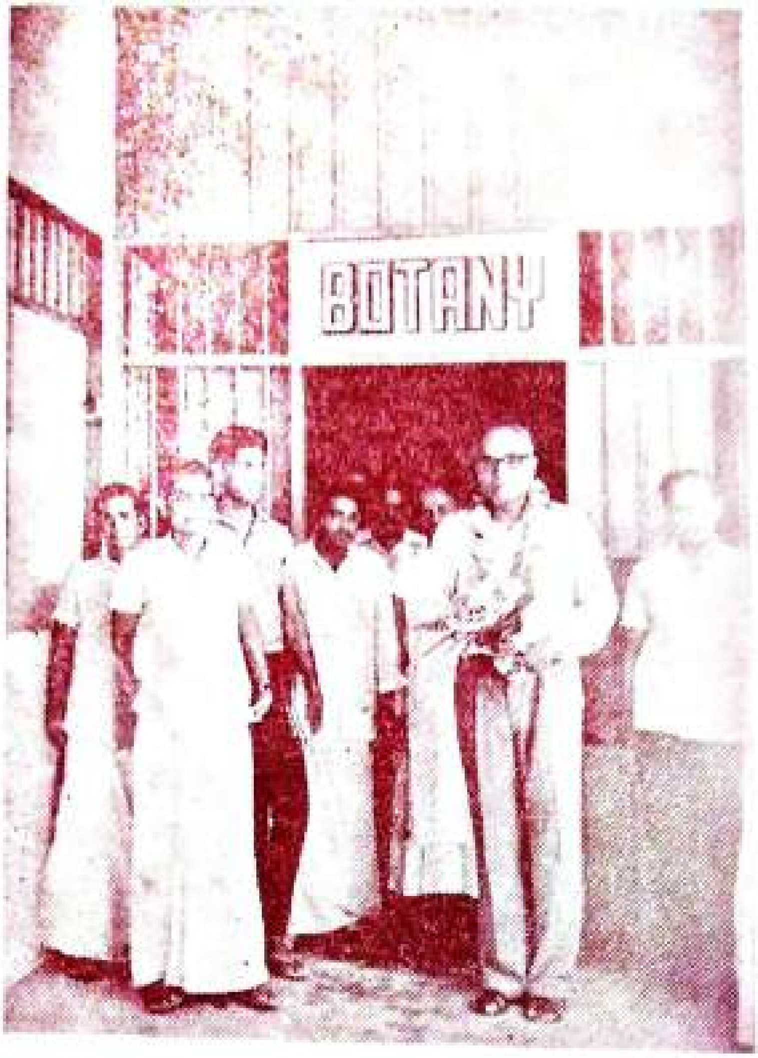

INAUGURATION OF BOTANY ASSOCIATION
Dr. K. T. Jacob

INAUGURATION OF MALAYALAM ASSOCIATION
Shri. M. V. Devan

INAUGURATIONS

Physics Association
Dr. K. G. Nair

Chemistry Association
Shri. Sreekandan Nair

Zoology Association
Dr. T. S. S. R. Rao

Second Language
Association
Sri K. P. Appan.

Sahithiyamela
Sri T. M. Chummar.

Sri Chummar being
garlanded by
S. Venugopal,
Secretary
Sec. Language
Malayalam Assn:

Commerce Association
Sri. V. K. Raja

Economic Association
Sri. T. C. Krishnan

Sociology Association
Prof. Narayana Kurup

THEY GUIDE BRANCH ASSOCIATIONS (SECRETARIES)

Ranjit K. II B. Sc.
Physics Association

Joseph P. V. II B. Sc.
Botany Association

Sasikumar D. III B. Sc.
Chemistry Association

A. X. Lawrence I B. A.
Sociology Association

B. Ramachandran Nair I M. A.
Economics Association

Ramachandran II B. A.
Malayalam Association

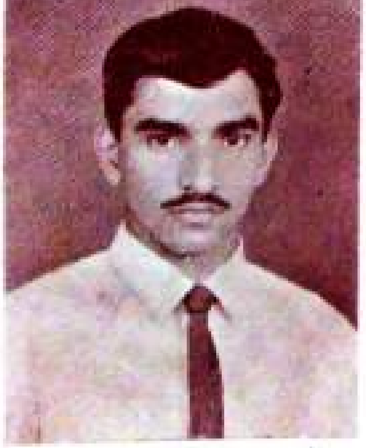

Prasannakumar T. N.
Zoology Association

Varghese III B. Sc.
Social Service League

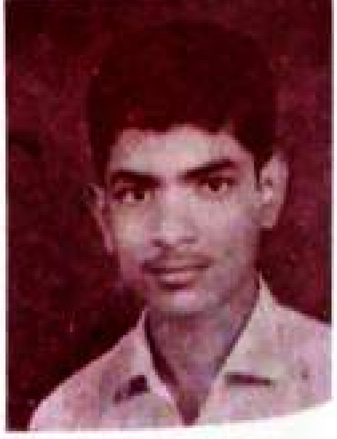

Haridas U. I. B. Com.
Commerce Association

INTERCOLLEGIATE

MURALI TROPHY COMPETITION

They Judge......

Our Ramachandran Speaks......

Participants of Murali Trophy with Judges

ACTIVITIES OF

SOCIAL SERVICE

LEAGUE

Our Arts Club Presents

'GANAMELA'

"രോഗമോ?.... സാരല്ല....
കവടി നിരത്താം!"

"അരകള്ള പിരാന്ത്"

INAUGURATION OF C. S. U.
K. P. John, AKCC President.

Histrionic Talents in Climax.
Drama staged, our College in the C. S. U. Festival.

TABLEAU:

Ist in Inter-collegiate C. S. U. Youth Festival,

We are proud of having the "TROPHY" for the best team in the Inter-Collegiate C. S. U. Festival

T. S. Velayudhan,
III B. Sc., Zoo.

'HARVEST'
—Bhadran, M. P.
II B. Sc. Zoo.

BUDDING ARTISTS

P. Gangadharan II B. Sc. Zoo.

Mathew Philip III B. Sc. Zoo.

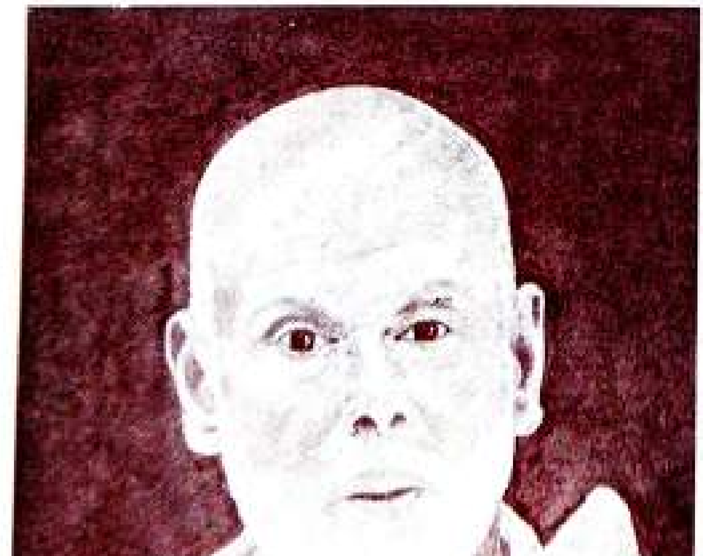

P. K. Mohan II M. A.

C. K. Paulose III B. Sc. Zoo.

T. N. Sreekumar
Cadet Captain

Thomas P. J.
Represented Kerala in the Republic day parade at New Delhi

N. Gopalakrishnan
Cadet Captain

R. K. Babu
Murali Trophy Committee Member

JOLLY
Won the Ist Prize in Light Music in K. U. U. Youth Festival

K. S. N. Panicker
Murali Trophy Committee Member

M. C. Vijayakumar
S. C. U. O.

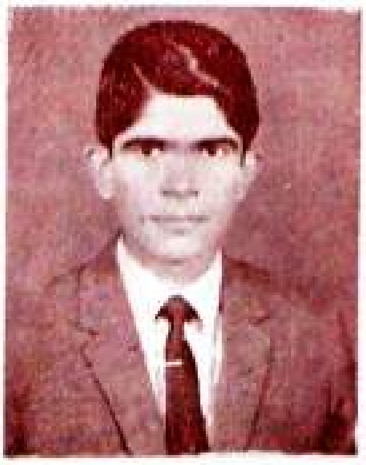

Joseph K. O., Ist M. Sc.
First in Mono Act

Sunny Sebastian
C. S. U. Chairman

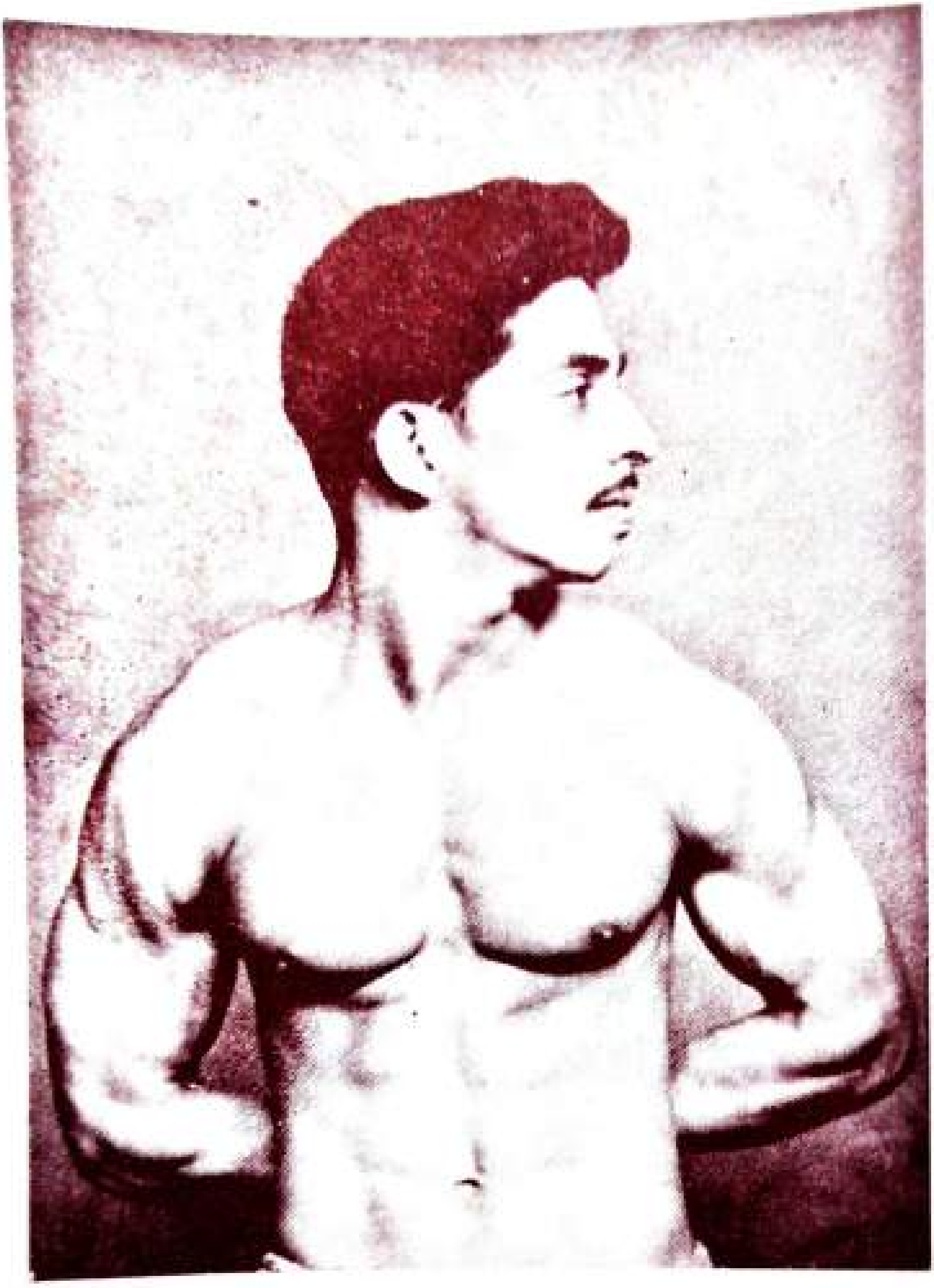

C. J. THOMAS 3rd B. Sc.
1st Place in Kerala University Body Beauty Contest.
1st Place in Kerala University weight lifting with a new record.
Represented Inter-University weight-lifting competitions held at Calcutta.

Earnest Fernandez
Attended the Attachment regular Army camp

Cdt/P.O. Manoharan K.
Represented Kerala in the All India I. N. S. Navsinik camp (1969)

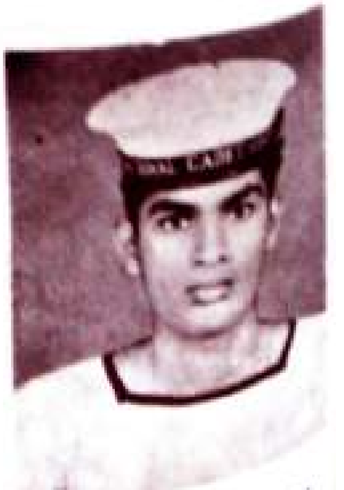

Cdt/P.O. Jayaram K. M.
Represented Kerala in the All India I.N.S. Navsinik camp (1969)

BERTHOLOMEO MEMORIAL TOURNAMENT

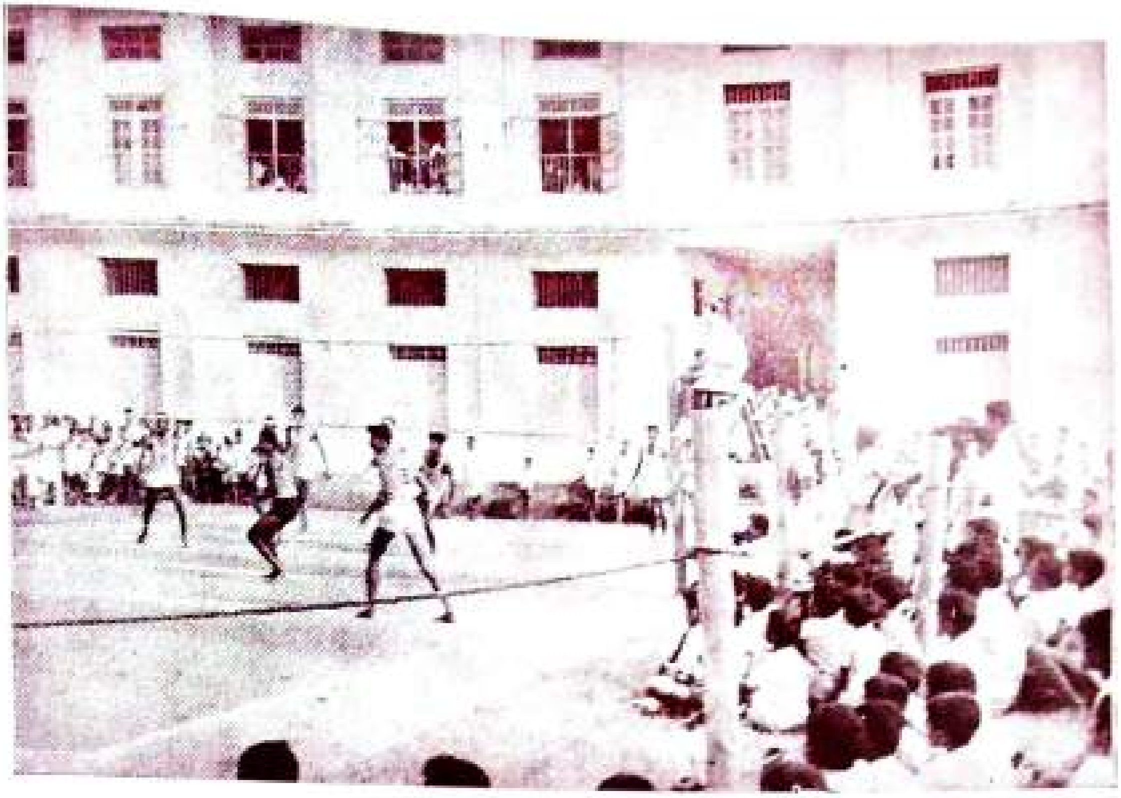

Volley Ball Finals

The Chief Guest

Basket Ball Finals with TVM Medicals and St. Albert's College

ANNUAL SPORTS

Honourable Chief Guest arrives

Paul Jose (General Captain)

over coming hurdles.........

The teams salute the guest of honour

well! up and over.........

Our Athletic of year awarded......

College Athletic Team. Ernakulam District Inter-Collegiate Athletic Champions.

College Volley Ball Team

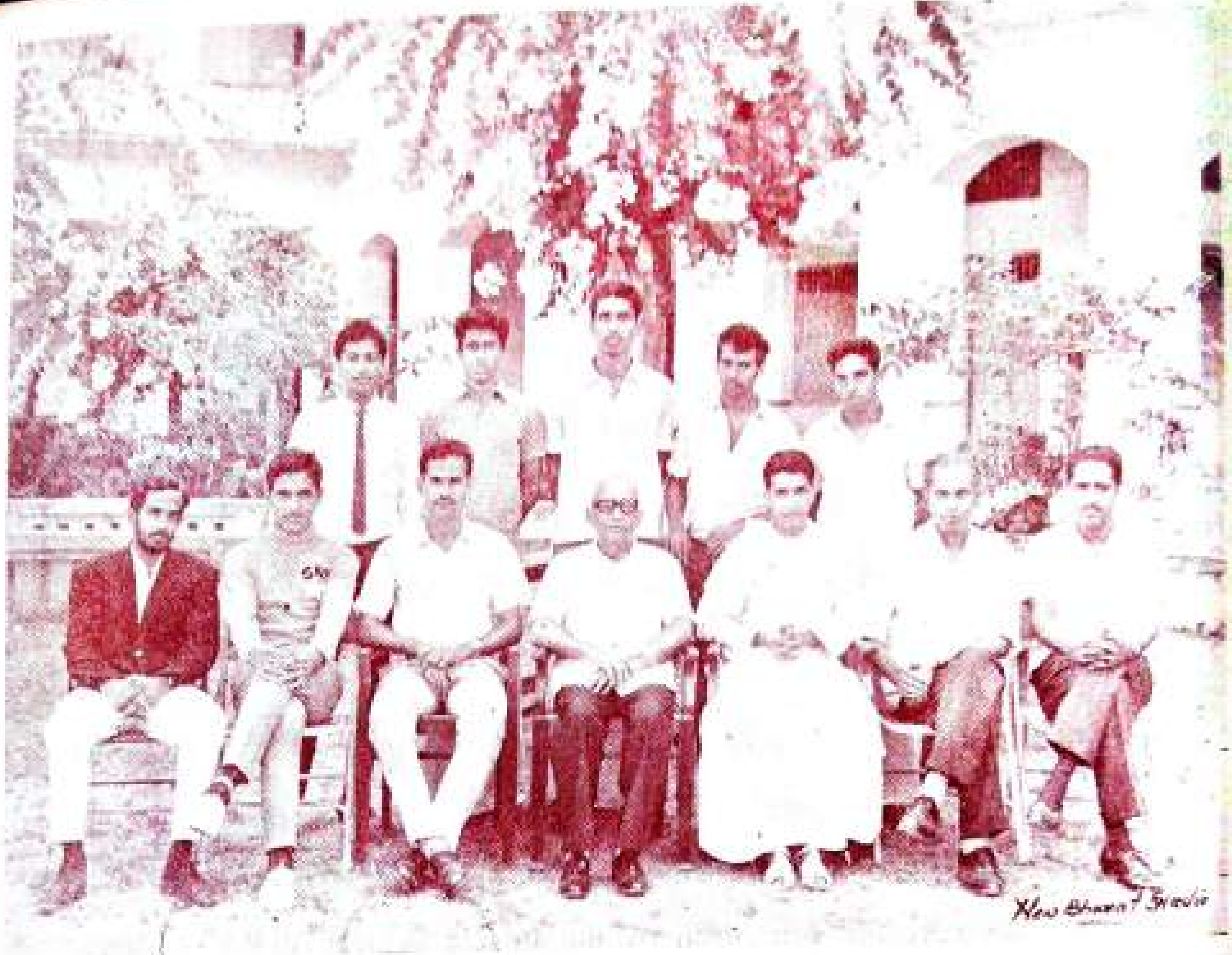

Athletic Association

College Gymnastic. Team Runners up.

COLLEGE HOCKEY TEAM

COLLEGE BADMINTON TEAM

HAPPY WINNERS OF—1. Bertholomeo Memorial Trophy. 2. Ernakulam District Inter-collegiate Tournament. 3. Zonal Inter-collegiate Tournament.

Athletic Association

College Gymnastic. Team Runners up.

COLLEGE HOCKEY TEAM

COLLEGE BADMINTON TEAM

HAPPY WINNERS OF—1. Bertholomeo Memorial Trophy. 2. Ernakulam District Inter-collegiate Tournament. 3. Zonal Inter-collegiate Tournament.

Yellow-House-
Joint Champions
in the intra-
mural
Tournaments

College Foot-
Ball Team.
North Zone
Foot-ball
Champions.

White House
oint Champions
in the Intra-
Mural
Tournaments

Arts Club
Members

Our Cricket Team

Our Basket Ball Team

മലയാള വിഭാഗം

ഗാന്ധി ശതാബ്ദി ആഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി കേരള ഗവ: നടത്തിയ ഉപന്യാസമത്സരത്തിൽ സമ്മാനാർഹമായ ലേഖനം

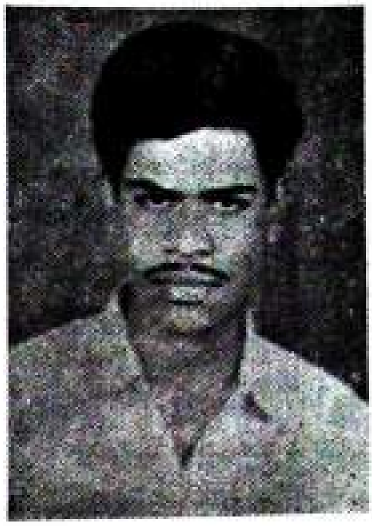

മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മഹനീയ ഭാവം

ബി. രാമചന്ദ്രൻ നായർ
M. A. (Previous)

മൂല്യങ്ങളൊഴികെ മറ്റെല്ലാംതന്നെ രൂപാന്തരവിധേയങ്ങളാണ്. മൂല്യങ്ങളോടുതന്നെ വ്യത്യസ്തമായ പ്രതികരണങ്ങളാണ് ഓരോ തലമുറയും പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോരുന്നത്. 'ഇന്നലെ ചെയ്തോരബദ്ധം' ഇന്നത്തെ ആചാരവും നാളത്തെ ശാസ്ത്രവും ആയിത്തീരുന്ന പ്രതിഭാസത്തിന് നാം പലപ്പോഴും സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടിവരാറുണ്ട്. ഇന്നും വൈകല്യങ്ങളെയും അപചയങ്ങളെയും നിലനിൽക്കുവാനനുവദിക്കുന്ന സഹിഷ്ണുത യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയാണ്. എന്നാൽ ഗാന്ധിമാർഗ്ഗത്തോട് ആഭിമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോഴും ഇത്തരമൊരു യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന്റെ സ്തുതിപാഠകരായി നാം അധഃപതിക്കുന്നില്ല.

പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനായി സൂത്രവാക്യങ്ങളുപയോഗിക്കുവാൻ ഗാന്ധിജി എവിടെയാണ് അനുശാസിച്ചിരിക്കുന്നത്? നയതന്ത്രത്തിന്റെ മൂടുപടത്തിനുള്ളിൽ ഇന്ന മനസ്സിന്റെ അന്തഃസ്ഥസ്വഭാവത്തെ മറയ്ക്കുന്ന യാതൊന്നും ഗാന്ധിസമീപനത്തെ വിഷലിപ്തമാക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യനിലെ ദൈവികാംശത്തിലുള്ള അദമ്യമായ വിശ്വാസം, അതാണ് ഗാന്ധിയൻ സമീപനത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു.

താൻ രൂപം കൊടുത്ത സമരമുറകളിലൂടെയും രചിച്ച കൃതികളിലൂടെയും സർവ്വോപരി സ്വജീവിതത്തിലൂടെ തന്നെയും ഗാന്ധിജി കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചതും ഈ ഭാവത്തെയാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ സങ്കല്പസരസ്സിലെ ചെന്താമരപ്പൂക്കളുടെ പേലവദലങ്ങളിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന ഹിമകണങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത് മനുഷ്യചൈതന്യത്തിന്റെ മഹനീയഭാവമല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല. ആ മഹദ്ഭാവത്തെ ഒരു അധുനാതന സംസ്കൃതിയുടെ ആധാരശിലയാക്കി മാറ്റാനുള്ള സംരംഭം രാഷ്ട്രപിതാവ് തുടങ്ങിവെച്ചു. ആ തീർത്ഥയാത്രയിലൂടെ പുതിയ വെളിച്ചങ്ങളെ കണ്ടെത്തുവാനും പുത്തൻ മേഖലകളെ എത്തിപ്പിടിക്കുവാനും നാം പ്രേരിതരും ബാദ്ധ്യസ്ഥരുമാണ്.

ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി മാർഗ്ഗപരിശുദ്ധിയെ അവഗണിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന "മാക്കിയവെല്ലിയൻ" സിദ്ധാന്തത്തിനാണ് ഇന്നോളമുള്ള രാഷ്ട്രീയത്തിൽ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. രാജ്യതന്ത്രത്തിലെ എല്ലാ പാപങ്ങളിലുംവെച്ച് മുഖ്യമായത് സ്വാർത്ഥപരതയാണ്. പാശ്ചാത്യലോകം ഒരുദിവസം പ്രസവിച്ച ഈ മുസലത്തിന്റെ ശക്തി ഇന്നും യൂറോപ്പിന്റെ ശാന്തസ്ഥലങ്ങളെ കാ

ണമായി അവശേഷിക്കുന്നു. ഭീഷണമായ ഈ പ്രളയത്തിൽപ്പെട്ട് വ്യക്തിത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ നിരവധിയാണ്. രാഷ്ട്രീയമായ സ്വാർത്ഥകാലുഷ്യത്തിൽനിന്നും തികച്ചും നിർമുക്തനാണ് മഹാത്മജി. ലക്ഷ്യം ഉത്തമമായിരിക്കുന്നതുപോലെ മാർഗ്ഗം പരിശുദ്ധവും ആയിരിക്കണം എന്നതു് ഗാന്ധിയൻ സമീപനത്തിന്റെ ഏററവും കാതലായ ഭാഗമാണ്. കാറൽമാർക്സും ഗാന്ധിജിയും തമ്മിൽ തെററിപിരിയുന്നതും വർഗ്ഗരഹിതസമുദായത്തെ വാർത്തെടുക്കുവാൻ സ്വീകരിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോഴാണ്.

സത്യവും അഹിംസയുമാണ് ഗാന്ധിയൻസമീപനത്തിന്റെ അടിവേരുകൾ. സത്യത്തിന്റെ സാർവ്വഭൗമിക ധർമ്മനീതിയെ ഉയർത്തി കാണിക്കുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യമായിരുന്നു. "ഭാരതത്തിന്റെ യുഗസാധനയിൽ ഇതു് ഒരു പരമഭാഗ്യമത്രെ" (ടാഗ്ഗൂർ). സത്യം ആത്യന്തികവും അഹിംസയുടെതന്നെ ഉറവിടവുമായ ശക്തിയാണ്. മഹാത്മജി അഹിംസകൊണ്ടർത്ഥമാക്കിയതു് ഹിംസിക്കാതിരിക്കുക എന്ന നിഷേധാത്മകമായ അവസ്ഥയെയല്ല പ്രത്യുത നല്ല ജീവിതം നയിക്കാൻ സഹായിക്കുക എന്ന തികച്ചും സാർത്ഥകമായ അവസ്ഥയെയാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ ചിന്താധാരയിൽ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും വെളിപ്പെടുന്നതു് സത്യത്തിന്റെയും അഹിംസയുടെയും സന്ദേശങ്ങളാണ്. ആ മഹാത്മാവിന്റെ ഔപബോധിക സംസ്കാരത്തിന് തന്നെ രൂപവും ഭാവവും നൽകിയ ശക്തികളുടെ അന്തർധാര സത്യവും അഹിംസയുമാണ്. ഗാന്ധിയൻ സമീപനത്തിന്റെ തത്വചിന്താപരമായ ഔന്നിത്യവും ഉദാത്തതയ്ക്കും അന്യൂനമായ സമരമാർഗ്ഗങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചതു്. സത്യാഗ്രഹവും സഹനസമരവും മനുഷ്യനിലെ ദൈവികാംശത്തെയാണ് അഭിസംബോധനം ചെയ്യുന്നതു്. എതിരാളിയിൽ അഭികാമ്യമായ മാനസികപരിവർത്തനം ഉളവാക്കുകയാണ് ഇവയുടെ ഉദ്ദേശം. "ആത്മാവിന്റെ പ്രതിരോധം ആയുധംകൊണ്ടുള്ള പ്രതിരോധത്തെക്കാൾ പ്രശസ്തമാണ്". അതു് എതിരാളിയെ പ്രഥമക്ഷണത്തിൽ ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനാക്കുന്നു; പിന്നീട് നമ്മെ അംഗീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാക്കുന്നു. ഈ അംഗീകരിക്കലാകട്ടെ, അവനിൽ അധമബോധത്തിന്റെ അംശംപോലും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല, അതു് അവന്റെ ഉൽഗതിക്ക് സഹായകവുംകൂടിയാണ്" ഗാന്ധിജി.

ശാസ്ത്രീയശക്തി നശീകരണോന്മുഖമായി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ആധുനികയുഗത്തിൽ, സഹനസമരത്തിന്റെ സാംഗത്യം ഒരു വിരോധാഭാസമായി തോന്നിയേക്കാം. വസ്തുതകൾ വാചാലതയെക്കാൾ ഭംഗിയായി സംസാരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയപരിവർത്തനം അനിവാര്യമാണ്. എന്നാൽ മുൻകാലങ്ങളിലേതുപോലെ രക്തപങ്കിലമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയല്ലാതെ നേടിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. അക്രമരഹിതമായ നിസ്സഹകരണത്തിലൂടെ പ്രത്യസ്തമിക്കാത്ത സാമ്രാജ്യപ്രഭുത്വത്തെ കെട്ടുകെട്ടിച്ചപ്പോൾ, സഹനസമരത്തിന്റെ സാംഗത്യം സംശയത്തിന്റെ [illegible]മേഖലകളെ തരണംചെയ്തു. സമകാലീന ചരിത്രത്തിൽ കോംഗോയും അൾജീരിയായും ഇന്തോനേഷ്യയുമെല്ലാം ദുഃസ്വപ്നങ്ങളുടെ സ്മരണയായി അവശേഷിക്കുമ്പോൾ, ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം ഒരു ഉജ്ജ്വലവാഗ്ദ്യോതിദീപ്തിയായി പ്രകാശിക്കുന്നു എന്നതു് അർത്ഥവത്താണ്. ചെക്കോസ്ലോവാക്യൻ സംഭവത്തെ വിലയിരുത്തുവാൻ സമയമായിട്ടില്ലെങ്കിലും, അതിന്റെ സന്ദേശം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അവിടെ ഹംഗറി ആവർത്തിക്കപ്പെടാതിരുന്നുവെങ്കിൽ, അന്തർരാഷ്ട്രീയത്തിലെ ആലോമാലകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലല്ല, പ്രത്യുത ഗാന്ധിമാർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രകാശപ്രസരത്തിലാണ് അതിനെ വീക്ഷിക്കേണ്ടതു്. ചെക്കോസ്ലോവാക്യൻ സംഭവത്തിലൂടെ ഗാന്ധിയൻ സമീപനത്തിന്റെ സാംഗത്യം ഉലയിലെന്നപോലെ ഊതിതെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കൂടിയാലോചനകളിലൂടെയും ഉഭയകക്ഷി തീരുമാനങ്ങളിലൂടെയും മാത്രമെ സംഘട്ടനങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. ലോക

നാത്മകവും ഭീഷണവുമായ വിയററ്നാം യുദ്ധഭൂമിയിൽനിന്നും പാരീസിലെ സമാധി സംഭാഷണങ്ങളുടെ ഈററില്ലത്തിലേയ്ക്ക് ശ്രദ്ധതിരിച്ചപ്പോൾ മാത്രമേ സമാധാനത്തിന്റെ വിലയെക്കുറിച്ച് ബോധിക്കുവാൻ സാധിച്ചുള്ളു. ഇതുപോലുള്ള സംഭവവികാസങ്ങൾ വെളിച്ചംവീശുന്നത് അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിലേക്കും ഗാന്ധിയൻ സമീപനത്തിന്റെ അനപേക്ഷണീയതയിലേക്കുമാണ്.

വർഗ്ഗസമത്വത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ പോരാട്ടം ഇന്നും അങ്ങോളം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അമേരിക്കയിലെ നീഗ്രോകളുടെ സാമൂഹ്യപരിവർത്തനാഗ്രഹത്തെ അഹിംസാധിഷ്ഠിതമായ നിസ്സഹകരണത്തിലൂടെ പ്രകടമാക്കുവാൻ നേതൃത്വം നൽകിയ മാർട്ടിൻ ലൂതർകിങ്ങ്, മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ കാവൽപടയാളിയാണ്. അമേരിക്കയിലെ നീഗ്രോകളുടെ ധാർമ്മികശക്തിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാൻ കിങ്ങിനു സാധിച്ചു. ഒരുപടികൂടി കടന്ന്, വർഗ്ഗസമത്വത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തെ ജനകീയവൽക്കരിക്കുവാൻകൂടി കിങ്ങിന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ആദർശത്തിന്റെ ഉറവിടം ക്രിസ്തുവാണെങ്കിൽ, അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രായോഗികവശങ്ങളെക്കുറിച്ച്, തന്നെ ബോധവാനാക്കിയത് മഹാത്മജിയല്ലാതെ മററാരുമല്ല. എന്ന മാർട്ടിൻ ലൂതർകിങ്ങിന്റെ വാക്കുകൾ വിരൽചൂണ്ടുന്നത്, ആനുകാലിക പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിന്, ഗാന്ധിയൻ സമീപനത്തിനുള്ള സാംഗത്യത്തിലേക്കാണ്. എന്നാൽ അവിടെ ഗാന്ധിജി യാന്ത്രികമായി അനുകരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല, കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി ആവശ്യമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സ്ഥിതിസമത്വത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രയാണം ചരിത്രഗതിയിലിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. വർഗ്ഗസമരമല്ലാതെ സ്ഥിതിസമത്വത്തെ യാഥാർത്ഥ്യവൽക്കരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്ന്, ഗാന്ധിജി ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം, സ്ഥിതിസമത്വത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രയാണത്തെയും സമാധാനപരമാക്കുന്നു.

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകളെ 'ചായക്കോപ്പയിലെ കൊടുങ്കാററായി' ചിത്രീകരിക്കുന്ന ചിന്തകന്മാരുണ്ട്. പക്ഷേ, ജനാധിപത്യത്തെ തുരങ്കം വയ്ക്കുന്ന ശക്തികൾ, ഇൻഡ്യയിലോ, ഏഷ്യയിലോ മാത്രമല്ല, ലോകത്താകമാനം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് അനിഷേധ്യസത്യമാണ്. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ നിലനിൽപിന് അനുപേക്ഷണീയമായ മാനസിക സംസ്കൃതി ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജനാധിപത്യബോധം ജനതയുടെ വികാരത്തിന്റെ ഭാഗവും വിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവും ആക്കിത്തീർക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒന്നാണ്, ഗാന്ധിജി വിഭാവനംചെയ്ത വിദ്യാഭ്യാസരീതി. ഈ രംഗത്തും ഗാന്ധിജി അവഗണിക്കപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു ശക്തിയായി നിലകൊള്ളുന്നു.

ഭരണക്രമങ്ങളുടെ നിഘണ്ടുവിൽ ജനാധിപത്യം അവസാനത്തെ പദമാണെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. അതു ശരിയോ തെററോ ആയിരിക്കട്ടെ, ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്ന പ്രാതിനിധ്യ ജനാധിപത്യം (Representative Democracy) നമ്മെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമല്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ജനാധിപത്യവും വികാസപരിണാമങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്. ഓരോ പൗരനും ഭരണത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്ന പുതിയൊരു ജനാധിപത്യരീതി (Participating Democracy) ഗാന്ധിജിയുടെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ പ്രാദേശികസ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള മുറവിളി ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 'പഞ്ചായത്തു രാജ്' എന്നും 'ഗ്രാമറിപ്പബ്ലിക്ക്' എന്നുമൊക്കെ പറയുമ്പോൾ, 'Participating Democracy' എന്ന സങ്കല്പത്തിലേയ്ക്ക്, ബോധപൂർവ്വമോ അല്ലാതെയോ സമീപിക്കുകയാണ് നാം.

സൂക്ഷ്മവും സൗന്ദര്യവും ഒത്ത ആത്മീയ സന്ദേശങ്ങളിലൂടെ ലോകമെങ്ങും സഞ്ചരിച്ചിട്ടും ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ ഗ്രന്ഥം അപാരമായി അംഗീകരിക്കയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ, ടോൾസ്റ്റോയ്, ഗാന്ധിജിയുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ' ഒരു സാർവ്വലൗകിക പ്രവാചകനാണ്. ഇന്ത്യയിൽ നടന്ന മഹത്തായ പരീക്ഷണങ്ങൾ, ആത്മീയത്തിൽ സമരങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ടോൾസ്റ്റോയി ആദർശങ്ങളെ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഗാന്ധിജിയുടെ സമ്പത്തിന്റെ കൈമാറ്റത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന 'അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസം' സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ പേടിയില്ലാത്തതിൽ നിന്നും നാം പലതും പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസമാണ് ഇന്ത്യയുടെ ഭാവിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രതീക്ഷ എന്ന് പറയാൻ തോന്നിപ്പോകുന്നു.

റിയലിസ്റ്റിക്കായ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു ദശാപ്തത്തിന്റെ സ്മരണ നിലനിൽക്കുന്നു: 'സർവ്വോദയ സംഘം' ഒരു വിലാസം നേടിയ നിയമം കണ്ടുപിടിച്ചു. നിയമപാലകർ മനുഷ്യസ്നേഹികളായി. ജനാധിപത്യവിശ്വാസവും ഉപയോഗപ്രദവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുകയാണെങ്കിലും, അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രശ്നങ്ങളെങ്കിലും അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നാം പറഞ്ഞ് മുഴുവനാക്കേണ്ടതില്ല. ഇതിനേക്കാളേറെ കാര്യം അതിൽ ഇല്ലായിരുന്നുവോ? ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗാന്ധിജി നൽകിയിരുന്ന സൗന്ദര്യവും മാനുഷ്യസ്നേഹപരവുമായ സങ്കല്പങ്ങളെല്ലാം ഇന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ഗാന്ധിയൻ സമീപനത്തെയും അർഹമായ പ്രാധാന്യത്തോടെ പരിഗണിക്കാതിരുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രം അത്യന്തികമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഒരു സൂചനയല്ലേ, സർവ്വോദയ സംഘം. ഇന്ത്യയിൽ കാർഷികസമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെങ്കിൽ, ട്രസ്റ്റീഷിപ്പ് (Trustee Ship) എന്ന സങ്കല്പത്തിലേക്ക് നാം മടങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഗാന്ധിയൻ ചിന്തകളുടെ സമന്വയമാണ് ഗാന്ധിയൻ സമീപനത്തിന്റെ ഉൾക്കാമ്പ്. സർവ്വോദയ പ്രസ്ഥാനം, മനുഷ്യരാശിയുടെ ഒരു ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ സാധാരണക്കാരുടെ സാമൂഹികമായ ആവശ്യങ്ങളെ ഇന്ത്യ മനുഷ്യരാശിയുടെ മുന്നിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ട സംഭാവനകളിലൊന്ന് സർവ്വോദയത്തിന്റെ വിജ്ഞാനവും സമീപനവും. ത്യാഗത്തിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും മനോഭാവങ്ങളെ വളർത്തുകയും, അതായത്, മനുഷ്യന്റെ വിജ്ഞാനശക്തിയെ അതിന്റേതായ ഗൗരവം ഉള്ളതാക്കാനുള്ളതും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സർവ്വോദയം, ഈ പ്രകാശപ്പൊലിമയിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്-സോഷ്യലിസ്റ്റ് തത്ത്വശാസ്ത്രം, ലക്ഷ്യം ഒരു വിജ്ഞാനം മാത്രമല്ല, സമീപനത്തിലും ശക്തി സംഭരണങ്ങളുടെയും വ്യാപനപാരിപാടിയുമത്രേ. ഭൗതികശാസ്ത്രം ഇന്നത്തെ ശൈലിയിൽ നിന്ന് മോചനം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ, സർവ്വോദയത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സർവ്വോദയം, സമത്വത്തിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും മാന്യതയിൽ തളച്ചുകൊണ്ട്, മനുഷ്യപ്രയത്നത്തെ സമഷ്ടിയുടെ സമ്പത്തായി [illegible] ചിന്തിക്കുന്നു. യുഗയുഗാന്തരങ്ങളായി മനുഷ്യൻ സ്ഥാപിക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത സാമ്രാജ്യങ്ങളോ, അവന്റെ ഇതര ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളോ അല്ല, പ്രത്യുത, ധർമ്മത്തിനും അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവന്റെ പ്രയാണമാണ്, വിലമതിക്കപ്പെടേണ്ടത്.

ഗാന്ധിജി വിനയത്തെയും സത്യത്തെയും സാമ്രാജ്യങ്ങളേക്കാൾ ശക്തിയുള്ളതാക്കിത്തീർത്തു ("Gandhiji made humility and simple truth more powerful than empires") എന്ന ആർതർ. [illegible] ... വചനത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ശ്രദ്ധേയമാണ്. "ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയും വിശുദ്ധിനിറഞ്ഞ സ്വഭാവവും ഉള്ള രാഷ്ട്രീയക്കളിയിലൂടെയല്ല, മറിച്ച് ജീവിതത്തിലൂടെ തെളിയിക്കുന്ന ധാർമ്മികതയിലൂടെ മാത്രമേ, ഒരു മഹായോഗിയാകുന്നുള്ളൂ, [illegible]

ക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്ന്, ഗാന്ധി ജി തെളിയിച്ചു. യാന്ത്രികയുഗത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, ശാസ്ത്രീയത്ത്' മത്സരസമ്പ്രദായങ്ങളെ മറികടന്നിരിക്കാൻ വഴി കാണാൻ ഗാന്ധിജിയ്ക്ക് മാത്രമേ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ." ഐൻസ്റ്റീന്റെ ഈ വാക്കുകൾ, ഗാന്ധിജിയുടെ മഹിമയുടെ പ്രത്യക്ഷതകളെയും അതിന്റെ സാംസ്കാരികത്വവും സംഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്.

ഗാന്ധിജിക്കുള്ള അനന്യ ലക്ഷണമാണ്, ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശങ്ങളെ കാലത്തിനനുസരിച്ച് പ്രയോഗിച്ചു എന്നത്. ഗാന്ധിജി ശാസ്ത്രീയതയിൽ "പിന്നി ലേക്ക്" കടന്നുചെന്ന് പഠനം നടത്തി അത്, ഭൂതകാലത്തിന്റെ ഉത്തമാംശങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് വർത്തമാനകാലത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നതാണ്. ഭാവിയെക്കുറിച്ചും ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെ ഗാന്ധിജി ചിന്തിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം കാലാതീതനായത്. ഗാന്ധിജി കാലാതീതനായിരുന്നു. ഇന്ന് കാലത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട്, നല്ല വശങ്ങൾ മാത്രം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചു. അതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തകളെ കാലാതീതമാക്കുന്നത്. ("Containing the best from the past, he lived in the present. Yet for the future. Hence the timelessness of his thoughts." Mrs. Indira Gandhi)

വിരഹം

A. L. M. SHENOY,
III B. A. No. 2209

ആത്മാവിന്റെ ഹൃദയതലങ്ങളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചമർത്തിവച്ച് സ്വർലോക നിവൃതിയിലേയ്ക്കുയർത്തിയ മധുരമനോഹര വസന്തോത്സവങ്ങൾ അകന്നകന്നുപോയല്ലോ എന്നോർത്ത് വേദനപ്പെട്ടലഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ആരാമങ്ങൾ.

കരളിന്റെ കരളിൽ മധുരമോഹനസ്വപ്നജാലങ്ങളുണർത്തി അനന്തതയിലേയ്ക്കെങ്ങോ പറന്നകന്നുപോയ ആ മനോമോഹനമന്ദഹാസമോർത്ത് വേദനപ്പെട്ട് തീരങ്ങളിൽ വന്ന് തലതല്ലി മരിക്കാനൊരുങ്ങുന്ന ഓളങ്ങൾ.

സംഗീതം ഉറവായിനില്ക്കുന്ന ചുവന്നുതുടുത്ത വിരൽത്തുമ്പുകളെയാഗ്രഹിച്ചുപോയ സ്വരമായ മണിവീണ.

പരിശുദ്ധ പ്രേമത്തിന്റെ ദിവ്യസംഗീതമുതിർക്കുവാൻ ആ ഹൃദയം ദാഹിച്ചു.

പക്ഷെ വന്നെത്തിയത് ഭീകരതമസ്സിന്റെ ഉഗ്രദംഷ്ട്രങ്ങളുള്ള ക്രൂരനായ ഒരു പിശാചിന്റെ ചെഞ്ചോരയിറ്റിറ്റുവീഴുന്ന വികൃതമായ കൈവിരൽത്തുമ്പുകൾമാത്രം.

മീട്ടപ്പെട്ടത് ആർദ്രാലാപങ്ങൾക്ക് അടങ്ങാനാവാത്ത മാംസദാഹത്തിന്റെ രോമാഞ്ചിക്കുന്ന ക്രൂരാട്ടഹാസങ്ങളും.

കോമളമായ ആ പരിശുദ്ധ പിഞ്ചുഹൃദയം കൊത്തിപ്പറിക്കപ്പെട്ടു; കീറിമുറിക്കപ്പെട്ടു.

അതിൽനിന്നും അപസ്വരങ്ങളുടെ ചെഞ്ചോരത്തുള്ളികൾ ഇറ്റിറ്റുവീണു.

ആ ചെഞ്ചോരത്തുള്ളികൾ നക്കിക്കുടിച്ച് ആ പിശാചു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു: വീണ്ടും വീണ്ടും.

പൊട്ടിത്തകർന്നുപോകുവാൻ, ഹൃദയം പൊട്ടിമരിക്കുവാൻ ആ പാവപ്പെട്ട വീണയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പക്ഷെ അതു പൊട്ടിത്തകർന്നില്ല.

അതിന്നും ജീവിക്കുന്നു, വിറച്ചുവിറച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും.

സുന്ദരകലാലോലുപങ്ങളും അവയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഭീകരതയുടെ ക്രൂരകഥകൾ മനസ്സിൽത്തന്നെ ഒതുക്കിപ്പിടിച്ച് എന്നെന്നും വേദനിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ജീവിക്കുന്നു.

എല്ലാമെല്ലാം വേദനയുടെ ചിതറിയ ചിത്രങ്ങൾമാത്രം.

ജീവിതം പ്രസരിപ്പിച്ചിട്ട് വേദനയുടെ അനാഥപ്രേതങ്ങൾമാത്രം.

മനസ്സിൽത്തന്നെ വേദനകൾ ഉറഞ്ഞുകൂടുന്നു.

അതില്ലാതാക്കുവാനുള്ള വഴി മരണമായിരിക്കാം.

ചിന്തിക്കാതിരിക്കുക.

എങ്കിലും മനസ്സ് നിയന്ത്രണംവിട്ട് എന്തിനോ ചിന്തിച്ചുപോകുന്നു.

അന്ധകാരത്തിന്റെ കരാളതയിൽ അമർന്നമർന്നുപോകുന്ന മൂവന്തിച്ചുവപ്പിനെച്ചൊല്ലി വേദനിച്ചിട്ടും വിലപിച്ചിട്ടും യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്നറിയാമായിരുന്നിട്ടും അകന്നകന്നുപോയ ഓരോ മൂവന്തിച്ചുവപ്പിനെച്ചൊല്ലിയും പ്രകൃതി എന്നെന്നും വിലപിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

ഹൃദയത്തിന്റെ വിങ്ങലുകൾക്കിടയിലൂടെ ഊഷ്മളതയിലേയ്ക്ക് അനേകം ചോദിക്കാതെതന്നെ കടന്നുവന്ന പ്രിയപ്പെട്ട സൗഹൃദബന്ധങ്ങൾ.

സ്വപ്നത്തിന്റെ മനോഹര നീലാകാശത്തിനുള്ളിൽ നിന്നും വഴിതെറ്റിവന്ന ഏതോ ദിവ്യപ്രകാശധാര.

ആത്മാവിന്റെ ആഴത്തിൽ ഒരാനന്ദോത്സവം പൊട്ടിവിരിഞ്ഞു.

വാടിത്തളർന്നു കിടന്നിരുന്ന ആത്മാക്കളെ ഉമ്മവെച്ചുണർത്തി.

ചിന്തകളിൽ അലൗകികസംഗീതത്തിന്റെ സപ്തസ്വരനാദം താളലയങ്ങളുണർത്തി.

ജീവിതംപോലും രോമാഞ്ചകഞ്ചുകമണിഞ്ഞ് ആത്മനിർവൃതിയിലാണ്ട് മതിമറന്നു നൃത്തം ചവുട്ടി.

എന്നാൽ പെട്ടെന്നൊരു ദിവസം ആ സന്തോഷവും ആഘോഷവുംപോലും ചോദിക്കാതെതന്നെ അകലേക്കകലേക്കകന്നുപോയി.

ഏകയായി ഉണർന്നിരിക്കുന്നു വിങ്ങുന്നു.

വസന്തം വിട്ടകന്നുപോയ ആരാമങ്ങൾ മരുഭൂമിയുടെ ഊഷരതയിൽ അലഞ്ഞലഞ്ഞു നടന്നു.

താരജാലങ്ങളകന്നുപോയ ചന്ദ്രികയാകാശത്തിന്റെ നിതാന്തശൂന്യതയിൽ ആരുമാരുമറിയാതെ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

ആത്മനിർവൃതിയിലാണ്ട് മതിമറന്നു നൃത്തംചവുട്ടിയിരുന്ന ജീവിതത്തിനു പിന്നിൽ കാർമേഘപാളികളായി അപാരതയുടെ നിഴൽകൊണ്ട് ഭൂതത്തിന്റെ ശാപകാലത്തിൽ മൂടുപടമണിഞ്ഞുനിന്നു.

എല്ലാമെല്ലാം ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയി.

മറഞ്ഞുപോകുന്ന നിമിഷങ്ങളുടെ ചിറകുകളിൽ നിന്നും ഒന്നിനെ മാത്രമെടുത്ത ഒരുപിടി ഓർമകൾമാത്രം മനസ്സിന്റെ ഉള്ളറയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഋതുഭേദങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഏതോ ലോകാന്ത്യത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരുപിടിയോർമകളെപ്പോലെ.

സൗഭാഗ്യമായ കണ്ടുമുട്ടൽ എന്തിനു വേർപിരിയലിൽ ചെന്നെത്തു?

എന്തിനായ് ഓർമകളെന്ന പേടകം നൽകി മനസ്സിനെ പോറ്റി വളർത്തി?.

ആ പിഞ്ചോമനയുടെ ഓരോ ചലനങ്ങളിലും എന്തിനെന്നോ ഒരു പിതാവിന്റെ ഹൃദയാനന്ദത്തോടെ ആത്മനിർവൃതിയിലാണ്ട് പുളകംകൊണ്ട് മതിമറന്നിന്നു?

എന്തുകൊണ്ടെന്നോ കാലമാകുന്ന തന്റെ അശ്രദ്ധയിൽ നിസ്സാരമായൊരു ഒരു നിമിഷത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു?

മരണമുഖങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഏതാനും — അതെത്ര തന്നെ ദിവ്യമായിക്കൊള്ളട്ടെ — വേദനയുടെ വഴിയുള്ളവെറും ക്ഷേത്രമതിൽ നിറഞ്ഞുകൂടായിരുന്നോ?

അറിയുകയില്ലായിരിക്കണം.

എങ്കിലുമെന്തോ ആ കൈപ്പത്തിയിൽ ഒരു കൊച്ചുതൂവൽ.

അതിനെ മാറോടുചേർത്തിരുത്തി.

ഓർമകളെന്നോ സ്വപ്നങ്ങളെന്നോ പേരുനൽകി വിളിച്ചു.

അതിന്റെ കാലൊച്ചകളിലെ ഓരോ ചലനങ്ങളിലും, ജീവിതനിമിഷങ്ങളിലും ഒരു പിതാവിന്റെയുള്ളിലെ ആത്മനിർവൃതിയിലാണ്ടു.

ശൂന്യതയുടെ മരുപ്രദേശത്തിലെ ഏക മരുപ്പച്ചയുടെ നാമ്പുകളിലെ

ന്ന് ആ കഠോരനായ രോഗദയന്ത്രന ആ പിഞ്ചോമനയെപ്പിന്നെ പതുക്കെപ്പതുക്കെ വലിച്ചിഴച്ച് അവസാനം തടവിലുമാക്കി.

അങ്ങനെ തടവിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിനാലായിരിക്കാം അഞ്ജനമൊരു രോഗിയായി മാറിയത്.

ജീവിതാവസാനംവരെയും വേദനിച്ചു വേദനിച്ചു നീറി നീറി മരിക്കേണ്ടിവന്നു.

അവൾ വിതച്ച വരിനെല്ലുകൾ നോക്കി ദുഃഖിക്കേണ്ടിവന്നു.

അവൾ വേർപിരിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ 'ബാല്യമടഞ്ഞു തോരണമിടറി' ചിന്താഗ്രസ്തമായ ഉണ്ണികളോടെ ദുഃഖിതനായി വേദനപ്പെട്ടു നില്ക്കേണ്ടിയും വന്നു.

ജീവിതം ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമാണ്. സ്നേഹം സച്ചിദാനന്ദവും.

മനുഷ്യൻ ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായ ദുഃഖസമുദ്രത്തിൽനിന്നും സച്ചിദാനന്ദത്തിലേക്കുയരുക പ്രകൃതിക്കിഷ്ടമല്ലായിരിക്കാം.

അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഒന്നായിച്ചേർന്ന് കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആത്മാവുകളെ വേദനിപ്പിച്ചു വേർപ്പെടുത്തുവാൻ അവൾ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

എങ്ങോ അവിടവിടെയായി ചിന്നിച്ചിതറി പൊട്ടിയകന്ന് മറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന കുറേ മണിവീണക്കമ്പികൾ.

കാലം അവയെ കൂട്ടിയോജിപ്പിച്ചു.

സ്നേഹത്തിന്റെ രാഗജാലങ്ങളുതിർത്ത് ആത്മാവിനെ പുളകം കൊള്ളിച്ചു.

നിത്യദുഃഖത്തിന്റെയും നിരാശയുടെയും നീർക്കയത്തിൽകിടന്ന് മുങ്ങിമരിക്കുവാൻ പോയിരുന്ന ജീവിതത്തെ സംഗീതത്തിന്റെ സ്വപ്നലോകത്തിലേക്കുയർത്തി.

എന്നാൽ പെട്ടെന്നൊരു ദിവസം ആ മണിവീണക്കമ്പികളിൽ ഒരു ഗ്രഹണംപോലെ അതൊന്നു പൊട്ടി.

അവയെ അവളുടെ നഖങ്ങളാക്കി അകലേക്കെങ്ങോ വലിച്ചെറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു.

പക്ഷെ, പൊട്ടിയകന്ന് അകലേക്കകലേക്ക് വലിച്ചെറിയപ്പെട്ട ആ നഖങ്ങളുടെയാത്മാവിൽ അലിഞ്ഞലിഞ്ഞു ചേർന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ അലൗകിക ദിവ്യ സംഗീതം!

ആ രാഗജാലങ്ങളുതിർത്തപ്പോൾ, ആ സംഗീതധാരയിൽ ആത്മാവുകൾ മുങ്ങി മയങ്ങിയലിഞ്ഞു നില്ക്കുമ്പോൾ കാലത്തിന്റെ കരങ്ങൾക്ക് ആഘാതങ്ങളുടെ ധ്വനികളുയർത്തുവാൻ ഒരിക്കലുമൊരിക്കലും സാദ്ധ്യമല്ല.

ഭൗതികജീവിതത്തിലല്ലാതെ, ആത്മീയജീവിതത്തിൽ കാലത്തിന്റെ തച്ചുടയ്ക്കലുകളോ ഉടച്ചുവാർക്കലുകളോ ഒന്നുംതന്നെ സാദ്ധ്യമാവാറില്ലല്ലോ.

ചെറുകഥ

• കാമുകി •

രാമൻകുട്ടി, III B.Sc.,

വെയിൽച്ചൂടിൽ വാടിയ പുൽനാമ്പുകൾക്ക് മീതെ പാറിനില്ക്കുന്ന വെളുത്ത മഞ്ഞ്. അവിടെനിന്നുകൊണ്ട് അവൾ വീണ്ടും നോക്കി. മണൽക്കൂമ്പാരങ്ങൾക്ക് മറനിന്നു കളിക്കുന്ന കുട്ടികളും കടല വില്പനക്കാരുമല്ലാതെ മററാരും വ്യക്തമല്ല.

ആരെ എങ്കിലും കാണണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെയല്ല ഇറങ്ങിയത്. എങ്കിലും അവൾക്കുവേണ്ടി അവസാനനിമിഷംവരെ കാത്തുനില്ക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

പകലിന്റെ മുഖം ഇരുളുകയാണ്. തണുത്ത ജലാശയത്തിനരികെ ഒരു സന്ധ്യകൂടി രൂപമെടുക്കുന്നു.

ഈ നിമിഷം, തനിക്ക് പ്രിയങ്കരമായിരുന്ന ഈ നിമിഷം, എന്നു മുതലാണ് വെറുത്തുതുടങ്ങിയത്? അതിനു സ്വയം അമ്മയെ കുററപ്പെടുത്തുകയില്ല. പൂക്കളും മഞ്ഞും സന്ധ്യകളും വളർത്തിയെടുത്ത ബാല്യം.

"നീയൊരു കവിയാകും"

അസ്തമനങ്ങളിൽ, തിരമാലകളുടെ മുഴക്കത്തിൽ, അമ്മയുടെ പൊട്ടിച്ചിരി അമർന്നുപോയിട്ടുണ്ട്.

ഏകാന്തമായ അനേകം സായന്തനങ്ങൾക്കുശേഷം അയാൾ തന്നെ തേടിയെത്തി.

രാവിന്റെ കണ്ണു തുറന്നിരിക്കുന്നു.

റോഡിൽ കാറിന്റെ തിരക്ക് കൂടിയിരിക്കുന്നു. വഴിവിളക്കുകൾ ഇരുട്ടിനെ നേർപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

അയാൾ വേഗം നടന്നു. അവൾ കാത്തിരുന്നു മുഷിയുന്നുണ്ടാവും. തനിക്കിനി ഈ നാടിന്റെ ഓർമ്മയിൽ തങ്ങാൻ പോകുന്നത് അവൾ മാത്രമാണ്.

പടർന്നു പന്തലിച്ച തണൽ മരത്തിന്റെ കീഴിലേക്ക് അയാൾ കടന്നു. അവളുടെ കരം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു, "വൈകിപ്പോയി".

"അതെ"

കഴിഞ്ഞ സന്ധ്യകളുടെ ശൂന്യത ബാധിക്കാതിരിക്കാനെന്നവണ്ണം അവൾ അയാളോട് കൂടുതൽ ചേർന്നിരുന്നു. കടന്നുപോന്ന നിമിഷങ്ങൾ പാഴാക്കരുതെന്നുണ്ട്.

"നിങ്ങളൊരു തണുപ്പനാണ്".

ഓർക്കാപ്പുറത്ത് അടിയേററതുപോലെ അയാളൊന്നു പുളഞ്ഞു. പെട്ടെന്നു കൈവന്ന

ക്രൂരമായ ധൈര്യത്തോടെ അവളുടെ മുഖം പിടിച്ചുയർത്തുമ്പോൾ പറയുന്നതുകേട്ടു. "നിങ്ങളിന്നും ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയെപ്പോലെ ഭയന്നു നില്ക്കുകയാണ്"

തളർന്ന പുൽനാമ്പുകളിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് അവൾ കറുത്തിരുണ്ട ആകാശത്തെ നോക്കി. മേഘങ്ങൾക്കു കനം കൂടുന്നു. ഇന്നു മഴ ഉണ്ടാകും. മഴക്കുശേഷം പുൽച്ചെടികൾ വീണ്ടും തളിർക്കും; പുതുമുളകൾ പൊട്ടും.

പെട്ടെന്നുണർന്ന് അയാളുടെ ചുമലിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു, "നിങ്ങളെന്തു കാണുകയാണ്?"

"ഞാൻ..........ഇന്നു പോകുകയാണ്"."

അടുത്തതു് അയാൾ എന്താണ് പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നതെന്ന് അവൾ ഊഹിച്ചു. "നിന്നെ പിരിയാൻ വിഷമമുണ്ട്. എന്നാൽ ഉടൻ കത്തെഴുതാം."

അവൾ അയാളുടെ സംസാരത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയെപ്പോലെ അയാളുടെ കൈവിരലുകളെ തള്ളി നോവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

തണുത്ത രാത്രിയുടെ മാറിലേക്ക് അവൾ കടുത്ത വികാരത്തോടെ നോക്കി. കാറ്റിൽ പായുന്ന കറുത്ത മേഘങ്ങൾ അലറുകയാണ്. അവക്കിടയിൽനിന്നു തെറിച്ച മിന്നലിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ അയാളുടെ വിയർത്ത മുഖം അവൾ കണ്ടു.

പെയ്യാനിരിക്കുന്ന മഴക്കു മുമ്പ് പുതുമണ്ണിൽ വിത്തുകൾ വീണു!

അയാളുടെ നെറ്റിയിലെ വിയർപ്പിൽ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ എഴുന്നേറ്റു.

ഏകയായി നടന്നു റോഡിൽ കയറി. അയാൾ അപ്പോഴേക്കും അകലെ നീണ്ടുനിന്ന ഇരുട്ടത്തിലെ ഒരു ബിന്ദു മാത്രമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

സാരിയുടെ തുമ്പ് ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് ചെളിക്കുഴികൾ കടന്നു. ഇരുണ്ട വഴിയിലൂടെ തനിയേ നടക്കുമ്പോൾ അയാളെ പൂർണ്ണമായും മറന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

രാഷ്ട്രശില്പി

Mohammed Moopan
858 I. P. D. C. Batch-C

ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന തേജസ്സുള്ള മുഖഭാവവും അത്യന്തസിദ്ധികളും ഒരാളിൽ തന്നെ ഒത്തുചേരുക അപൂർവ്വസൗഭാഗ്യമാണ്. എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും കുലീനനായ നെഹ്റു ജനകോടികളുടെ നായകനായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങളുടെ മുടിചൂടാമന്നനായി പൂവിട്ടാരാധിച്ചു. നെഹ്റുവിനെ സ്നേഹിക്കുക തങ്ങളുടെ അഭിമാനമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശീർവാദം നേടുക തങ്ങൾക്കുള്ള മഹത്തായ ഭാഗ്യമായും അവരെപ്പോഴും കരുതിപ്പോന്നു.

ലോകത്ത് സമാധാനത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകനായി ഒരു ധർമ്മഭടന്റെ വീറോടെ സഞ്ചരിച്ച് "സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം" എന്ന് പിൽക്കാലങ്ങളിൽ അറിയപ്പെട്ട അന്താരാഷ്ട്ര പെരുമാറ്റച്ചട്ടങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചു. മനുഷ്യനെങ്കിൽ ലോകത്തെ സർവ്വനാശകരമായ അണുബോംബുയുദ്ധത്തിന്റെ വായിലേയ്ക്ക് എറിയാതെ രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ തുറന്ന് ചർച്ചചെയ്ത് ഒത്തുതീർപ്പിൽ എത്തണമെന്നും, യുദ്ധക്കൂട്ടുകെട്ടിൽ ഉൾപ്പെടാതെ ചേരിചേരാരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും ഫലപ്രദമായി മദ്ധ്യസ്ഥത വഹിക്കാമെന്നും അത്തരക്കാരുള്ള ചർച്ചകൾക്ക് വേദിയായി ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടന ശക്തിയാക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചെറുപ്പക്കാലത്തെ സിംഹഭാഗം ജയിലിലെ ഏകാന്തത അനുഭവിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട നെഹ്റുവിൽ ചിന്താശീലം വളർന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല. ലോകത്തിൽനിന്ന് ദാരിദ്ര്യവും, രോഗവും, പരസ്പരചൂഷണവും തുടച്ചുനീക്കി സുഖമായ ഒരു ലോകം വിഭാവന ചെയ്യുന്നതിനുപകരം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ യുദ്ധത്തെ ക്ഷണിക്കുകയാണ്. യുദ്ധക്കൊതിയന്മാർ യുദ്ധത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ശീതയുദ്ധകാലം എന്നദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു.

യുദ്ധം ഒഴിവാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി അഗാധമായി പഠിക്കുകയും ആത്മാർത്ഥമായി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്ത ഏകരാഷ്ട്രമീമാംസകൻ നെഹ്റുവാണ്. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന നെഹ്റു, മഹച്ഛക്തികളുടെ തിന്മകൾ കണ്ടറിയുന്നതിന് സന്ദർഭമായി. സമാധാനം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുപകരം വിദ്വേഷാഗ്നി ഊതിപ്പെരുക്കി രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ കൊണ്ടെത്തിക്കുമെന്ന് അന്നദ്ദേഹം പ്രവചിച്ചിരുന്നു. രണ്ടുവർഷത്തെ ശീതസമരകാലത്ത് യുദ്ധക്കാറുകൾ ഒരുക്കുക, രാഷ്ട്രങ്ങൾ തിരിച്ചുകൊള്ളുക്കാരെപ്പോലെ പെരുമാറുക തുടങ്ങി നിരവധി പെരുമാറ്റങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വേദനിപ്പിച്ചു. രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ നെഹ്റു ജയിലിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയത് സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഭാരം ഏൽക്കാനായിരുന്നു.

പക്ഷേ ഇതു മാത്രമാണോ നെഹ്റുവിന്റെ മുഖമാണോ? അനർഘങ്ങളായ തന്റെ

കൃതികളിലൂടെ നെഹ്റുവിൽ തുടിച്ചിരുന്ന കലാഹൃദയത്തിന്റെ പ്രസന്നമായ ചിത്രം നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ചിതാഭസ്മത്തിൽ ഒരു ഭാഗം ഗംഗയിൽ ഒഴുക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ട അദ്ദേഹം ബാക്കി ഭാഗം ഒരു വിമാനംവഴി ഇന്ത്യയിലെ വയലുകളിൽ വിതറാനാണ് അന്ത്യപ്രമാണത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. കേൾക്കുമ്പോൾ ഏതു ഭാരതീയനാണ് വികാരത്തിന്റെ വേലിയേറ്റം ഉണ്ടാകാത്തത്? കൃഷീവലർ അവരുടെ വിയർപ്പ് തൂകി ഭംഗിയാക്കുന്ന വയലുകളിൽ തന്റെ ചിതാഭസ്മം അലിഞ്ഞുചേർന്ന് അതുവഴി ഭാരതത്തിലെ പവിത്രമായ ഓരോ മൺതരിയിലും പറ്റിച്ചേരാൻ കൊതിച്ച ആ ഭാരതീയനിലെ കലാകാരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ വാക്കിലും തെളിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതായി കാണാം.

...."എനിക്ക് ഒരഭിലാഷം മാത്രമേയുള്ളൂ. അതിതാണ് — എനിക്കുള്ള എല്ലാശക്തിയും ഊർജ്ജവും ഒരു പുതിയ ഇന്ത്യയെ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാൻ ഉപയോഗിക്കും. ഒടുവിൽ തളർന്ന് എന്നെ കുപ്പക്കൂനയിലേക്ക് വലിച്ചെറിയുന്നതുവരെ ആ പ്രവൃത്തി തുടരാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം നിങ്ങളോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ എന്നെപ്പറ്റി എന്തു വിചാരിക്കുമെന്നറിയാൻ എനിക്കു താല്പര്യമില്ല..." വികാരസാന്ദ്രമായ ഈ വാക്കുകൾ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റേതാണ്.

എഴുപത്തഞ്ചാമത് ജന്മദിനത്തിന് ഏതാനും മാസങ്ങൾ മുമ്പാണ് അദ്ദേഹം മരിച്ചത്. എങ്കിലും അവസാനനിമിഷങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തെ ചുറുചുറുക്കുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായി സങ്കല്പിക്കാനാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടുകാർ സന്നദ്ധരായത്.

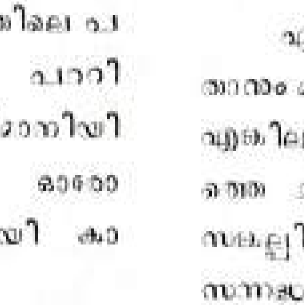

മുഖം

C. M. JOHN
III B. A.,
Malayalam

ഓണം, കോണം, ത്രികോണം,
നിയന്ത്രണം

ആർക്ക്?

ആത്മാവിനോ അവയവത്തിനോ

ദൈവത്തിൻ കൈയാളുകൾ
ശബ്ദമുയർത്തി; ആത്മാവിന്

ററ ററ ഹ ഫ വിഡ്ഢിത്തം
പമ്പര വിഡ്ഢിത്തം

ഓലകളിൽ ചെപ്പേടുകളിൽ
ഓർമ്മകളിൽ കല്ലിൻ കളിരുകളിൽ

യുഗങ്ങൾ രക്തമമൃതാക്കി വളർത്തി
യുഗാന്തരത്തിലെ പ്രതിഭകളെ
അവയുടെ സ്വാമികളെ
അവരന്നുമിന്നുമടിമകളോ

വേണ്ട;യെങ്കിൽ 'അംഗ'ങ്ങൾ

രാഷ്ട്രശില്പികൾ ആഹ്വാനംചെയ്തു; മടിച്ചു
അടിത്തറനാറിയട്ടെ
അടിമത്തം മറയട്ടെ
മേലിനി വീണ്ടും പട്ടിണിയാകാൻ
ലൂപ്പ്"കൾ നിങ്ങടെ നിശാദീപം
നിരോധ്" നിങ്ങടെ പ്രതിരോധം
പരിണാമത്തിൻ പടികളിലൂടെ
"സാമൂഹ്യസാംസ്കാരിക സംസിദ്ധി"

? ? ? ? ? ? ?

ഇതു നിങ്ങടെ കലസംസ്കാരം

ഇതു നിങ്ങടെ അവസരവാദിത്തം

അങ്കിമാററം, ലുങ്കിമാററം

ചങ്കുമാററം ക്ലേശം ക്ലേശം

ഒരു ചാൺ വയറിൻ പ്രശ്നം

ഒരു ഭ്രൂണം മരിക്കുന്നു

ഇനിയും ഒന്നു ജനിക്കുന്നു

തെരുവിൽ ജനിക്കും

മലീമസഗന്ധം ശ്വസിക്കും

പൗരൻ ജനിക്കും

പണക്കാരൻ പിറക്കും

അവൻ വലവീശും

വലനിറയെ പൊന്നും മിന്നും

തെരുവിലിന്നലെ ഭ്രൂണം മരിച്ചു

മരിക്കട്ടെ, ഞാൻ ചിരിക്കട്ടെ

പൊട്ടിച്ചിരിക്കട്ടെ ഞാൻ

ഞാൻ ചിരിക്കും

ഞാൻ ജനിപ്പിക്കും

ഞാൻ മരിപ്പിക്കും

ഞാൻ ജീവിക്കും, ചിരിക്കും

മരിക്കാൻ മറക്കും

ഭാരതനാഥന്റെ ഭാവശുദ്ധി

★ പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറ

ക്രാന്തദർശികളായ മഹാകവികൾ എഴുതിപ്പിടിപ്പിക്കുന്നതിന് അവരുദ്ദേശിക്കാത്ത അർത്ഥപ്രതീതിയും ഭാവസൗകുമാര്യവും വന്നുചേരുക അസാധാരണമല്ല. ഉത്തമനരനെ ചിത്രീകരിക്കാൻ ശപഥംചെയ്ത് ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച വാല്മീകിയുടെ കാവ്യം അവസാനിച്ചപ്പോൾ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടത് ഉത്തമനാരിയായിപ്പോയി എന്ന കഥ നാം കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. രാമന് പല കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളുമുണ്ടെങ്കിലും സീത കളങ്കരഹിതയാണ്; ആദർശമൂർത്തിയാണ്. വാല്മീകിയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ മറികടന്ന് രാമൻ കുറെയൊക്കെ കീഴോട്ടുന്നുപോവുകയും കവി നിനച്ചിരിയാതെ സീത പിടിവിട്ടുയർന്നുപൊങ്ങുകയും ചെയ്തുവെന്നു സാരം. ഇതുപോലൊരു പരിണാമം വള്ളത്തോളിന്റെ ഒരു കൊച്ചു കവിതയ്ക്കുണ്ടായി; അതും കൗതുകകരമാണ്.

സാഹിത്യമഞ്ജരി നാലാം ഭാഗത്തിൽ "ഭാരതസ്ത്രീകൾ തൻ ഭാവശുദ്ധി" എന്ന പേരിലൊരു കവിതയുണ്ട്. കാവ്യശീർഷകത്തിൽനിന്നുതന്നെ വ്യക്തമാകുന്നതുപോലെ ഒരു ഭാരതീയമഹിളയുടെ സ്വഭാവശുദ്ധി വെളിപ്പെടുത്തുകയെന്നതായിരുന്നു കാവ്യരചനയുടെ ലക്ഷ്യം. അതദ്ദേഹം സാധിച്ചു; ഇല്ലെങ്കിൽ, സാധിച്ചുവെന്ന് സഹൃദയരെ ധരിപ്പിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്തു. കേരളക്കര മുഴുവൻ കഥാപ്രസംഗക്കാർ 'ഭാരതസ്ത്രീകളുടെ ഭാവശുദ്ധി' പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വച്ചു പാടിനടന്നു. ചലച്ചിത്രവേദിയിലും ഉപകഥാരൂപേണ അതു സ്ഥലം പിടിച്ചു. എന്നാൽ വള്ളത്തോളറിയാതെ, കവിതയുടെ തലക്കെട്ടു കണ്ടു കണ്ണഞ്ചിപ്പോയ വായനക്കാർപോലുമറിയാതെ അതിൽ മറെറാരു ഭാവശുദ്ധി മേൽക്കൈ നേടിക്കളഞ്ഞു. മുസ്ലീം ചക്രവർത്തിയായ ഹുമയൂണിന്റെ മഹാമനസ്കതയും ചാരിത്രശുദ്ധിയും ത്യാഗശീലവും പ്രജാക്ഷേമതൽപരതയും കൂടി 'ഭാരതസ്ത്രീ'യെ അവളുടെ ഭാവശുദ്ധിയോടൊപ്പം നിഷ്പ്രഭമാക്കിക്കളഞ്ഞുവെന്നതാണ് സത്യം.

കവിതയുടെ നാടകീയമായ ആഖ്യാനശൈലിയിലേക്കൊന്നും കടക്കാതെ ആ കഥ ഞാനിവിടെ സംഗ്രഹിക്കാം. ഹുമയൂൺ ചക്രവർത്തിയും ഉററപരിചാരകനായ ഉസ്മാൻഖാനുമൊരുമിച്ച് ഒരിക്കൽ സായാഹ്നസവാരി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ എഴുന്നള്ളത്തു കാണാൻ വഴിയരികിലെങ്ങും പുരുഷാരം തിങ്ങിനിന്നിരുന്നു. കുലീനസ്ത്രീകൾ വീഥിക്കരികിലുള്ള സൗധജാലകങ്ങളിലെത്തിനോക്കിയിരുന്നുവെന്നും കരുതാം. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ഗ്രാമീണ സൗന്ദര്യം ചക്രവർത്തിയുടെ ദൃഷ്ടികളെ പ്രത്യേകമാകർഷിച്ചു. ഒരു നിമിഷം ആ സുന്ദരിയുടെ മുഖപത്മം രാജാവിന്റെ നയനങ്ങളെ ബന്ധിച്ചുനിർത്തി. "സ്വർഗ്ഗീയപ്പൂന്തോപ്പിലെ സ്വർണ്ണപത്മം!" എന്ന് ഉസ്മാൻഖാൻ കേൾക്കെ അദ്ദേഹമൊരഭിപ്രായവും പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇങ്ങനെ തിരുമേനിക്കു വല്ലതിലും അഭിനിവേശം തോന്നിയാൽ അതു സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടുചെന്നു കാണിക്കവെച്ചു തിരുവിഷ്ടം സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും പിന്നോക്കമായിരുന്നില്ല ഉസ്മാൻ. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷമൊരു സായാഹ്നത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞ സുന്ദരി ക്ഷേത്രദർശനത്തിനുപോ

നേരെ മറിച്ച് ചക്രവർത്തി ചെയ്യുന്നതു വലിയൊരു ത്യാഗമാണ്. അദ്ദേഹം ആ പ്രേമത്തെ ഞെരിച്ചും വിലക്കിച്ചും പോന്നിരുന്ന ഒരു വസ്തു കാരണമായ വിഷമത്തിൽനിന്നും ഉപേക്ഷിക്കാനദ്ദേഹം തയ്യാറായി. അധികാരദുഷ്പ്രയോഗിച്ചോ, ബലപ്രയോഗിച്ചോ, ധനദുഷ്പ്രയോഗിച്ചോ അതിനെ തനിക്ക് സ്വാധീനമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെയിരിക്ക ആ വഴിക്കൊന്നും തിരിയുകപോലും ചെയ്യാതെ ഉന്നതമായ രാജധർമ്മത്തിന്റെ നേർവഴി കാലൂന്നിയ ഒരു ഉൾക്കടമായിരുന്ന അദ്ദേഹം വിരഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ വലിച്ചെറിയുന്നു. അതല്ലേ ത്യാഗം? ആരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നാണിവിടെ കൂടുതലൌദാര്യം—ഭാരതസ്ത്രീയുടെയോ ഭാരതനാഥന്റെയോ?

മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തിന് ആ നിയമാദികൾ ബാധകങ്ങളല്ലതന്നെ. ഇതുപോലുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ ബൈബിളിലെ ദാവീദ്‌രാജാവെന്തുചെയ്തു? ഒരു പരസ്ത്രീയിൽ അഭിനിവേശം ജനിച്ച ആ മഹാപുരുഷൻ അവളുടെ ഭർത്താവിനെ കൊല്ലിച്ച് അവളെ സ്വന്തമാക്കിയിട്ടേ അടങ്ങിയുള്ളു. പിൻ അതിലദ്ദേഹം വേണ്ടുവോളം പശ്ചാത്തപിച്ചുവെന്നതു വേറെ കാര്യം. ആ നിസ്സഹായസന്ധിയിൽ ദുഷ്യന്തൻ ചക്രവർത്തി ഭാഗ്യവാനായിരിക്കാം. എത്രയോ ശ്രേഷ്ഠമായി വർത്തിച്ചുവെന്ന് സംഭവങ്ങളുടെ ഗതി വടിയും വിസ്തരിച്ചു പരിശോധിച്ചറിയുന്നതു രസകരമായിരിക്കും.

ദുഷ്യന്തനും ഭാരതസ്ത്രീയുമായി ശാകുന്തളിയിൽ ഒരു മത്സരം തന്നെ നടന്നുവെന്നല്ലാതെയല്ലോ. ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലാണ് കവിയുടെ മനം അടിയുറച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ മത്സരത്തിൽ ഭാരതസ്ത്രീയെ ആശ്ചര്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ വളരെയധികം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനപ്പുറമൊന്നും ആർക്കും ചെയ്യാനുമില്ല. പക്ഷേ സന്ദർഭമാഹാത്മ്യംകൊണ്ട് ചക്രവർത്തിയുടെ ഭാവശുദ്ധി അവളെയെന്നല്ല മഹാകൃതികളിലെ ഉത്തമനായകന്മാരെയെല്ലാം പിന്നിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഉജ്ജ്വലശോഭയോടെ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നു. അത്രത്തോളം വളരെത്തോളമുദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെന്നതു തീർച്ചയാണ്. ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കവി നാട്ടു കൊടുക്കുന്ന പേര് "ഭാരതനാഥൻ ഭാവശുദ്ധി" എന്നാകുമായിരുന്നു.

ചെറുകഥ

• വിധി •

ഗോപിനാഥൻ സി. എൽ.
I P.D.C. 'D' Batch No: 1028

പുറത്ത്, പ്രകൃതി ഉച്ചവെയിലിന്റെ പ്രഭയിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങി. ചൂട് സഹിക്കവയ്യാഞ്ഞിട്ടെന്നവണ്ണം വൃക്ഷങ്ങൾ ഇടക്കിടെ ശാഖകൾ ചലിപ്പിച്ചിരുന്നു. വാടിപ്പഴുത്ത ഇലകൾ തുരുതുരാ കൊഴിഞ്ഞുവീണു.

ജനലഴിക്കപ്പിന്നിൽ വിശന്നുപൊരിയുന്ന വയറുമായി വൃദ്ധ പുറത്തേക്കും നോക്കിനിന്നു. പഴുത്തുവീഴുന്ന പ്ലാവിലകളിൽ അല്പനേരം ശ്രദ്ധിച്ചു. ഉഷ്ണാധിക്യംമൂലം ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ അവരുടെ തൊലികളിൽ നീററൽ അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ സഹിക്കാൻ വിഷമം. കടുത്ത വിശപ്പാണ്.

വൃദ്ധ കഴിയുന്നത്ര ഉച്ചയെടുത്തു വിളിച്ചു നോക്കി. "മോളേ........വയറു കത്തുന്നു, വല്ലതും തരാനുണ്ടോ?"

ചൂടുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിൽ അവരുടെ ശബ്ദം അലിഞ്ഞുചേർന്നു. പുറമേ സാക്ഷയിട്ടിരുന്ന വാതിലിന്മേൽ സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ചിടിച്ചു. നിഷ്ഫലമെന്നുകണ്ടപ്പോൾ വീണ്ടും ജനൽക്കമ്പികളെത്തന്നെ മുറുകെപിടിച്ചു. തുടർന്ന് ജനൽക്കമ്പികളിൽ ഒരു ബലപരീക്ഷണം തന്നെ നടത്തി. പക്ഷേ പരാജയപ്പെടേണ്ടിവന്നു.

അടുക്കളയിൽനിന്ന് വേലക്കാരി പാറു പാത്രങ്ങൾ തേച്ചു കഴുകുമ്പോഴത്തെ തട്ടലും മുട്ടലും കേട്ടുതുടങ്ങി. എല്ലാവരുടേയും ഉച്ചയൂണു കഴിഞ്ഞു. തനിക്കു തരുവാൻ ഇനിയും സമയമായിട്ടില്ല. ഇനിയും എത്രനേരംകൂടി കാത്തിരിക്കണം. ഉടുത്തിരുന്ന തോർത്തുമുണ്ടഴിച്ചു ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ, ഒട്ടിയ വയറിന്മേൽ ഒന്നുകൂടി മുറുക്കിച്ചുററി. നിരാശയോടെ തന്റെ ഇരുട്ടുമുറിയിലെ കട്ടിലിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അവരോളംതന്നെ പ്രായമുള്ള ആ കട്ടിൽ പതിവുപോലെതന്നെ ഒന്നു ഞെരങ്ങാതിരുന്നില്ല. കുടികിടപ്പുകാരായ മൂട്ടകൾ വൃദ്ധയുടെ വരവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

"കാവമ്മൂമ്മ കഞ്ഞി കൊടുക്കട്ടെ........ ദേവമ്മേ?" അടുക്കളയിൽനിന്നും പാറുവിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ വൃദ്ധയുടെ മനസ്സിൽ പ്രതീക്ഷകളുയർന്നു.

"കുറച്ചുനേരം കൂടി വെശന്നുകിടക്കട്ടെ, ചെകുത്താൻ. നേരംവെളുക്കുമ്പോളേ തുടങ്ങും കഞ്ഞി........കഞ്ഞീന്ന് നിലവിളി. നേരത്തിനുനേരം തിന്നാൻ കൊടുത്തിട്ടാ മുറിക്കകത്തു നിന്നും മലോം മൂത്രോം കോരേണ്ടി വരണത്".

തന്റെ മരുമകളുടെ മറുപടി വൃദ്ധയെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയില്ല. ആദ്യമായിട്ടല്ല മരു

മക്കളുടെ വായിൽനിന്നും ഇത്തരത്തിൽ കേൾക്കാനു്.

“ഇനി ഒന്നു കഴിഞ്ഞില്ലേ ദേവൂട്ടിമ്മേ? ഇനി കഞ്ഞി കൊണ്ടുവരട്ടെ?” പാറ നാനി അനുകൂലമായി വാദിക്കുന്നു. വൃദ്ധ ചെവി കൂർപ്പിച്ചു ശ്രദ്ധിച്ചു.

“കൊണ്ടുവന്നാൽ...... കുടിക്കട്ടെ..... പിശാച്”

വാതിലിന്റെ സാക്ഷ ഇളകി. കവിടിപ്പിഞ്ഞാണത്തിൽ കഞ്ഞിയും സമ്മന്തിയുമായി പാറ കടന്നുവന്നു.

കോരിയ പ്ലാവില കൊണ്ട് തിടുക്കത്തിൽ കഞ്ഞി കോരിക്കുടിക്കുന്നതിനിടെ വൃദ്ധ ചോദിച്ചു.

“പാറു നീയൊന്നും കഴിച്ചില്ലേ?”

“പാറ ഇന്നിട്ടൊന്നും കഴിച്ചില്ല കാവുമ്മേ. ഇനി അപ്പോളും പാറ കഴിഞ്ഞതൊന്നും മറക്കില്ല. ദേവൂമ്മ ഇതൊന്നും തിന്നുമ്പോഴെന്തോ ചെയ്യുന്നേ”

“എന്തു ചെയ്യാനാ പാറുവേ...... ഇന്നുമില്ല ഇന്നലെ, അപ്പന്റെ കാലത്തെ......”

“കാവുമ്മയുടെ തലയെഴുത്ത് ഇങ്ങനെയായിപ്പോയല്ലോ”

കിണ്ണം വളരെ വേഗം കാലിയായി.

“പാറുവേ, എന്റെ വയറ്റത്തെ കുറച്ചിട്ടില്ലല്ലോ.. കുറച്ചു കഞ്ഞികൂടി കിട്ടുമോ?”

എന്തുപറയണമെന്നറിയാതെ പാറ വിഷമിച്ചു. കഞ്ഞിവെള്ളം മുഴുവൻ പശുവിന്റെ കലത്തിലൊഴിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കാവമ്മയ്ക്ക് കഞ്ഞിയധികം ഒഴിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായക്കാരിയാണ്. അപ്പോഴേക്കും എന്തിനാ മകൾ. ഒഴിച്ചതു മതിയെന്ന് വിലക്കി.

“ഇനി കിടന്നോളിൻ കാർത്യായനിയമ്മേ.... കഞ്ഞിയില്ലാത്തതിനാൽ മനസ്സില്ലായി. അവളെ,

നീയൊക്കെ ഇപ്പോ ഇങ്ങനെ നോക്ക്”, വല്ല ഉരുളയോ മറ്റോ ഉണ്ടോന്ന്”. കഴിച്ചിട്ട് കിടക്കടാ.’

പാറ കട്ടിലിനടുത്തേക്ക് നീങ്ങി. കാലത്ത് ഗൃഹപ്രവേശനം ചെയ്തതിന്റെ മണം ഇനിയും മുഴുവനായി പോയിട്ടില്ല. കല്യാണത്തിന് പോയ നാട്ടുകാരെന്തൊക്കെയോ പ്രസംഗിച്ചു. ഇന്നാണ് കൊടുക്കാറായിട്ടില്ലായിരുന്ന മക്കളുടെ കല്യാണം. അവരുടെ മുറിക്കകത്തുനിന്നും അസഹ്യമായ ദുർഗന്ധം വമിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ വാതിൽ തുറക്കുവാനുള്ള കല്പനയും കിട്ടി. ഇതിനെ കുറിച്ചാണ് കഞ്ഞികൊടുക്കാൻ വൈകിയത്.

‘എന്താ പാറുവേ...... ഉറക്കമായോ?’

കട്ടിലിൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന പാറ പറഞ്ഞു, “ഇതുമേൽ നാശം മുഴുവൻ കാവുമ്മേ”

‘മൂത്രം കുടിച്ചിട്ടുണ്ടോ...... എന്റെ ദേഹത്തിലൊന്നും ഉള്ളിലേക്ക് പോയില്ല’

“എന്നാൽ നാളെ തൊട്ട് കട്ടിലു് കഴുകണം” അത്രയും പറഞ്ഞു പാറ പാത്രങ്ങളെടുത്തു പുറത്തേക്കുള്ള വാതിൽ വഴി സാക്ഷയിട്ടു.

കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് വൃദ്ധ നിലത്തു കിടന്നുറങ്ങുന്നു. കട്ടിലിൽ കിടക്കാൻ പേടി തോന്നി. മൂത്രം കുടിച്ചുണങ്ങിയ ചുവന്ന തടിപ്പുകളിൽ അവർ വിരലുകളോടിച്ചു. മൂന്ന് കൊല്ലമായി താൻ തറയിൽ കിടക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. ഭ്രാന്താണത്രേ തനിക്ക്! മുത്തശ്ശിയെന്നു വിളിക്കേണ്ട പേരക്കുട്ടികളും ഭ്രാന്തിത്തള്ളയെന്നാണ് വിളിക്കുക. തരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യും. അതോർത്തപ്പോൾ വൃദ്ധയുടെ മനസ്സ് ശൂന്യമായി.

സൂര്യൻ കട്ടിലിന്മേൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. അടുക്കളയിൽ ആരൊക്കെയോ കേൾക്കുന്നുണ്ട്. അവർ പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റ് ജനലരികിൽ ചെന്നു വിളിച്ചു.

'മോളേ.....കുറച്ചു കാപ്പി വെട്ടു' അമ്മ
ണോ?'

'ഓ, നമ്മളു ഇപ്പോ... കുടിച്ചതേയുള്ളൂ. മീനൊരു പിടക്കു ന്നം പാച്ചുവെള്ളം അധികം കളിച്ചാൽ നാലു വിര കളുടെ മറുപടി. മതിയാവും ഞാൻ.' മതി

അപ്പോഴേക്കും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വൃദ്ധ വി ളിച്ചു വിളിച്ചു. പാത്രത്തിൽ ഒരു കപ്പ് വെള്ളം ജനലഴികൾക്കിടയിലൂടെ വൃദ്ധയുടെ മുഖത്തു പതിച്ചു. കണ്ണിലും മൂക്കിലും വെള്ളം കയ റിയപ്പോൾ വീർപ്പുമുട്ടി ചുമച്ചുകൊണ്ട് പിൻ വാങ്ങി.

'ഇവിടെനാരെ നിയന്ത്രിക്കാനില്ലേ.......' അവർ മരുമകളെ ശപിച്ചു.

അവർ വിയർത്തുകൊണ്ട് വൃദ്ധ മൂലയിൽ ചുരുണ്ടുകൂടിയിരുന്നു.

'കാവമ്മെ.......ാ കാപ്പി.......' പാറു വിളിച്ചു. തണുത്ത കാപ്പി കുടിക്കുമ്പോൾ വൃദ്ധ അന്വേഷിച്ചു: 'തിന്നാനൊന്നുമില്ലേ....... പാറുവേ'

'അതേ, നമ്മക്കിന്നു പലഹാരത്തിന്റെ പോരായ്ക. കാപ്പി തന്നതുതന്നെ വിളികൾ കേൾക്കണ്ട' പാറുവിന് മറുപടി പറ യേണ്ടിവന്നില്ല. അപ്പോഴേക്കും മരുമകളു ത്തി മറുപടി നൽകി.

"നമ്മളുടെ തലമുടി വല്ലാതെയുണ്ടായി രുന്നു. പാറുവേ എന്റെ കിട്ടുവിനോട് ഇ പ്പത്തന്നെ വരുവാൻ പറ" മരുമകളുടെ ശ ബ്ദം.

വൃദ്ധയുടെ മനസ്സിൽ പഴയകാല ചിത്ര ങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു വിരിഞ്ഞു. തലമുടിയി ലൂടെ ഓടുന്ന ഈരുകളുടെ ശബ്ദത്തിൽ വൃ ദ്ധയുടെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞു. ഒന്നരണ്ടെണ്ണ ത്തി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈരുകളെ കണ്ട പ്പോൾ വൃദ്ധയുടെ മനസ്സ് തുടിച്ചു. അ ധികം തുടരെ ചിരിച്ചില്ല. ഈരുകൾ കൂട്ട ത്തോടെ നശിക്കാതെ പോയ അണുക്കളെ മ

ന്നൊന്നും വൃദ്ധയുടെ വായിലെത്തി. ആർത്തി കലർന്ന ഈരുകൾ പരിശ്രമിച്ച് അങ്ങിങ്ങ് ഓടിനടന്നു; നിരാശയായി വന്നവഴിയെ തി രിച്ചുപോയി. വൃദ്ധയ്ക്ക് ഒട്ടും സമാധാനമാ യില്ല. ഉണങ്ങിയ ഈരുകൾ അ വരുടെ നഖം പല്ലിനാൽ ഞെരിച്ചുടച്ചു.

"കാവമ്മെ, നമുക്കൊരു കിട്ടുവിനെ കൊല്ലി ക്കട്ടെ. കിട്ടു ഇവിടെയുണ്ടോ" വാതിൽ തുറ ന്നുകൊണ്ട് പാറു പറഞ്ഞു.

മുറ്റത്തിട്ടിരുന്ന സ്റ്റൂളിന്മേൽ കയറി യാ ളെ പരിചയപ്പെടുത്തിയ വൃദ്ധയുടെ മുഖം തെളിഞ്ഞു. കാഴ്ചക്കാരനെപ്പോലെ ഞാൻ വ ന്നിരുന്നു. ബാർബർ വലിച്ചിരുന്ന ബീഡി കത്തിച്ചെടുത്ത് ചെവിക്കിടയിൽ തിരുകി. പിന്നെ കത്രികയെടുത്ത് പണിതുടങ്ങി.

"കിട്ടൂ, നമ്മളുടെ തല കണ്ടതുപോലെ കണം.......നല്ല ചന്തമായും" ഓർക്കിലൂടെ മരുമകൾ പറഞ്ഞു.

"അപ്പോ, ചോറ്റാ നമുക്കൊരു നല്ല ചന്ത മാക്കും." അവരുടെ അഭിപ്രായം ബാർബറു ടെ തലയ്ക്കുള്ളിലൂടെ കടന്നുപോയി.

വൃദ്ധയ്ക്ക് ശരിക്ക് കണ്ണടച്ചിട്ടും കിട്ടാ തായി. അവർ കിട്ടുവിന്റെ കത്രികയു ടെ താളാത്മകമായ ശബ്ദം ശ്രവിച്ചുകൊണ്ട് കണ്ണടച്ചിരുന്നു.

"കാവമ്മെ ഇപ്പോ വിരോധമില്ലെങ്കി ലൊന്നു." കിട്ടു അന്വേഷിച്ചു.

'ങ്ഹാ, കിട്ടൂ...മടിക്കാതെ ഒന്ന് വടിച്ചേക്കണേ, മനസ്സില് തന്നെ, തപ്പിനോക്കു കണ്ടുകളയാം."

'ശരി കാവമ്മെ, മനസ്സിൽ തന്നെ കിട്ടുന്നു വെള്ളത്തിലും ഒക്കെ—വി ടിക്കാൻ പോകുന്നു വിഷമം.'

'കാവമ്മേ കേൾക്കുന്നു' വിളിക്കു ന്നു? ഒരുവനിതാ മനസ്സിൽ ഓർമ്മയിൽ ...ന്റെ കാര്യങ്ങൾ ചിരിച്ചു ഓർക്കും.'

'നിനക്ക് ഇപ്പൊ എത്ര മക്കളാ കിട്ടി....?' വൃദ്ധ അന്വേഷിച്ചു.

'അതിന് കൊറവൊന്നൂല്യ, പതിനൊന്നോളമൊണ്ട്. കഴിഞ്ഞ പേറിന് രണ്ടായിരുന്നു കുട്ടികൾ.'

'ദൈവംതരണതു കൈനീട്ടി മേടിയ്ക്കുന്നേ?'

കിട്ടുവിന്റെ മുഖത്ത് പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. 'അവളുടെ വയററില് ഒരക്ഷയപാത്രം കെടക്കണ് കാവമ്മേ. ഇനി എന്തായാലും അവൾക്ക് പെറാൻ പററില്ല. ഓപ്പറേഷൻ നടത്തിയട്ടൊണ്ട്.'

'എന്തൊക്ക്യാ മനുഷ്യർ കാട്ടിക്കൂട്ടണത്. കാലം മാറീല്ലേ!'

വൃദ്ധയുടെ തല കൂടുതൽ കൂടുതൽ മിറസപ്പെട്ടുവന്നപ്പോൾ ദേവകിയുടെ മകൻ പിന്നിൽനിന്ന് ഒരു തോണ്ടുതോണ്ടിക്കൊണ്ടോടി. അനുജത്തി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

വൃദ്ധ കോപംകൊണ്ട് പല്ലുകടിച്ചു. അവർ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 'ഞാനൊന്നങ്ങട് ചത്തോട്ടെ.......പ്രേതായിട്ട് നിങ്ങടെ അടുത്തേയ്ക്കൂന്ന്യ വരണത്.'

'കാവമ്മ പറേണത് കളിയല്ല കുട്ടികളെ. വെറുതെ കളിക്കണ്ട അവരോട്.' കിട്ടു വൃദ്ധയുടെ വാക്കുകളെ ശരിവച്ചു.

മുടിവെട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാറു വൃദ്ധയെ കിണററുകരയിലേക്ക് നയിച്ചു. എല്ലും തോലും മാത്രമായ ആ ശരീരം താങ്ങാൻ പാറുവിന് അധികം ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നില്ല. വെള്ളം മുക്കിയൊഴിച്ച്, തൊലിയിലമർത്തി തേച്ചു. ഇടക്കിടെ എല്ലുകൾ തേക്കുന്നതിന് തടസ്സമുണ്ടാക്കി. ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞിനെപ്പോലെ വൃദ്ധ പാറുവിന് വഴങ്ങിക്കൊടുത്തു.

കിണററുകരയിൽ വെളിച്ചം പരാജയപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ പാറു വൃദ്ധയെയുംകൂട്ടിക്കൊണ്ട് നടന്നു. ശിവരാത്രിദിവസം ചാണക ഉരുളുകൾ കത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഭസ്മമെടുത്ത് വൃദ്ധയുടെ നെററിയിൽ പൂശി.

'പാറു, കുറച്ച് തലേലും പൂശിക്കൊടുക്ക്. അപ്പൊ ശരിക്കും കുമ്പളങ്ങയാവും' വികൃതിച്ചെറുക്കൻ എങ്ങുനിന്നോ ഓടിയെത്തിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. പാറു അവനെ ദേഷ്യപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞയച്ചു.

വൃദ്ധ മങ്ങിയ വെളിച്ചം മാത്രമുള്ള തന്റെ മുറിയിൽക്കയറി ചെറുപ്പത്തിൽ ചൊല്ലി ശീലിച്ചിട്ടുള്ള കീർത്തനങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായ് ഉരുവിട്ടു. 'ന്നെ ഒന്നങ്ങട് വിളിക്കണെ ഈശ്വരാ' എന്ന അഭ്യർത്ഥനയോടെ നാമം ചൊല്ലവസാനിപ്പിച്ചു. എന്തോ ഓർത്തിട്ടെന്നപോലെ വൃദ്ധ ജനലരികിലേക്ക് നീങ്ങി. ജനൽപ്പടിമേൽ വളരെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. നെന്മണികൾ താങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ഉറുമ്പുകൾ നേരത്തെ തന്നെ അപ്രത്യക്ഷരായിരുന്നു.

നിരാശയോടെ തിരിഞ്ഞ വൃദ്ധ പെട്ടെന്നാണ് ഒരു കാര്യം കണ്ടുപിടിച്ചത്. പാറു വാതിൽ അടക്കാൻ മറന്നിരിക്കുന്നു! അടുക്കളയിൽ വല്ലതും തിന്നാൻ കിട്ടുമോ എന്നറിയണം. നേരിയ ഇരുട്ടിൽ തപ്പിത്തടഞ്ഞ് അവർ അടുക്കള വാതിൽക്കലെത്തി. അടുക്കളയിൽ ആരെയും കണ്ടില്ല.

'മോളെ.......കഞ്ഞിയായോ കുറച്ചു കിട്ടാൻ........?'

'അല്ലാ! ചെകുത്താൻ ഇവിടേക്കും എത്തിയോ!' എവിടെ നിന്നോ ദേവകിയമ്മ പാഞ്ഞെത്തി. ചെമ്പിൽനിന്ന് ഒരു കപ്പ് വെള്ളം മുക്കി ഊക്കോടെ വൃദ്ധയുടെ മുഖത്തേക്കൊഴിച്ചു.

'അയ്യോ....ന്റെ....കൃഷ്ണാ.......' എന്ന ദീനരോദനത്തോടെ വൃദ്ധ വാതിൽപ്പടിമേൽ വീണു. മുഖംപൊത്തിക്കൊണ്ട് പ്രാണവേദനയോടെ കിടന്നുപിടഞ്ഞു.

ദേവകിയമ്മയുടെ മക്കളും പള്ളേലിന് വെള്ളം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന പാറുവും വി

ലവിളികേട്ട് ഓടിയെത്തി. പകച്ചുനിന്നിരുന്ന ദേവകിയമ്മയുടെ കയ്യിൽനിന്ന് വലിയ ശബ്ദത്തോടെ പാത്രം നിലത്തുവീണു.

"ഈശ്വരാ!.........അറിയാത്ത, തിളച്ച കഞ്ഞിവെള്ളമായിരുന്നല്ലോ ചെമ്പില്".........
.......എന്താണീ ചെയ്തേ?" പാറു എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നിലവിളിച്ചു. കുട്ടികൾ കാര്യം മനസ്സിലാവാതെ അന്തം വിട്ടുനിന്നു.

"ചൂടുവെള്ളമാന്ന് ഞാനറിഞ്ഞില്ല! പാറുവോ?" ദേവകിയമ്മ പരിഭ്രമത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"ചൂടുവെള്ളം അല്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് മുക്കി ഒഴിക്കാൻ പറ്റുവോ?"

വൃദ്ധയുടെ മുഖത്തും തലയിലും പൊള്ളലേറ്റ് കുമിളച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ചുട്ടുനീറിയ കണ്ണുകൾ പൊത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവർ കിടന്നുരുണ്ടു. തൊണ്ടയിൽനിന്നും ദയനീയമായ നേരിയ രോദനമുയർന്നു.

പാറു പെട്ടെന്നെഴുന്നേറ്റുപോയി മഷിക്കുപ്പിയുമായി തിരിച്ചുവന്നു. വൃദ്ധയുടെ മുഖത്തും തലയിലും മഷിപുരട്ടി, "പൊള്ളിക്കാതിരുന്നാ നന്നായി............"

പകപ്പ് മെല്ലെ മാറിയ ദേവകിയമ്മയുടെ മകൻ പറഞ്ഞു, "മഷി മേലാകെ തേച്ചുകൊടുക്ക പാറൂ............നീലവെള്ളത്തിൽ വീണ കുറുക്കന്റെ കഥ പോലെയാവും" ഇത്തവണ അനിയത്തിക്ക ചിരിപൊട്ടിയില്ല.

"ദൈവദോഷം പറയല്ലേ കുട്ടികളേ......." ദേവകിയമ്മ കുട്ടികളെ ശാസിച്ചടിച്ചു.

വൃദ്ധ പിന്നെയും കിടന്നുരുളുകയായിരുന്നു. അടിച്ചുവീണ നെഞ്ച് ചുവന്നു വീർത്തു. ശ്വസിക്കാൻ പാടുപെടുന്നതായിത്തോന്നി. ഏക്കം വലിക്കുന്നതുപോലെ തൊണ്ടയിൽനിന്നും ശബ്ദമുയർന്നു. പെട്ടെന്ന് ശ്വാസം കൂടുതൽ ദീർഘമായി ഇടവിട്ട് വായ് തുറന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

പാറു, കുറച്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് മരിച്ചുപോയ തന്റെ അമ്മയുടെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങളെക്കുറിച്ചോർത്തു. വാക്കുകൾ തൊണ്ടയിൽ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ വെള്ളം കൊണ്ടുവരാൻ ദേവകിയമ്മയോട് ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

തുള്ളിതുള്ളിയായിട്ട് വൃദ്ധയുടെ പിളർന്ന ചുണ്ടുകളിലേക്ക് വെള്ളം പകർന്നുകൊടുക്കുമ്പോൾ ദേവകിയമ്മ, വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം തന്റെ അമ്മയെച്ചൊല്ലി കണ്ണീർ പൊഴിച്ചു:

പുറത്ത്, ഇരുട്ട് പകലിനെ പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

കവിത

ഗാനവും നൃത്തവും

—ചെറിയാൻ. കെ. വി. II P. D.
(Br. കനിയന്തോടത്ത്.)

കാററിൻറെ കൈകൾ തൊട്ടിലാട്ടുന്ന പത്രങ്ങളെ,
കാട്ടുമുല്ലകൾ പൂത്തു പൂമണം പരത്തുന്നു
മുത്തണിത്താരങ്ങളും സാഗരങ്ങളും
മേഘമെത്തയിൽ ചന്ദ്രലേഖയുമുറങ്ങുന്നു
രാപ്പാടിമാത്രം നീട്ടിപ്പാടുന്നു; ചീവീടുകൾ
രാഗതന്തികൾ മീട്ടാതിന്നെന്തെയുറങ്ങുന്നു?
കാർത്തിക നക്ഷത്രവും വൈശാഖ നക്ഷത്രവും
കണ്ണുനട്ടുറങ്ങാതെയുററു നോക്കുന്നു മണ്ണിൽ!
പാതിരാപ്പൂക്കൾ തൂകും മാദകസൗഗന്ധത്തിൽ
പാരമുന്മദരാകാം നിർവൃതി പുല്കുന്നല്ലോ....

ഗായകനിരിക്കുന്നു പൊന്നോടക്കുഴൽ മീട്ടി,
ഗാനധാരയിൽ പൂവാടിയും മയങ്ങിയോ....?

കാഞ്ചനത്തേരിൽ വാസന്തിമലർക്കാവിൽക്കാവ്യ-
കന്യകവിരുന്നെത്തി മന്ദഹാസവും തൂകി!
തുമ്പുന്ന കൺപീലികൾ ഗാനത്തിൻലയങ്ങളിൽ
തംബുരുമീട്ടുന്നെന്തോ? നർത്തനം തുടങ്ങയോ?

മുത്തമിട്ടണയുന്ന കുളിർകാററലയുന്നു
നൃത്തമിപ്രപഞ്ചത്തെത്തന്നെയും മയക്കുന്നു....!

നേരിയ നിലാവിൻറെ കമ്പളം വിരിപ്പിട്ടു
താരിളം മലർവാടി പൂക്കളാൽ ചിരിക്കവേ
ഗായകനോടക്കുഴൽ മീട്ടുന്നു മധുമയ-
ഗാനങ്ങൾ വിശ്വാന്തരാളമാകം കവരുന്നു....

പൂനിലാവല ചെയ്യുമീ നീലനിശീഥിനി
വീണുറങ്ങീടുംവരെ ഗാനമാലപിക്കയോ?

നർത്തകി തളർന്നുപോം, മാനവസ്വത്വത്തിന്റെ
മുദ്രകൾ മറന്നുപോം, താളവും തെറ്റാം വേഗം.
അന്ത്യമപ്പദയുഗ്മം നിലയ്ക്കും; മനോഹര
നൃത്തവേദിയിൽത്തന്നെ വീണവൾ മരിച്ചിടാം!

ഗാനത്താൽ സ്വന്തം തങ്കക്കൊട്ടാരത്തിലേക്കട-
നാനയിക്കണം കാവ്യകന്യയെ സുഷുപ്തിയിൽ
അല്ലെങ്കിൽ മയക്കത്തിൽത്താളപാദനൃത്ത-
മാടുമ്പോളുണർന്നാലിപ്രപഞ്ചം മരുഭൂമി!

ഇത്രയുംകാലം ലോകം കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഗാന-
തന്ത്രികൾ വീണ്ടും മീട്ടി ഗായകൻ മന്ദം നീങ്ങി
നിദ്രയിൽത്തന്നെ ഗാനവീചികൾക്കൊപ്പം നീങ്ങി
മുദ്രകൾ മറക്കാതെ നർത്തകി പാദം പാദം.
കൊട്ടാര കവാടങ്ങൾ തുറന്നു പൂമെത്തയിൽ-
ക്കിടത്തിത്തിരിച്ചെത്തി ഗായകൻ ചിന്താമഗ്നൻ!
അഗ്നിജ്വാലകൾ പൊങ്ങും തീക്ഷ്ണധൂമം കാണുമാറാകെ,
വാനിലെ മേഘങ്ങളെത്തേടുന്നോ തീനാമ്പുകൾ!

പൊന്നോടക്കുഴൽ കൈയിലുണ്ടല്ലോ—ചിന്താമഗ്ന-
മിന്നോളം കരൾക്കടൽ വീചികളിളക്കുന്നു!

കൂമ്പുന്ന കൺപീലികൾ, പിന്നൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ
പൊന്നോടക്കുഴൽ വാങ്ങി നാളങ്ങൾക്കകം വീഴ്ത്തി!
കണ്ണുകൾ മങ്ങി—സ്വന്തഹൃദയംപ്പോലും കത്തി-
ക്കാളുന്നതായിത്തോന്നി: "ചെയ്യേണ്ടതല്ലോ ചെയ്തു!"

തീയിലൂടതിവ്യക്തശുദ്ധമുൾക്കടലോക-
രാഗിണി ബഹിർഗമിച്ചെത്തുന്നു കണ്ണുകളിൽ!

ചോക്കുന്ന പടിഞ്ഞാറിൽ പുളകം: താരങ്ങളിൽ
മുകുളം; പുഷ്പങ്ങളിൽ മധുവും സുഗന്ധവും.

വിനോദഭാവന:—

'അളിയാ, അവളാണ് പെണ്ണ്'

ഒരു ശീൽക്കാരം—ദീർഘനിശ്വാസമാണ്. മറിയാമ്മ ചേടത്തി മുറിക്കകത്തേക്ക് നോക്കി.

ലൂക്കാച്ചൻ ഭിത്തിയിൽ തൂക്കിയിരിക്കുന്ന കലണ്ടറിൽ കണ്ണോടിക്കുകയാണ്.

"ലൂക്കാച്ചോ....." മറിയാമ്മ ചേടത്തി മകനെ വിളിച്ചു. ലൂക്കാച്ചൻ ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു.

"എന്താടാ അത്."

"നല്ല കലണ്ടർ...."

"കലണ്ടറേലെന്താടാ...."

"നല്ല ഫോട്ടോ...."

"ഫോട്ടോ എന്താന്നാ ചോദിച്ചത്" മറിയാമ്മ ചേടത്തിക്ക് കോപം വന്നു.

"ശ്ശോ, അമ്മച്ചി അറിയില്ല്യോ, പ്രസിദ്ധ തമിഴ് സിനിമാനടൻ എം. ജി. ആറും, ടി (മേൽപ്പടി) നടി ജയലളിതയുമല്ല്യോ...."

"അതിന് നിനക്കെന്താടാ"

"ഞാനും ഒരു മനുഷ്യനല്ല്യോ അമ്മച്ചീ. എനിക്കും മാ....ന....ഷി....ക....വികാ...."

"അപ്പോ നിനക്കും ഇതുപോലെ........ അതുശരി...."മറിയാമ്മച്ചേടത്തി ഒന്നു മന്ദഹസിച്ചു.

ലൂക്കാച്ചന് നാണം. അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തേക്കോടിപ്പോയി.

ലൂക്കാച്ചന് ഒരു ആഗ്രഹമുണ്ട്. ഒരു ജോലിക്കാരിപ്പെണ്ണിനെ വിവാഹംചെയ്ത് സുഖിക്കമായി ജീവിക്കുക. ലൂക്കാച്ചൻ അതിന് യോഗ്യനല്ലേ? മാങ്ങോട്ടും വീട്ടിലെ ലോനൻ മുതലാളിയുടെ ഏക പുത്രൻ. നല്ല കമ്പിപോലുള്ള കറുമുടി, ആകാശം നോക്കി നില്ക്കുന്നു. പത്തും രണ്ടും പന്ത്രണ്ട് തരമേ ഉള്ളുവെങ്കിലും തോളമറ്റം, ബാർബറിന്റെ കഴിവ്. ഉയരം നാലടിയില്ലെങ്കിലും കണ്ടാൽ യോഗ്യൻ. ഉരുണ്ട് നീളം കുറഞ്ഞ കൈകാലുകൾ. 'ശത്രുക്കൾ' ലൂക്കാച്ചനെ "കുള്ളൻ" എന്ന് ഇടക്കിടെക്ക് വിളിക്കുന്നു. എല്ലാം കൂടി നല്ല പേഴ്സണാലിറ്റി"

ക്വാളിഫിക്കേഷൻ—ലൂക്കാച്ചന്റെ തന്നെ ഭാഷയിൽ എം. എ. ബി. എഫ്. (M. A. B. F.)

ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആണെങ്കിലും ലൂക്കാച്ചന് ഒരു ചെറിയ തകരാറുണ്ട്. ഒരു ചെവിക്ക് അല്പം വമ്പ്.

ലൂക്കാച്ചന്റെ ഇരുപത്തിരണ്ടാമത് ജന്മദിനം കഴിഞ്ഞ് മൂന്നാംദിവസം ആയപ്പോഴാ

ജോസഫ് എ. എ.
II B. Sc. (Botany)

ണ്ട് മേൽവിവരിച്ച സംഭവമുണ്ടായത്. മറിയാമ്മ ചേടത്തി ഇറുകുന്ന കമ്പിവഴി സന്തോഷവാർത്ത തലസ്ഥാനത്തെത്തി. ലോനൻ മുതലാളി മകനെ വിളിക്കുന്നു.

ലൂക്കാച്ചന് നാണം.

ലൂക്കാച്ചാ, നീ വല്ലവരേയും കണ്ടുവച്ചിട്ടുണ്ടോ?

അപ്പച്ചൻ ഇങ്ങനെ പെട്ടെന്ന് ചോദിക്കുമെന്ന് ലൂക്കാച്ചൻ കരുതിയില്ല. അവൻ തന്റെ കറിയകാലിലെ പെരുവിരൽകൊണ്ട് തറയിൽ വരക്കുകയാണ്.

"മൗനം സമ്മതലക്ഷണമല്ലേ; അപ്പച്ചനോട് അങ്ങ് തുറന്നു പറ മോനെ" മറിയാമ്മ ചേടത്തി കടമ നിർവ്വഹിക്കുകയാണ്.

ലൂക്കാച്ചന് ധൈര്യമായി.

"ഉണ്ടപ്പച്ചാ, മിസ്സ്. ടെസ്സിവർഗ്ഗീസ്. അങ്ങ് ടൗണിലെ സ്കൂളിലാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. വീട്ടുപേര് ഗ്രേസ്സ്‌വില്ലാ" നാം. സുന്ദരിം ആണെന്നാണ് മൂന്നാൻ മാണിച്ചേട്ടൻ പറഞ്ഞത്."

"പെണ്ണിന്റെ വീട്ടുകാർ വല്ലതും ചോദിക്കുമ്പോൾ, നീ കേട്ടില്ലങ്കിലോ? നിന്റെ ഒരു ചെവിക്ക് അല്പം അസുഖമുള്ളതല്ലേ?" ലോനൻമുതലാളിക്ക് സംശയം.

"അന്നേരം അങ്ങ് ഉരുവായി ചിരിക്കണമെന്നാണ് മാണിച്ചേട്ടൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്." ലൂക്കാച്ചൻ ചൂടോടെ ഉത്തരം കൊടുത്തു.

"നിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാലോ"? മറിയാമ്മച്ചേടത്തിയാണ്.

"എം. എ. ബി. എഡ്." ലൂക്കാച്ചൻ തട്ടി മൂളിച്ചു.

"എന്നാവച്ചാൽ........." ലോനൻ മുതലാളിക്ക് പിടികിട്ടിയില്ല.

"മട്രിക്കുലേഷൻ അപ്പൈഡ് ബട്ട് ഫെയിൻഡ്"....ലൂക്കാച്ചൻ വിശദീകരിച്ചു.

വാതുക്കൽ നിന്നിരുന്ന കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന ലൂക്കാച്ചന്റെ അനുജൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി.

സൂര്യൻ കിഴക്കേ ചക്രവാളത്തിൽ പകലിന്റെ പ്രാരംഭത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ചിത്രപ്പണികൾ ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. ആകാശപ്പരപ്പിൽ വിഹംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മാധുര്യമെല്ലാം മാറൊലിക്കൊള്ളിപ്പിച്ചു.

ലൂക്കാച്ചൻ ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഇസ്തിരിയിട്ട ടെറി–കോട്ടൺ ഷർട്ട് കൈ ചുരുട്ടാതെ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ഉടുത്തിരിക്കുന്നത് 'ഡബിൾമുണ്ടാ'ണെങ്കിലും കാൽപാദത്തിന് മൂന്ന്–നാലിഞ്ച് മുകളിൽവരെ എത്തിയിട്ടുള്ളൂ. അവൻ ഉടുക്കുന്നത് അങ്ങിനെയാണത്രെ. ടൗവൽ പോക്കററിൽ തിരുകിയിരിക്കുന്നതിനാൽ അരഭാഗം മുഴച്ചിരിക്കുന്നു. "ഹാ....യ്....അളിയൻ വന്നുകഴിഞ്ഞല്ലോ...." ലൂക്കാച്ചനും അവന്റെ അളിയനുംകൂടിയാണ് പെണ്ണുകാണാൻ പോകുന്നത്.

ലൂക്കാച്ചന് ധിറുതി ആയി. മെററലിട്ട റോഡിലൂടെ അവൻ വേഗം നടന്നു. അവന്റെ രോമാവൃതമായ തടിച്ച കഞ്ഞിക്കാലുകൾ പൊക്കിപ്പൊക്കി വയ്ക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അളിയൻ ചിരിച്ചുപോയി.

"ഗ്രേസ്‌വില്ല"യുടെ മുമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ അളിയൻ ഒന്നു ചുമച്ചു. തികച്ചും ആറടി ഉയരമുള്ള ഒരു സ്ത്രീരൂപം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അടിമുതൽ മുടിവരെ ഒരേ വണ്ണം. ശരീരത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം 'എന്തൊക്കെയോ ഉന്തിയും മടങ്ങിയും പുറത്തേക്ക് 'ബൾജ്'' ചെയ്തും കിടപ്പുണ്ട്.

അളിയന്മാരുടെ കണ്ണുതള്ളുന്നു.

'ഗെററ് ഇൻ....' കാതിനെപൊട്ടുന്ന സ്വരം സ്ത്രീയുടേതാണ്.

'സിററ് ഡൗൺ....' സ്ത്രീശബ്ദം വീണ്ടും ഉയർന്നു.

ലൂക്കാച്ചനും അളിയനും മാത്രമായി ഇരിക്കുന്നു.

"നോൺസെൻസ്"....ഹും....നിന്റെ ചപ്പലുകൊണ്ടുപോയി പുറത്തിടെടോ...." സ്ത്രീ ഗർജ്ജിച്ചു.

അളിയൻ ചപ്പല് കൈയിലെടുക്കുന്നു. കൈയ്യ് വിറക്കുന്നുണ്ടോ? ചപ്പല് പുറത്തുവച്ചിട്ട് യഥാസ്ഥാനത്തു വന്നിരിക്കുന്നു. ലൂക്കാച്ചന്റെയും അളിയന്റെയും കണ്ണുകൾ തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞു. ദയനീയം....

"പോയ്...." സ്ത്രീ അവർക്കെതിരായുള്ള സെറ്റിയിൽ ചാരിക്കിടക്കുകയാണ്.

"തോമസ്സ്...." അളിയന്റെ വിറക്കുന്ന സ്വരം.

"ദെൻ, യുവർ നെയിം" സ്ത്രീ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

തോമസ്സ് മറുപടി പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സ്ത്രീ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു.

"ഹോ....മനുഷ്യാ നിങ്ങളോടാണ് ചോദിച്ചത്." സ്ത്രീക്ക് കോപംവന്നു.

എവിടെനിന്നോ ഒരു കാറ്റ് ഓടിയെത്തി. സ്ത്രീയുടെ സാരിയുടെ അറ്റം 'പിൻ' ചെയ്യാതിരുന്നതിനാൽ തോളിൽനിന്നും വഴുതി മടിയിലേക്കുവീണു. തോമസ്സിന്റെ ഹൃദയത്തിലൂടെ ഒരു കൊള്ളിയാൻ കടന്നുപോയി.

സ്ത്രീയുടെ ചോദ്യം ലൂക്കാച്ചൻ കേട്ടില്ല. മണിക്കുട്ടന്റെ വാക്കുകൾ അവൻ ഓർത്തു അവൻ ചിരിച്ചു, ഉറക്കെയായി.

സ്ത്രീയ്ക്ക് സംശയം. അവൾക്കു കോപം വന്നു. ചുണ്ടുവിറച്ചു. ഉള്ളിൽനിന്നും ഉദ്ഭവിക്കുന്ന കോപത്തിന് ശമനമില്ലല്ലോ. ധൃതിയിൽ സാരിയിട്ടുകൊണ്ട് അവൾ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു. അതൊരലർച്ചയായിരുന്നു.

കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയ ലൂക്കാച്ചൻ മറുപടികൊടുത്തു.

എരിഞ്ഞുതീരാറായ സിഗററ്റ് തോമസ്സ് മുറ്റത്തേക്കെറിഞ്ഞു.

"ഹൊ....മനുഷ്യാ.... ഉപചാരമില്ലാത്ത.... ടേക്ക് ഇറ്റ് ഓഫ്...." സ്ത്രീ സെറ്റി പുറകോട്ട് തള്ളിയിട്ട് ചാടിയെഴുന്നേറ്റു.

തോമസ്സ് ജോലിചെയ്തുതീർത്തിട്ട് തിരിച്ചുവന്നിരുന്നു. വിയർപ്പുകണങ്ങൾ അയാളുടെ നെറ്റിത്തടത്തിൽ തെളിഞ്ഞുനിന്നു. 'കാഫി എടുത്തുകൊണ്ടുവരട്ടെ.' സ്ത്രീ ഉടൻ അപ്രത്യക്ഷയായി.

ഈ തക്കംനോക്കി തോമസ്സ് [illegible]ത്ത് സ്ഥലംവിട്ടു.

ലൂക്കാച്ചൻ ഏകനായി. തന്റെ കാര്യമായിപ്പോയില്ലേ! സ്ത്രീയോട് താൻ ചോദിക്കാൻപോകുന്ന വാചകത്തിന്റെ [illegible]പ്പിക്കുകയാണ് അവൻ.

'ജസ്റ്റ്, ഹാവ് ഇറ്റ്' സ്ത്രീ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു; ചായയുമായി.

ലൂക്കാച്ചൻ 'ഓട്ടോമാറ്റിക്കായി' എഴുന്നേറ്റു. ചായവാങ്ങിക്കുന്നു.

"മിസ്സ്. ജെസ്സി വർഗീസ് ഇവിടെ—ഇല്ലാ....യിരി....ക്കു....മെ....ല്ലെ....? ലൂക്കാച്ചൻ തന്റെ വാചകം ഒരു കണക്കിനു പറഞ്ഞുതീർത്തു.

"മിസ്സ്. ജെസ്സി വർഗീസ് ഞാൻതന്നെയാണ്." സ്ത്രീയുടെ ഘനഗാംഭീര്യം.

ലൂക്കാച്ചന്റെ മനസ്സിൽ [illegible], ഹൃദയത്തിൽ പെരുമ്പറമേളം, ഉദരത്തിൽ [illegible]

ളം. ഢിം....അവന്റെ കൈയിൽനിന്നും ചായയും കപ്പും താഴെവീണുടഞ്ഞു.

''ഞാ....നി....പ്പോൾ വ....രാം....'' വിറക്കുന്ന ശബ്ദം.

അവൻ തന്റെ രോമാവൃതമായ കണങ്കാലുകൾ പെറുക്കിപ്പെറുക്കിവെക്കുകയാണ്. മുററത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

''നിങ്ങൾ അവിടെ നിക്കണം.'' ഒരു പൊട്ടൽ, സ്ത്രീയുടെ ശബ്ദമാണ്.

''ഹാ....ജീ..യോ....'' ഒററമാളം. ലൂക്കാച്ചൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ ഓടുകയാണ്.

തോമസ്സ് കവലയിലെ സി-ക്ലാസ് കടയിൽനിന്നും സോഡ കുടിക്കുകയാണ്. അകലെനിന്നും ലൂക്കാച്ചൻ ഓടിക്കിതച്ചുവരുന്നു.

''അളിയോ....അവളാണ് പെണ്ണ്''....!! ലൂക്കാച്ചന്റെ തളർന്ന സ്വരം—'എനിക്കും ഒരു സോഡാ....''

കവിത

പ്രിയയോട്

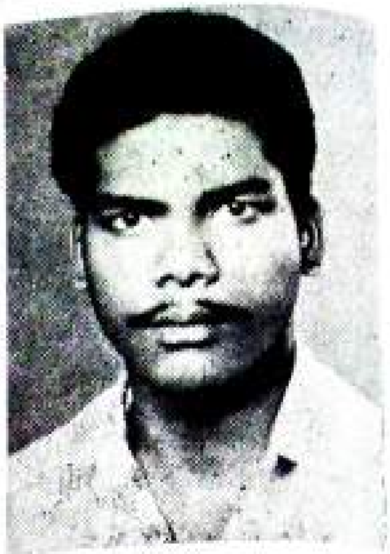

സി. ടി. അയ്യപ്പൻ
I B. A.

ഹൃന്നാന്തരാത്മാവിനുള്ളറയിൽ
പൂമണിത്തേരേറിവന്ന പൂവേ,
നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയാലെൻ
മാനസം സന്തപ്തമായിടുന്നു.

ലോകത്തിൻ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ നിൻ
ലോലനേത്രങ്ങൾക്കു ദൃശ്യമല്ല.
കുഞ്ഞാടിൻവേഷം ധരിച്ചുതായ–
ചെന്നായ്ക്കൾ ചുറ്റും ചിരിച്ചിടുന്നു

ക്രൂരഹസ്തങ്ങളോ ചുറ്റുപാടും
ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ നടത്തിടുന്നു.
ആ വല പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞിടുവാൻ
ദേവകരാലംബം തേടുക നാം.

പരിശുദ്ധ സ്നേഹത്തിന്നർത്ഥമല്ലോ!
ദുഃഖത്തിൻ സാഗരമാണിതല്ലോ
ഓരോ നിമിഷവുമെൻ മനസ്സും–
കല്ലോലത്തിൽ തട്ടി മുങ്ങിടുന്നു.

ഭോഗാസ്പദമാണിതെന്നിരിക്കിൽ
ലോകത്തിനില്ലൊരു ഹേതുതെല്ലും
കാപട്യപൂർണ്ണമാമീജഗത്തിൽ
പാപമില്ലാത്തോരെ കല്ലെറിയും,

ചെയ്യാത്ത കാര്യങ്ങൾ വച്ചുകെട്ടും
ചെയ്തോർക്കു ശിക്ഷയിളവു കിട്ടും.
സത്യം നശിച്ചോരീ മന്നിടത്തി–
ലെങ്ങിനെ ജീവിയ്ക്കുമോമനേ നാം?

ഗദ്യകവിത

പ്രേമയമുന

മൊഹമ്മദ് അലിഖാൻ. യു. കെ.

പ്രേമം!!
ആകാശംപോലെ അത്ര വിശാലമാണ്.
സമുദ്രംപോലെ അത്ര ഗംഭീരമാണ്.
പാരിടംപോലെ അത്ര മനോഹര-
മാണ്. നിത്യദീപ്തങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങ-
ളും പൂനിലാവുതിർക്കുന്ന പൂർണ്ണചന്ദ്രനും
അതിലുണ്ട്.

തിളങ്ങിവിളങ്ങുന്ന തടാകങ്ങളും പച്ച-
പ്പുടുത്തിയ പവിഴത്തോട്ടികളും മന്ദം-
വിളങ്ങുന്ന മലർ വാടികളും അതിലുണ്ട്.
അതാരെയും സന്തോഷപ്പെടുത്തും.
സമാധാനം കൊള്ളിക്കും.
അതാരിലും ഉത്സാഹം കൊള്ളിക്കും.
ഉന്മേഷം വളർത്തും.
അതാർക്കും കൗതുകം കൊടുക്കും.
കോരിത്തരിപ്പുണ്ടാക്കും.
പ്രേമം!!

ജീവിതത്തിന്റെ കടുത്ത പാറക്കെട്ടി-
നെ മിനുത്ത പൂമ്പട്ടാക്കി മാറ്റിക്കളയും.
ജീവിതത്തെ മുഴുവൻ മനോജ്ഞമായ
മലർ വാടിയാക്കി മാറ്റിക്കളയും.
പ്രേമം!!

അതില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ സുന്ദരവും സുര-
ഭിലവുമായ ജീവിതം ആലോചനാ
മൃതവും ആപാതമധുരവുമായ ജീവിതം,
സാഹചര്യങ്ങളുടെ മർദ്ദനമേറ്റ്
നിലാവില്ലാത്ത നിശീഥിനിപോലെ-
രൂപാന്തരപ്പെടുമായിരുന്നു.
പ്രേമത്തിന്റെ പൂ വിരിപ്പുപാത
യിലൂടെ നടന്നു പോവുക.
യഥാർത്ഥമായ ജീവിതപ്പൂന്തേൻ
കുടിച്ചാനന്ദിക്കാൻ അതു മാത്രമാണ് മാർഗ്ഗം.

അനുരാഗ നദി, കാലത്തിന്റെയും ജാതിയുടെയും പാറക്കെട്ടുകളെ തട്ടിത്തകർത്തുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടൊഴുകുന്നു.

ആ പ്രവാഹത്തെ തടയാൻ ഒരു ശക്തിക്കും ഒരു വിപ്ലവത്തിനും സാധ്യമല്ല.

ഗാന്ധിജിയുടെ നാട്

മധുസൂദനൻ കെ. ജെ.
III B. Sc.

ആധുനികരണ പ്രക്രിയ, ഇന്ത്യയിൽ നിത്യജീവിതത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളേയും സ്പർശിക്കുന്ന വിധത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. താഴെതലത്തിലുള്ള പരിവർത്തനമാണ് ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ നടമാടുന്നത്. കേവലം ഭൗതികമായ മാറ്റം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ജനതയുടെ മനോഭാവത്തിനാണിവിടെ പ്രസക്തിക്കൂടുതൽ. എന്നാൽ ആധുനികരണംകൊണ്ട് 'പാശ്ചാത്യവൽക്കരണ'മല്ല നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം. നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഇന്ത്യ അനുവർത്തിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ ബാഹ്യപ്രേരണശക്തികളെ, ആധുനികരണ പ്രേരണശക്തികളെപ്പോലും സാത്മീകരിച്ച് സംശ്ലേഷിപ്പിച്ച് അന്തിമമായി നമുക്കു അനുപമമായ വിധമുള്ള സമ്പ്രദായമാക്കി മാറ്റി, നമ്മുടെ സംസ്കാരമോ, മതമോ, മൂല്യങ്ങളോ വികസനത്തിന്റെ വിലയായി നശിക്കാതെ സ്വന്തം പാതവെട്ടിത്തെളിച്ചാണ് ഇന്ത്യ മുന്നേറുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും കാലാകാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെപോലും ഉപദേശങ്ങളും ജീവിതാദർശങ്ങളും നമ്മൾ സൗകര്യപൂർവ്വം മറന്നുകളയുന്നില്ലേ?

സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരായി വിശ്രമമെന്തെന്നറിയാതെ പടപൊരുതി, തന്റേതായ നവീനവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനം ലോകത്തെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഗാന്ധിജി നമുക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിത്തന്നത്. തിന്മയെ നന്മയാക്കി 'ശത്രു'ക്കളെ പ്രേമംകൊണ്ട് ജയിച്ച് ഭൂമിയെ സ്വർഗ്ഗമാക്കാനുള്ള വഴിയിലേക്കാണ് അദ്ദേഹം പ്രകാശം ചൊരിഞ്ഞത്. കേവലം 'പൂർണ്ണസ്വരാജ്' ആയിരുന്നില്ല ഗാന്ധിജിക്കാവശ്യം, 'രാമരാജ്യ'മായിരുന്നു—ധാർമ്മികഭരണവ്യവസ്ഥയുള്ള സത്യവും, അഹിംസയും, ഈശ്വരാരാധനം ഒരേപീഠത്തിൽ ശോഭിക്കുന്ന രാജ്യം. ഇന്ന് ഏറ്റവും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതും മറ്റൊന്നല്ല.

സാധാരണക്കാരന്റെ നാഡിമിടിപ്പ് അതിവേഗം സ്പർശിച്ചറിയുവാനും, അജ്ഞരായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ ആകർഷിക്കുവാനും ഗാന്ധിജിക്കുണ്ടായിരുന്ന കഴിവ് ഇന്നത്തെ നേതാക്കന്മാർക്ക് വിരളമായതാണ് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും കാരണം. ഈ കഴിവാണ് രക്തരഹിതവിപ്ലവം വഴി ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തെ ഒരു ബഹുജനപ്രസ്ഥാനമാക്കി മാറ്റാൻ ഗാന്ധിജിയെ സഹായിച്ചതും. ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ തുടരുകയാണെങ്കിൽ ഐൻസ്റ്റീൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഗാന്ധി ഈ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ഭാവിതലമുറയ്ക്കു പ്രയാസമുണ്ടാകും. അത്രമാത്രം അസാധാരണവും അത്ഭുതവുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീ

വിലം. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ വില ഇത്രമാത്രം മനസ്സിലാക്കിയവർ ലോകത്തു് അധികം പേരുണ്ടായിട്ടില്ല.

ജനങ്ങളെ സേവിക്കാനുള്ള ഒരു ഉപാധിയായാണു് ഗവണ്മെൻറിനെ ഗാന്ധിജി വിഭാവനചെയ്തതു്. അല്ലാതെ അവരെ ചൂഷണം ചെയ്യാനുള്ള ഒന്നായല്ല. അധികാരിവർഗ്ഗം, മന്ത്രിമാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരാകുന്നതാണു് എല്ലാ കഷ്ടങ്ങൾക്കും കാരണം. ജനാധിപത്യത്തെ പിടിച്ചാണയിട്ടു് അധികാരത്തിലേറി അതിനെ അട്ടിമറിക്കാനും, കോടതിയെ ധിക്കരിക്കാനുമെല്ലാം നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കു് ഒരു മടിയുമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. അനാവശ്യ സായുധവിപ്ലവത്തിനു് കളമൊരുക്കുകയും ഭരണ രംഗത്തു് സ്വികാത്വിതമായ അഴിമതി നടത്തുകയും സ്വജനപക്ഷപാതം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇവരെല്ലാം ഗാന്ധിജിയെ മറന്നിട്ടു് കാലമെത്രയായി.

ഗ്രാമീണഭാരതത്തിന്റെ സമുദ്ധാരണമായിരുന്നു സ്വാതന്ത്ര്യംകൊണ്ടു് ഗാന്ധിജി ലക്ഷ്യമാക്കിയിരുന്നതു്. ഖാദിയും അയിത്തോച്ചാടനവും മദ്യവർജ്ജനവുംകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിരുന്നതും മറെറാന്നല്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിൽ സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യ നല്ലൊരളവു് പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിനു് രണ്ടഭിപ്രായമില്ല. ഖാദിയും ഗ്രാമവ്യവസായങ്ങളും അതർഹിക്കുന്ന പ്രോത്സാഹനംകൊണ്ടു് അനുഗ്രഹീതമായോ? നിയമം എഴുതിവെച്ചതുകൊണ്ടു് അയിത്തം നശിക്കാൻ പോകുന്നുണ്ടോ? മദ്യവർജ്ജനത്തിന്റെ കാര്യമാണെങ്കിലൊട്ടു പറയാനുമില്ല. ചുരുക്കം ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ മാത്രമാണു് മദ്യനിരോധനം ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്നതു്. സമ്പൂർണ്ണമായി മദ്യവർജ്ജനം നടപ്പിലാക്കാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായ നാം മദ്യപാനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു് എത്ര ക്രൂരമായ പ്രവൃത്തിയാണു്.

വിദേശീയ ചിന്തകൾക്കുപരി ഇന്ത്യാക്കാരനെന്ന നിലയ്ക്കു് ഇന്നു നമുക്കു ചിന്തിക്കാനാവാതെയായിരിക്കുന്നു. ഗാന്ധിയേയും സംസ്ഥാനവിജ്ഞാനത്തെയും ചൊല്ലി എത്ര വലിയ പൊതുമുതൽ നശിപ്പിക്കലാണു് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഈ കുറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നടന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. തെലുങ്കാനാപ്രശ്നം നാമാരും മറന്നു കാണാനിടയില്ല. സത്യാഗ്രഹസമരമാണു് ചണ്ഡിഗഢിൽ. വിദ്യാർത്ഥിഗ്രൂപ്പുകളും സംഘട്ടനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മററവരെയും പിന്നിലല്ല. രാഷ്ട്രീയ സംഘട്ടനങ്ങൾ എത്ര നിരപരാധികളുടെ ജീവിതമാണപഹരിക്കുന്നതു്. വിദേശീയ ചിന്തയുടെ പരിണതഫലങ്ങളല്ലേ ഈ അടുത്തകാലത്തു് രൂപമെടുത്ത 'ശിവസേന'യും മററും. സ്വന്തം നാടിന്റെ പേരിലഭിമാനം കൊള്ളാത്ത നമുക്കു് എങ്ങനെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഒഴുക്കിൽ ഒഴുകാൻ പററും.

മതപരിവർത്തനം തെററിദ്ധാരണയും അമർഷവും വരുത്തി കലഹത്തിനു് കളമൊരുക്കുന്നു. 'എന്റെ മതം മാത്രം ശ്രേഷ്ഠം, മററല്ലാം കൊള്ളരുതാത്തതെ'ന്നവകാശപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ സമുദായമൈത്രി എങ്ങനെയുണ്ടാവാനാണു്. ഏതാനും വർഷംമുമ്പു് ജംഷഡ്പൂരിലും അടുത്തകാലത്തു് റാഞ്ചിയിലുമുണ്ടായ കലാപങ്ങൾ കെട്ടടങ്ങുംമുമ്പേ അഹമ്മദാബാദിലെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളും നാം കേൾക്കേണ്ടിവന്നു. ഗുജറാത്തിലെ സബർമതീതീരത്തു് ഗാന്ധിജി ഹിന്ദു-മുസ്ലീം മൈത്രിയുടെ ആദ്യസന്ദേശം നൽകിയ സ്ഥലത്തു് വർഗ്ഗീയ വിഷത്താൽ ഒഴുക്കപ്പെട്ട രക്തപ്പുഴ ഭാരതത്തിനു് തുടച്ചുമാററാനാവാത്ത ഒരു കളങ്കമാണു്. "ഡില്ലിയിൽവച്ചു് 22 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പാണു് ഗാന്ധിജിയെ വധിച്ചതെങ്കിൽ ഇന്നിതാ വീണ്ടും അഹമ്മദാബാദിൽ അതു് ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു് ഒരാൾ പറഞ്ഞതു് എത്ര അന്വർത്ഥമാണു്. എന്തിനേറെ കേരളത്തിൽപോലും മലപ്പുറം ജില്ലയുടെ പേരിൽ തന്നെ എന്തു പ്രചരണമാണിനി നടക്കാനുള്ളതു്. ഇന്ത്യയുടെ മതേതര സ്വഭാവത്തിനു് ഇതിൽ കവിഞ്ഞു് മററൊരു വിപത്തിനി വരാനില്ല. ഹീനമായ ഈ പോക്കിന്റെ നേരെ കണ്ണടച്ചു് ഇനിയും അവയെ വളരാൻ അനുവദിച്ചാൽ സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലും സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുമുള്ള

ബന്ധത്തെ അതു് അലങ്കോലപ്പെടുത്തുമെന്നു മാത്രമല്ല നമ്മുടെ സമ്പത്തു് വ്യവസ്ഥയെത്തകർക്കുകകൂടി ചെയ്യും.

സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കുശേഷം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കണ്ടുവരുന്ന മറെറാരു പ്രവണതയാണു് സമരകോലാഹലങ്ങൾ. എത്ര ചെറുതും സമാധാനപരമായി പരിഹരിക്കാവുന്ന കാര്യമായിരുന്നാൽ കൂടി ഒരു സമരം കൂടാതെ അവസാനിപ്പിക്കുന്ന പതിവു് ഇന്നു നമുക്കില്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണു്. ഇതുവരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന നാശനഷ്ടങ്ങളും ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന അസ്വസ്ഥതയും കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ഈ സമരം ശക്തിയുടെ ഭാഷയാണു്. സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും സമരം ചെയ്യുന്നതുമൂലം ഒരുതരം ശക്തിപൂജാ മനോഭാവം ഉടലെടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണു്. ഗാന്ധിജി നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച സൗമനസ്യവും, സമാധാനവും, സത്യവും, ന്യായവുമെല്ലാം നമ്മളിൽ നിന്നു് എത്രയോ അകന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മറെറാരുവന്റെ അവസ്ഥയും മനോഭാവവും അവന്റെ കണ്ണിലും മനസ്സിലും കയറിയിരുന്നു് നമുക്കു് നിരീക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാലേ രാഷ്ട്രപിതാവിനോടു് ഇനി നീതി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയൂ.

യൂറോപ്പു്, സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ ക്രിസ്തുമതം ഉൽബോധിപ്പിച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചതുപോലെ നാം ഒരിക്കലും നമ്മുടെ മൂല്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കരുതു്. നമ്മുടെ വിദേശനയങ്ങൾ, സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം, ചേരിചേരായ്മ തുടങ്ങിയവ പ്രസംഗത്തിലല്ല പ്രവൃത്തിയിലാണു് നാം അനുവർത്തിക്കേണ്ടതു്. ജനാധിപത്യാടിസ്ഥാനത്തിൽ സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നാം എന്നും ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുകയും വേണം. ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന "മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ അക്രമരാഹിത്യാദർശങ്ങൾ പിന്തുടർന്നു് ഉറപ്പുള്ളതും, ഈടുററതുമായ ഒരടിസ്ഥാനത്തിൽ സമാധാനത്തിന്റെ ക്ഷേത്രം പടുത്തുയർത്താനാണു് നിലകൊള്ളുന്നതെന്നതു് നമുക്കു് ഈ നൂററാണ്ടിൽ അഭിമാനിക്കത്തക്ക ഒരു വസ്തുതയാണു്. നശീകരണോപകരണങ്ങളായ ബോംബുകളും മററും നിർമ്മിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ അക്രമത്തെ അക്രമരാഹിത്യംകൊണ്ടു് ജയിക്കാം എന്നുള്ള ഗാന്ധിയൻ ആദർശത്തെ ഫലത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാനാണു് നാം ശ്രമിക്കുന്നതു്.

ലോകം ഗാന്ധിജിയുടെ മഹത്വം അറിഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നതേയുള്ളു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ഇന്ത്യ അദ്ദേഹത്തെ മറന്നു തുടങ്ങാതിരിക്കാനാണു് നമ്മളോരോരുത്തരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്. ഗാന്ധിജി എന്തിനൊക്കെ വേണ്ടി ജീവിച്ചുവോ ആ ആദർശങ്ങളെല്ലാം ചവുട്ടിമെതിച്ചും കാററിൽ പറത്തിയും ജീവിക്കുന്ന നാം ഗാന്ധിശതാബ്ദിയാഘോഷിക്കുന്നതു് രാജാജി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ ഗാന്ധിജിയെ എന്നെന്നേക്കുമായി വിസ്മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അവസാന ആദരാഞ്ജലി അർപ്പിക്കുകയാണോ? സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്തു് വ്യാപകമായി നിലനിന്നിരുന്ന വൈകാരികവും ദേശാഭിമാനപരവുമായ ഐക്യം അസ്തമിച്ചെന്നുമാത്രമല്ല ഗുരുതരമായ തോതിൽ അനൈക്യത്തിന്റെയും ഭിന്നിപ്പിന്റെയും ഭീഷണി ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടം നമ്മെ ഗാന്ധിജിയുടെ നാട്ടിൽ പിറക്കാൻ അർഹരല്ലാതാക്കിയിരിക്കുകയാണു്. അദ്ദേഹം നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവും അല്ലാതാവുകയാണു്. മനസ്സിലും, വാക്കിലും, പ്രവൃത്തിയിലും അക്രമരാഹിത്യത്തെ മുറുകെ പിടിക്കാൻ നമുക്കെന്നു കഴിയുന്നുവോ അന്നുമാത്രമേ നമ്മൾ ഗാന്ധിജി പിറന്ന മണ്ണിൽ ജീവിക്കാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ അർഹരാവൂ. ഹിംസാത്മകമായ വിദ്വേഷം മനസ്സിലുള്ളവർക്കു് ബാദ്ഷാഖാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ എങ്ങനെ രാജ്യപുരോഗതിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻകഴിയും. നാം അദ്ദേഹത്തോടു പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹം പരസ്പരം ഉണ്ടാകാനാണു് അതിലേറെ ഗാന്ധി കാംക്ഷിക്കുന്നതു്. നിർഭയരായി ചിന്തിക്കേണ്ട കാലം നാം കടന്നിരിക്കുന്നു, ചിന്തയുടെ ഫലം പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ എത്തിക്കാൻ ഒരുമിച്ചു് ശ്രമിക്കേണ്ട കാലവും.

ചെറുകഥ:

തിര

എ. കെ. സുകുമാരൻ

അവൾക്ക് ഏററവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ചുവന്ന നിറമുള്ള ഫ്രോക്ക് വാരിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ ചേച്ചി അവളെ ഇടവിച്ചു. ഏതു റോസാപ്പൂവാണ് വിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എന്നു നോക്കാൻ ചേച്ചി മുററത്തേയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ അവളും പോയി.

റോസ് നിറമുള്ളതാണ്—എങ്കിൽ ഇന്ന് ചേച്ചി റോസ് നിറമുള്ള സാരിയും ബ്ലൗസുമേ ഇടൂ. ഇനി എത്ര മണിക്കൂർ വേണമോ, ആവോ?

ചേച്ചി ഡ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നതു് അവൾ നോക്കിനിന്നു. സാരിയുടെ പുറകുവശം ചേച്ചി ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്നു മുൻപേ വലിച്ചുകൊടുക്കാം—

ചേച്ചി റോസ് നിറമുള്ള ലിപ്സ്റ്റിക്ക് ചുണ്ടിൽ ഇട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവൾ റോസ് നിറമുള്ള ചെരുപ്പ് എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന് കാലിൽ തിരുകിവച്ചുകൊടുത്തു.

"ചേച്ചീ....പോവാം"
"ഓഹാ; പോവാം"

മുററത്തിറങ്ങി റോസാപ്പൂവ് പിള്ളിയെടുത്ത് ചേച്ചി തലയിൽ തിരുകി.

മനോഹരമായി വെട്ടിനിർത്തിയ ക്യൂട്ടെക്സ് ഇട്ട നഖങ്ങളുള്ള, ചേച്ചിയുടെ നീണ്ടുമെലിഞ്ഞ വിരലിൽ പിടിച്ച് അവൾ നടന്നു.

പൊട്ടുന്നു്, ചേച്ചി ഹാൻഡ്ബാഗ് തുറന്ന് ചീർപ്പെടുത്തു് അവസാനത്തെ മിനുക്കുപണി കൂടി നടത്തിയപ്പോൾ അവൾക്കു ദേഷ്യംവന്നു.

ഇനി ചിലപ്പോൾ സൂര്യാസ്തമയം കാണാൻ കഴിയില്ല. അതു കാണാനാണ് രസം. തീക്കനൽപോലെയുള്ള സൂര്യൻ നോക്കിയിരിക്കെ പൊട്ടുന്നു് വെള്ളത്തിലേയ്ക്ക് താഴും. തീക്കനൽ വെള്ളത്തിൽ വീഴുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാറുള്ള ശബ്ദം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടോ എന്ന് പലപ്പോഴും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്—

ചുവന്ന, ടൗൺബസ്സ് വന്നപ്പോൾ ചേച്ചിയോടൊപ്പം അവളും തിക്കിത്തിരക്കി കയറി. ഇരിക്കാൻ സീററില്ലന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സന്തോഷംതോന്നി. ബസ്സിൽ, പുറത്തേയ്ക്കു നോക്കിനിന്ന് യാത്രചെയ്യാനാണ് സുഖം.

തിരക്കുനിറഞ്ഞ പാർക്കുകണ്ടപ്പോൾ അവിടെ കയറി കളിച്ചാലോ എന്നുതോന്നി. എങ്കിലും, അതിലും രസം കടപ്പുറത്താണ്. ഇടുങ്ങിയ വഴിയിലൂടെ ബീച്ചിലേയ്ക്കു കടക്കുമ്പോൾ തിരക്കുണ്ടായിരുന്നു. പലരും സുന്ദരമായ അൽഭുതത്തോടെ ചേച്ചിയുടെമേൽ മുട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുകണ്ടു. താൻ വലുതാവുമ്പോൾ തന്റെ മേൽ മുട്ടുവാനും, തന്റെ നേരെ നോക്കുവാനും ആളുകൾ ഉണ്ടാവും എന്നോർത്തപ്പോൾ അവൾക്ക് അഭിമാനംതോന്നി.

സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചിട്ടില്ല. തിരമാലകളുടെ ഇരമ്പലോടൊപ്പം അവളുടെ മനസ്സും സന്തോഷംകൊണ്ട് ഇരമ്പി.

തിരക്കധികമില്ലാത്ത പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ നിറഞ്ഞ സ്ഥലത്തേക്കായിരിക്കും ചേച്ചി പോവുക—

മണലിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ; ചേച്ചി ഹാൻഡ്ബാഗ് തുറന്ന് ലിപ്സ്റ്റിക്ക് എടുത്ത് ചുണ്ടിൽ പുരട്ടി.

പെട്ടെന്ന്, ഒരു വലിയ തിര അവരുടെ കാലിൽ തൊട്ട് ഒന്നുമറിയാത്തവനെപ്പോലെ മടങ്ങിപ്പോയി.

വന്ന വഴിയിലേക്കുതന്നെ നോക്കിയിരിക്കുന്ന ചേച്ചിയുടെ കണ്ണുകൾ വിടരുകയും, ചുണ്ടിൽ പുഞ്ചിരി പൊട്ടി ഉണരുകയും, വലതുകൈ വായുവിൽ ഉയർന്ന് വീശുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവൾ അത്ഭുതത്തോടെ അങ്ങോട്ടു നോക്കി.

കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച ചേച്ചിയുമായി സംസാരിച്ച ആളാണ്. ഇനി ചേച്ചിക്ക് തന്നെ ശ്രദ്ധയുണ്ടാവില്ല. അയാളുമായി വാതോരാതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ചേച്ചിയെനോക്കി പുഞ്ചിരിച്ച അയാളെ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു: മുടിയുടെ മുൻവശം വളരെയധികം വളർത്തി നെറ്റിയിലേക്ക് ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ചെവിയുടെ മുൻവശത്തെ മുടി മുഖത്തേക്ക് ഇറക്കി വടിച്ചുനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ അച്ഛനുള്ളതുപോലെ മൂക്കിനു താഴെ മീശ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പാന്റിട്ട അയാളുടെ, ചെരുപ്പിന്റെ മുന്നറ്റം വളഞ്ഞ് ഉയർന്നിരിക്കുന്നു.

"ഗുഡ് ഈവനിംഗ് മൈ ഡിയർ"

"ഗുഡ് ഈവനിംഗ്...."

"വളരെ നേരമായോ വന്നിട്ട്?"

"ഇല്ല; ഇപ്പ വന്നിട്ടേ ഉള്ളൂ."

"ലാസ്റ്റ് ഹവർ കട്ട് ചെയ്തിട്ടുതന്നെ ഇപ്പോഴേ എത്താൻ ഒത്തുള്ളൂ."

"ഞാൻ ഇന്ന് ഉച്ചയ്ക്കലത്തെ പ്രാക്ടിക്കൽ തന്നെ കട്ട് ചെയ്തു."

"ഹലോ! മിനിമോൾ, എന്തുപറയുന്നു"

അവൾ പെട്ടെന്ന് മുഖം തിരിച്ചിരുന്നു.

—തന്നോട് എന്ത് പറയാൻ? ചേച്ചി മാത്രമേ തന്നോട് മിണ്ടൂ. ഞാൻ ഒട്ടും മിണ്ടില്ല

എഴുന്നേറ്റ് കക്ക പെറുക്കാം—

തിര വന്നടിച്ച് വെള്ളം ഇറങ്ങുമ്പോൾ വെളുത്ത, മനോഹരമായ കക്കകൾ മണ്ണിൽ തെളിഞ്ഞു കിടക്കും—

"ഡിയർ നമുക്ക് ആ പാറപ്പുറത്ത് പോയിരിക്കാം"

അയാളോടൊപ്പം ചേർന്ന്, കൈകൾ കോർത്തുപിടിച്ച് അവൾ നടന്നു. ബാഗ് തുറന്ന് കണ്ണാടി നോക്കണം എന്നുള്ള ആഗ്രഹം സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചു—

കാറ്റിൽ അയാളുടെ മുഖത്തെ മുടി പാറുന്നത് അവൾ നോക്കി നിന്നു. തിര പാറയിൽ വന്നടിച്ച് വെള്ളം മേലേവീഴുമ്പോൾ തണുപ്പ് തോന്നി.

നിർനിമേഷം, അന്യോന്യം നോക്കി അവർ ആലിംഗനത്തിൽ നിന്നു.

സൂര്യൻ വെള്ളത്തിലേക്ക് താഴ്ന്നപ്പോൾ, പെട്ടെന്നൊരു വലിയ തിര വന്ന് പാറയിൽ അടിച്ചു. അയാളുടെ പാന്റും അവളുടെ സാരിയും ആകെ നനഞ്ഞു.

"അയ്യോ! മിനിമോളെവിടെ?"

ചുറ്റും നോക്കിയ അവർ, മടങ്ങിപ്പോകുന്ന തിരയിൽ, ഒരു ചുവന്ന ഫ്രോക്കും വെളുത്ത രണ്ടു കാലടികളും മറയുന്നത് കണ്ടു.

ഗ്രഹാന്തരയാത്ര

എം. കെ. ആർ നായർ B. Sc.
M. Sc. (Previous)

മുത്തശ്ശി വിളക്കുകൊളുത്തി-
യിരിക്കെക്കേട്ടേൻ
മാനത്തെ താരപ്പട്ടിലൊക്കെ
നാമം ചൊല്ലും
നിരയാം വൃന്ദാരകഗണങ്ങളും.
[illegible]
കാലം നീട്ടിയിരുന്ന മഹത്തി-
ച്ചുപ്പിയുണ്ടോ
പുതുമണലുകളുലാത്തുമാറായങ്ങും-
അവിടെങ്ങാൻ
മടിയിലൊക്കെ
കലപിലക്കൂട്ടും പിള്ളേർക്കിന്നിയും
മടിയാകില്ലേട്ടിലടങ്ങാതെ?
[illegible] വലി
[illegible] ഉടങ്ങി
[illegible]
ലനപ്പുറമായ് മടിയൻ!
[illegible]
[illegible]
പകലാംകട്ടിലുറങ്ങി.
[illegible] നൽകിയ
[illegible]
[illegible] കൊതിക്കാം
[illegible]
'[illegible]' —

[illegible]
[illegible]
ഇടവിട്ട് വിളമ്പികൊണ്ടോ
കടലാം കാമുകി
കരയെത്തൊട്ടെപ്പുൽകി.
[illegible]
കുട്ടികളെറിയും
കല്ലുകൾ [illegible]
ളവിടവിടെ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] പൊട്ടി.
ഒരു പൊട്ടിച്ചിരി
[illegible]
[illegible] മുഴുകിലൊക്കെ.
'ഇതു [illegible]'
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] കളിച്ചുപോയി!

ചെറുകഥ

തണൽ

അയാൾ ജനൽ തുറന്ന് പുറത്തേക്ക് നോക്കി. കട്ടപിടിച്ച ഇരുട്ടാണ് പുറത്ത്. തകർത്തുപെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഴയുടെ ഇരമ്പം ചെവികളിൽ വന്നലച്ചു. കാറ്റിന്റെ ചൂളം വിളി. കാറ്റിൽ ആടിയുലയുന്ന മരങ്ങളുടെ വെപ്രാളം. അയാൾക്ക് അത്ഭുതം തോന്നി. എത്ര പെട്ടെന്നാണ് പ്രകൃതിയുടെ മുഖഭാവം മാറുന്നത്!! ഇന്നലെ തുടങ്ങിയ മഴയാണ്. നില്ക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ തുടർന്നാൽ............

അയാൾ തിരിഞ്ഞ് മുറിയിലേക്ക് നോക്കി. മണ്ണെണ്ണ വിളക്ക് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ചെറിയ പ്രകാശവലയത്തിൽ അച്ഛൻ കിടക്കുന്ന കട്ടിലിന്റെ കാലുകൾ മാത്രം തെളിഞ്ഞു കണ്ടു. അച്ഛന്റെ തൊണ്ടയിൽ ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനനുസൃതമായി കുറുകുന്ന കഫത്തിന്റെ ശബ്ദം മുറിയിലെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ താളലയങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

അയാൾ മണ്ണെണ്ണവിളക്കെടുത്ത് അടുത്തമുറിയിലേക്ക് നോക്കി. ദേവകിയും കുട്ടിയും ഉറക്കമായിരിക്കുന്നു. എത്ര പെട്ടെന്നാണ് അവൾ ഉറക്കത്തിന്റെ മേഖലയിലേക്ക് വഴുതിവീഴുന്നത്!!

പെട്ടെന്ന് അവ്യക്തമായൊരു അസ്വസ്ഥത അയാളെ കീഴടക്കി. അച്ഛന് മരുന്ന് കൊടുക്കേണ്ട സമയം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മണ്ണെണ്ണവിളക്ക് കട്ടിലിനടുത്തുള്ള ബെഞ്ചിന്റെ മുകളിൽ വെച്ച്, കട്ടിലിനടിയിൽ നിന്ന് മരുന്നുകുപ്പി കൈയിലെടുത്തു.

അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. അച്ഛൻ ഉണർന്നിട്ട് മരുന്നുകൊടുക്കാം. വിളിച്ചുണർത്തേണ്ട. അയാൾ മരുന്നുകുപ്പി തിരികെ വെച്ചു.

അയാളുടെ ചിന്തകൾ കഴിഞ്ഞകാലത്തിന്റെ നരച്ച ഇടവഴികളിലൂടെ നീങ്ങി. ചിരിക്കുന്ന, ഒരു നിമിഷം [illegible] തങ്ങിനിന്നു. [illegible] ഒരു കൊള്ളക്കാരനെപ്പോലെ [illegible] വനുകളിലേക്ക് [illegible] അയാൾക്ക് തോന്നി.

അച്ഛന് പനി കൂടിയിരിക്കുന്നു. അയാൾ വീണ്ടും അസ്വസ്ഥനായി.

ഇന്നലെ, മണിക്കൂറുകളോളം ധർമ്മാശുപത്രിയുടെ വരാന്തയിൽ ഇരുന്നിട്ടാണ് ഈ മരുന്നുകുപ്പിയിലെ നിറമില്ലാത്ത ദ്രാവകം കിട്ടിയത്. ആശുപത്രിയുടെ പടികളിറങ്ങിയ അവസാനത്തെ മനുഷ്യൻ അയാളായിരുന്നു.

അയാൾ, കട്ടിലിന്റെ താഴേക്ക് നിരങ്ങിയിരുന്ന പുതപ്പെടുത്ത് കിഴവന്റെ നഗ്നമായ മാറിടത്തിലേക്ക് നീക്കിയിട്ടു. കിഴവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നുയരുന്ന [illegible] അയാൾക്ക് അസഹനീയമായി തോന്നിയില്ല. ഈ മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളിൽ എത്ര ദിവസമായി അച്ഛൻ കിടക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്?

●

എം. ഗംഗാധരൻ
II B. Sc., No. 185

●

അയാൾ, തന്റെ ഭാര്യയുടെ ദയയുടെ പരിവേഷമില്ലാത്ത മനസ്സിനെക്കുറിച്ചോർത്തു. ഈ കിഴവന്റെ വാക്കുകളിൽ നിറയുന്ന ഉൽക്കണ്ഠയും, നിത്യേനയുള്ള ചുമയും അവളുടെ മനസ്സിൽ വെറുപ്പുളവാക്കുന്നു. തൊണ്ട വരളുമ്പോൾ കിഴവൻ അടുത്ത മുറിയിലേക്ക് എത്തിനോക്കും. പിന്നെ, കിഴവന്റെ ശബ്ദം അഗാധമായ ഗുഹയിൽ നിന്നെന്നപോലെ പുറത്തുവരും—

"മോളേ, ഇത്തിരി ചൂട് വെള്ളം"—

അതുകേൾക്കേണ്ട താമസം, അവളുടെ മനസ്സിലെ, കലുഷമായ വികാരങ്ങൾ അണപൊട്ടിയൊഴുകുകയായി.

—ചൂട് വെള്ളം, ചൂട് വെള്ളം. മിനുട്ടിന് മിനുട്ടിന് ചൂട് വെള്ളം തരാൻ വേറെ ആളെ നോക്കണം"—

പിന്നെ, കിഴവൻ, കണ്ണുകളടച്ച് അനങ്ങാതെ കിടക്കും.

അയാൾ സ്വയം സമാധാനിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ അവളെന്തിന് ഈ കിഴവനെക്കുറിച്ചോർക്കണം? അവൾക്ക് കിഴവനോട് കടപ്പാടുകളൊന്നുമില്ല. ഭർത്താവിന്റെ അച്ഛൻ എന്ന നേരിയ ബന്ധത്തിന്റെ കണ്ണി മാത്രം!! എന്നാലും, ഈ കിഴവന്റെ കണ്ണുകൾ എന്നന്നേക്കുമായി അടഞ്ഞാൽ, ഈ പുരയിടവും ചുറ്റുമുള്ള പറമ്പും തന്റെ കുട്ടികളുടേതാണെന്നോർത്തെങ്കിലും...............

അയാൾ സ്വയം ശപിച്ചു. എന്തൊക്കെ വേണ്ടാത്ത ചിന്തകളാണ് മനസ്സിലേക്ക് കടന്നുകയറുന്നത്? കിഴവന്റെ കണ്ണുകളടഞ്ഞാൽ........

ഓ! അതിനെക്കുറിച്ചോർക്കാൻ കൂടി വയ്യ. ആ കണ്ണുകളാണ് തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ വെളിച്ചം.

വെള്ള പൂശിയ ചുമരിൽ, മണ്ണെണ്ണവിളക്കിന്റെ പുക കറുത്ത ചായം പൂശുന്നതും നോക്കിയിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതത്തിലും കറുത്ത ചായം പുരണ്ടിരിക്കുന്നു.

അയാളുടെ മനസ്സ് ഭൂതകാലത്തിലെ നിറം മങ്ങാത്ത ചിത്രങ്ങളിൽ തങ്ങിനിന്നു.

അമ്മയുടെ മരണം ജീവിതത്തിലെ വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. പിന്നെ, അമ്മയുടെ വാത്സല്യവും, സ്നേഹവും ഈ കിഴവന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ മനസ്സ് കണ്ടെത്തി. ഏകാന്തതയിൽ, അവ്യക്തമായ സ്വപ്നംപോലെ അമ്മയുടെ സ്മരണ മനസ്സിലേക്ക് അരിച്ചെത്തുമ്പോൾ കിഴവന്റെ വാക്കുകൾ ശക്തി പകർന്നു—വീണ്ടുമൊരു കല്യാണത്തിന്, എല്ലാവരും നിർബ്ബന്ധിച്ചെങ്കിലും അച്ഛൻ വഴങ്ങിയില്ല.

അച്ഛന്റെ ആഗ്രഹമായിരുന്നു, മകൻ പഠിച്ച് വലിയ ആളാകണമെന്ന്. എട്ടാം തരത്തിൽ രണ്ടുവർഷം തോറ്റപ്പോൾ തുറന്നു പറഞ്ഞു—"അച്ഛാ ഞാനിനി പഠിക്കുന്നില്ല" അപ്പോൾ ആ മുഖത്തുണ്ടായ നിരാശയുടെ നിഴലാട്ടം,—പലപ്പോഴും മനസ്സിൽ പോറലേല്പിച്ചു.

പിന്നെ, ജീവിതത്തിന്റെ പരുപരുത്ത പ്രതലത്തിലേക്കുള്ള എടുത്തുചാട്ടമായിരുന്നു.

എടുത്തുചാട്ടത്തിനുശേഷമുള്ള നീണ്ട സ്വപ്നാടനത്തിൽ, കിഴവന്റെ സ്നേഹമാണ് വെളിച്ചമേകിയത്.

മകൻ, സ്വയം ഇഷ്ടപ്പെട്ട പെൺകുട്ടിയെ കല്യാണം കഴിച്ചു. കിഴവൻ എതിരു പറഞ്ഞില്ല. കിഴവൻ പറഞ്ഞു.—"എല്ലാം നിന്റെ ഇഷ്ടം."

കിഴവൻ പറമ്പിൽ യത്നിച്ചു—മകനുവേണ്ടി, മകന്റെ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി—

അയാൾ ഓർത്തു. പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ ചിലന്തിവലയിൽപ്പെട്ടുഴറാതെതന്നെ ഇന്നത്തെ നിലയിലെത്തിക്കാൻ അച്ഛനെത്ര പാടുപെട്ടു? കാലത്തിന്റെ ചുട്ടുപഴുത്ത പാതയിലൂടെതന്നെ ഇക്കരെയെത്തിച്ച കൈകൾ ഇന്ന് തളർന്നിരിക്കുന്നു. ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇന്നോളം തണലേകിയ ഈ വന്മരത്തിന്റെ അഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഓർക്കാൻകൂടി വയ്യ!

കിഴവന്റെ ചുമ അയാളെ ചിന്തകളിൽനിന്നുണർത്തി. അയാൾ, കട്ടിലിൽ, കിഴവന്റെ സമീപം ഇരുന്നു. കിഴവന്റെ ശരീരം ചലിച്ചു. ആ കണ്ണുകൾ അയാളുടെ മുഖത്ത് ഒരു നിമിഷം തറച്ചുനിന്നു. ആ കണ്ണുകളിൽ നിഴലിച്ച ഭാവം അയാൾക്ക് പിടികിട്ടിയില്ല. അവ്യക്തമായ ഭീതി ഒരു പാമ്പിനെപ്പോലെ മനസ്സിലിഴഞ്ഞു.

അടുത്ത നിമിഷം, കിഴവന്റെ ശ്വാസം നിശ്ചലമായപ്പോൾ, മണ്ണെണ്ണവിളക്കും, അച്ഛന്റെ ശരീരവും എല്ലാം, തന്റെ കൺമുമ്പിൽനിന്ന് അകന്നുപോകുന്നതായി അയാൾക്കു തോന്നി. അയാളുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു. അയാൾ കട്ടിലിലെ അസ്ഥിപഞ്ജരത്തെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

പുറത്ത് മഴയുടെ ശക്തി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനൽപ്പാളികൾക്കിടയിലൂടെ ശക്തിയായ കാറ്റ് മുറിയിലേക്ക് ഒഴുകി.

പൂമ്പാററയും പൂമൊട്ടും

കെ. എസ്സ്. രവീന്ദ്രൻ
I B. Sc. 1218

പൂമ്പാററ പൂമൊട്ടിനോടു ചോദിച്ചു.

"നിനക്കെന്നെ ഇഷ്ടമാണോ?"

അവൾ നാണിച്ചു തലതാഴ്ത്തി.

പിറേറന്നും പൂമ്പാററ വന്നു.

അവൾ തന്റെ ചുണ്ടുകൾ വിടർത്തിച്ചിരിച്ചു.

അവൻ അവളുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു.

അവളുടെ പൂവിതൾ ചുണ്ടുകളിൽ ചുംബിച്ചു

അവരുടേതായ ഭാഷയിൽ അവർ പ്രണയസല്ലാപം നടത്തി. അവളിലെ സ്നേഹരസം അവൻ നുകർന്നെടുത്തു.

പിറേറന്നും അവൻ വന്നു. പക്ഷെ അവന്റെ പ്രിയതമ ഇതളുകൾ കൊഴിഞ്ഞു യാത്രയായിരുന്നു.

തന്റെ പ്രേയസിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടു് അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. ഒടുവിൽ അവൻ ഹൃദയം പൊട്ടിമരിച്ചു.

അങ്ങിനെ അവർ മരണത്തിലും ഒന്നായി.

മുഖങ്ങൾ

പി. എ. മുഹമ്മദ്കുഞ്ഞ്
എം. എ. (മലയാളം)

ഒന്നാം ഭാഗം

ഭ്രാന്ത്

ചുറ്റും ജനം ആർത്തു ചിരിച്ചു; പിന്നെ ഹസിച്ചു. അവൾ ചിരി കേട്ടു. മുഖത്ത് നിറഞ്ഞുനിന്നത് പുച്ഛമായിരുന്നു; കൂടാതെ വിഡ്ഢികൾ എന്ന ഭാവം.

അവൾ ആരെയും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. നടന്നു. മുന്നോട്ട് തന്നെ. ഒരു കൂസലുമില്ലാതെ.

ജനം അലറി, അട്ടഹസിച്ചു. അവളുടെ നേരെ ആക്രോശിച്ചു:

"ദേവദാസി''.

അവൾ തിരിഞ്ഞുനിന്നു. കൺപീലികൾ ചിമ്മി. നുണക്കുഴികൾ തെളിഞ്ഞു. ചുണ്ട് കടിച്ചു. തറയിൽ കാൽവിരൽകൊണ്ട് ചിത്രം വരച്ചു. അരയന്നത്തെപ്പോലെ കുണുങ്ങി. എന്നിട്ട് നടന്നു.

ജനം വാ പൊളിച്ചു. പ്രതിമപോലെ മിഴിച്ചുനിന്നു.

അവൾ ആഞ്ഞു തുപ്പി. ജനത്തിന്റെ മുഖത്തേയ്ക്ക്. ജനം നുണഞ്ഞു. പാൽപായസം പോലെ.

മധുരം നാക്കിൽ ഇല്ലാതായപ്പോൾ ജനം അലറി. ഛീ.........ഛീ....വിളിച്ചു. കല്ലെറിഞ്ഞു.

കല്ലുകൾ പൂക്കളായി. പൂക്കൾകൊണ്ട് അവൾ മെത്തയുണ്ടാക്കി. പൂമെത്തയിൽ അവൾ വിശ്രമിച്ചു.

ജനം ചിരിച്ചു. കണ്ണിറുക്കി. കൂവിടത്തി ഉറക്കെ വിളിച്ചു.

പൂക്കൾ കാറ്റിൽ പറന്നു. സുഗന്ധം നശിച്ചു. വാടിക്കരിഞ്ഞു.

ജനം ഉണർന്നു. കണ്ണുമിഴിച്ചു. [illegible] അരികിലെത്തി. അവർ ഉഗ്രമായി അലറി:

"വേശ്യ."

അവൾ വിരൽ ചൂണ്ടി. ജനത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്ക്! ജനം മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കി.

എല്ലാ മുഖവും അവളുടെ മുഖമായിരുന്നു. അവൾ ആർത്തുചിരിച്ചു. ജനം നടുങ്ങി.

അവൾ അലറി അട്ടഹസിച്ചു;

"ഭ്രാന്തുകൾ"

അവൾ പൊട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. കഴിയുന്നത്ര ഉച്ചത്തിൽ. എങ്കിലും മാറൊലി ഉയർന്നുകേട്ടില്ല.

രണ്ടാം ഭാഗം

മുക്തി

അയാൾ കര കടന്നു, കടൽ കടന്നു. കാരണം മഹാനഗരത്തിന് അയാളെ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ഇനി വേണ്ടത് മുക്തിയാണ്. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ലളിതവും സുന്ദരവുമായിരുന്നു. ഉഗ്രമായ തപോ[illegible]

അവസാനം തപോവനം കണ്ടെത്തി. അവിടം ശാന്തമായിരുന്നു. കമനീയമായിരുന്നു. തപസ്സ് ഉഗ്രമായിരുന്നു. ഏകാഗ്രവുമായിരുന്നു.

അവിചാരിതമായ തപോവിഘ്നമുണ്ടായി. മേനക തപോവനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഒരു പൊന്മാന്റെ രൂപത്തിൽ.

താപസൻ കണ്ണു തുറക്കുമ്പോൾ പൊന്മാൻ തത്തിക്കളിക്കുന്നു. അതോടെ ഏകാഗ്രത തകർന്നു. ചുണ്ടിൽ മധുരം ഊറി. ഹൃദയം അസ്വസ്ഥമായി. ഒരു പുത്തൻ അനുഭവം.

പൊന്മാന്റെ ചുവന്ന ചുണ്ടിൽ നോക്കിയപ്പോൾ മാംസത്തിന്റെ ഗന്ധമുണ്ടായി. തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകൾ കണ്ടപ്പോൾ രക്തം പതഞ്ഞു പൊങ്ങി.

മദോന്മാദം ഓർമ്മയിലെത്തി. വാടാത്ത ചെന്താമരപോലെ. കണ്ണുകൾ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ തിളങ്ങി. അയഞ്ഞ മാംസപേശികൾ വലിഞ്ഞു മുറുകി. ശ്വാസഗതി വർദ്ധിച്ചു.

മുക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ അല്പം മാറ്റം വരുത്തി. അത് പൂജാമാർഗ്ഗമായി. പൊന്മാൻ പൂജാവിഗ്രഹമാകണം. തുറന്ന മനസ്സോടെ അതിനെ ക്ഷണിച്ചു. നിറഞ്ഞ ഉപചാരാദരങ്ങളോടെ തന്നെ.

പക്ഷേ അത് ഉയർന്നു പോയി. ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് പറന്നുയർന്നു. നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ അപ്രത്യക്ഷമായി.

തപസ്സ് പിന്നെയും ഉഗ്രമായി. പുതിയ തീർത്ഥം തപോവനത്തിലെത്തി. നല്ല രക്തനിറമുള്ളത്. താപസിക്ക് ഏകാഗ്രത നേടാനായി വീണ്ടും പൊന്മാനെ ധ്യാനിച്ചു.

ഫലം നാസ്തി. പൊന്മാൻ പ്രസാദിച്ചില്ല. താപസന്റെ ഹൃദയം തപിച്ചു. ചൂടേറി ഉണർന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ മാർഗ്ഗം തെളിഞ്ഞുവന്നു.

താപസൻ ഒരു കെണി ഉണ്ടാക്കി. അതിൽ ഇര നിറച്ചു. പൊന്മാൻ കെണി മാത്രം കണ്ടില്ല.

അത് കെണിയിലായി. കരയാൻകൂടി കഴിഞ്ഞില്ല. മറഞ്ഞിരുന്ന താപസൻ പുഞ്ചിരിച്ചു. നീണ്ട മൂക്ക് വിടർന്ന്. കണ്ണുകൾ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ പ്രകാശിച്ചു.

താപസൻ മുക്തി നേടി. ആത്മാവ് പരബ്രഹ്മത്തിൽ ലയിച്ചു. തപോവനം ശബ്ദമാനമായി. ഒരു ക്ഷണനേരത്തേക്ക് മാത്രം. പിന്നെ കനത്ത നിശ്ശബ്ദത.

പൊന്മാന്റെ നിലവിളി തപോവനത്തിൽ പറന്നു നടന്നു. ശരീരം മുറിവേറ്റിരുന്നു. കാലുകൾ മരവിച്ചിരുന്നു. കണ്ണുകൾ പാതി അടഞ്ഞിരുന്നു.

തപോവനം നിരാശ്രയമായി. മുനിശ്രേഷ്ഠൻ നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ പ്രയാണം തുടർന്ന്. പുതിയ മേഖലകളിലേയ്ക്ക്. താൻ ശാശ്വതമായ മുക്തിമാർഗ്ഗമായിരുന്നു ലക്ഷ്യം.

എം. ടി. എന്ന നോവലിസ്റ്റ്

എ. ആർ. മുകേഷ്ബാബു
I P. D. C. D Batch

നമ്മുടെ നോവൽ സാഹിത്യശാഖ ഇന്ന് വളർച്ചയുടെ കാലഘട്ടത്തിലാണ്; എല്ലാവിധത്തിലും. ഈ വളർച്ച തുടങ്ങിയത് ബഷീറിന്റെയും തകഴിയുടെയും ദേവിന്റെയും രംഗപ്രവേശനത്തോടുകൂടിയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാനാണെളുപ്പം. പക്ഷേ, പുതിയ തലമുറയിലെ വായനക്കാർ ആ അഭിപ്രായത്തോട് പൂർണ്ണമായും യോജിച്ചെന്നുവരില്ല. മലയാളനോവൽ ശാഖയെ മാനസികാപഗ്രഥനത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് തിരിച്ചുവിട്ടത് ശ്രീ. എം. ടി. വാസുദേവൻനായരാണ് എന്നായിരിക്കും അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുക. ആധുനിക മലയാളനോവലിസ്റ്റുകളിൽ ഏററവും പ്രമുഖൻ എം. ടി. യാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ആരും എതിർക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

“പാതിരാവും പകൽവെളിച്ചവും” മുതൽ “കാലം” വരെയുള്ള എം. ടി. യുടെ നോവലുകളോരോന്നും മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയിലെ ഓരോ നാഴികക്കല്ലുകളാണ്. അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ശൈലിയിൽ ആവിഷ്കരിക്കയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. നോവൽ രചന അദ്ദേഹത്തിനൊരു വേദനയാണ്. പുസ്തകങ്ങളുടെ എണ്ണം കൂട്ടുവാനും അതുവഴി പണം നേടുവാനുംവേണ്ടി എം. ടി. തൂലികയെടുത്തിട്ടില്ല. മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പ്രമുഖരായ മററു മിക്ക സാഹിത്യകാരന്മാരും പത്രക്കാരുടേയും സിനിമാക്കാരുടേയും പ്രേരണയാൽ സ്വയം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് കീഴോട്ടിറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നുവരെ ശ്രീ. എം. ടി. ആ ഗതികേടിന് നിന്നുകൊടുത്തിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തോട് പുതിയ തലമുറയിലെ വായനക്കാർക്ക് പ്രത്യേക സ്നേഹം തോന്നാൻ ഇതും ഒരു കാരണംതന്നെ.

എന്നാൽ ഇതൊക്കെ മാത്രമാണോ എം. ടി. യുടെ പ്രത്യേകതകൾ? പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. “പാതിരാവും പകൽവെളിച്ചവും” പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കാലത്ത് എഴുതാനറിയുന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനിതാ എന്ന് അനുവാചകർക്കു തോന്നി. മറെറാരു ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം അനുവാചകരുടെ പ്രതീക്ഷകളെ വളർത്തി. “നാലുകെട്ട്” പുറത്തിറങ്ങിയതോടെ അദ്ദേഹം നമ്മുടെ ഒന്നാംകിട നോവലിസ്റ്റുകളിൽ ഒരുവൻ എന്ന അംഗീകാരം നേടിയെടുത്തു. തുടർന്ന് നാലുകെട്ടിന് സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ അവാർഡു കിട്ടി. അതിലെ അപ്പുണ്ണിയും അമ്മിണിയുമെല്ലാം വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. അപ്പോഴും എം. ടി. നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകളെ വളർത്തിയതേയുള്ളു.

“നാലുകെട്ടി”നുശേഷം എം. ടി. യും എൻ. പി. മുഹമ്മദുംകൂടി “അറബിപ്പൊന്ന്” എന്ന നോവൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇത്തരത്തിൽ രണ്ടു സാഹിത്യകാരന്മാർ ഒരുമി

ച്ച് ഒരു നോവൽ എഴുതുന്നത് മലയാളത്തിലാദ്യമായിട്ടാണ്. കോഴിക്കോട്ടെ കള്ളപ്പൊന്നിന്റെ ലോകത്തിലേയ്ക്കാണ് അവർ നമ്മെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത്. അതിലെ കൽമേയിയുടെ ദുഃഖം സ്വന്തം മനസ്സിലേയ്ക്ക് ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ടായിരിക്കും ആരും ആ നോവൽ വായിച്ചവസാനിപ്പിക്കുക.

"അറബിപ്പൊന്നി"നുശേഷം അസുരവിത്തും മഞ്ഞും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. അസുരവിത്ത് വള്ളുവനാട്ടെയും വിഭജനത്തിന്റെയും കഥയായിരുന്നു. എന്നാൽ മഞ്ഞ് നോവൽ രചനയിലെ ഒരു പുതിയതിന്റെ തുടക്കം കുറിച്ചു. മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു "ഭാവഗീതം" ആണ് മഞ്ഞ് എന്ന് നിരൂപകർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

"മഞ്ഞി"നുശേഷം "കാലം" വന്നു. "കേരളശബ്ദ"ത്തിലൂടെ കാലവും അനുവാചകരുടെ സ്നേഹം പിടിച്ചുപറ്റി. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്. എം. ടി. എല്ലായ്പ്പോഴും വായനക്കാരന്റെ പ്രതീക്ഷകളെ വളർത്തിയിട്ടേയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ പടിപടിയായി വളർന്ന സാഹിത്യകാരനാണദ്ദേഹം. അനുവാചകർ എം. ടി. യുടെ പുതിയ നോവലിനുവേണ്ടി കാത്തിരിപ്പാണ്. അതു കിട്ടിയാൽ മറ്റൊന്നിനുവേണ്ടി!

നായർത്തറവാടുകളുടെ ഇരുളടഞ്ഞ ഇടനാഴികളിലെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഇത്രയ്ക്ക് പഠിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ള മറ്റൊരു സാഹിത്യകാരനില്ലെന്ന് തറപ്പിച്ചുപറയാം. അവിടെ കാണുന്ന ആചാരങ്ങളും ജീവിതരീതികളുമൊക്കെ എം. ടി. തന്റെ നോവലുകളിൽ വ്യക്തമായിത്തന്നെ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനുഭവത്തിൽനിന്ന് എഴുതുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയരഹസ്യമെന്നു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു. "അറിയാത്ത അത്ഭുതങ്ങളെ ഗർഭത്തിൽ വഹിക്കുന്ന മഹാസമുദ്രത്തെക്കാൾ അറിയുന്ന എന്റെ നിളാനദിയാണെനിക്കിഷ്ടം." അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ അടുത്തു പരിചയമുള്ള മലബാർ മുസ്ലിങ്ങളുടെ ജീവിതവും എം. ടി. ശരിയായിത്തന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. "അസുരവിത്തി"ലെ കുഞ്ഞാക്കയും അറബിപ്പൊന്നിലെ ചില കഥാപാത്രങ്ങളും മേൽക്കുറിച്ച സത്യം തെളിയിക്കുന്നു.

എം. ടി. യുടെ നോവലുകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ആദ്യംതന്നെ സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതാണ് ആ ജീവനുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച്. അവർ കടലാസ്സിലെ കഥാപാത്രങ്ങളല്ല, മറിച്ച് നമുക്കു ചുറ്റും കാണുന്ന മനുഷ്യജീവിതങ്ങളാണ്. അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിലേക്കിറങ്ങിച്ചെന്ന് അവിടം കണ്ടറിഞ്ഞ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമർത്ഥ്യം കിടക്കുന്നത്. കഥാപാത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അപ്രധാനമെന്നു തോന്നുന്നവർപോലും വായനക്കാരന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തങ്ങിനിൽക്കും! "അസുരവിത്തി"ലെ 'രാജമ്മ'യിനെക്കുറിച്ചെഴുതാൻ ഏതാനും പേജുകൾ മാത്രമേ അദ്ദേഹം ചിലവഴിച്ചിട്ടുള്ളൂ. എങ്കിലും 'രാജമ്മ' നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. നോവലുകളിൽ നായകസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ചിലരുടെ പേര് സൂചിപ്പിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ തെറ്റായിരിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു. ഗോപി (പാതിരാവും പകൽവെളിച്ചവും) അപ്പുണ്ണി (നാലുകെട്ട്) ഗോവിന്ദൻകുട്ടി (അസുരവിത്ത്) വിമലയും ബുദ്ധുവും (മഞ്ഞ്) മൊക്കെ കരുത്തുറ്റ കഥാപാത്രസൃഷ്ടിയുടെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

എം. ടി. യുടെ നോവലുകളുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രത്യേകതയായി കണക്കാക്കേണ്ടത് അവയിലുടനീളം കാണുന്ന സ്നേഹോപാസനയാണ്. ദുഃഖത്തിന്റെ വിവിധ മുഖങ്ങളാണ് നാമാ കൃതികളിൽ കാണുന്നത്. സ്നേഹത്തിന്റെയും ദുഃഖത്തിന്റെയും സങ്കരഭാവങ്ങളാണ് ആ കൃതികളുടെ മുഖമുദ്ര. പക്ഷെ, ഇവമാത്രമാണെന്ന് കരുതുന്നത് ശരിയല്ല. മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ കാണുന്ന വിവിധ ഭാവങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ കാണാം. പക്ഷെ, ഒന്നുണ്ട്: അവയുടെ എല്ലാം പരിണിതരൂപം ഒന്നുമാത്രമായിരിക്കും—ദുഃഖം.

ഈ ദുഃഖോപാസന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുകഥയുടെ കാര്യത്തിൽപോലും വ്യക്തമാ

ണ്. കണ്ണുനീരിന്റെ നനവുള്ള ശൈലിയാണദ്ദേഹത്തിന്റേതു്. ശില്പപ്രധാനമല്ലാത്ത, എന്നാൽ ജീവസ്സുററ ആ ശൈലി വായിച്ചുപോകുവാൻതന്നെയുണ്ടൊരു സുഖം. ഇതാ ഒരുദാഹരണം. "നിറംമങ്ങിയ കമ്പിക്കാലിന്നപ്പുറത്തു് കൽപ്പടവിൽ മൂടിക്കെട്ടിയ ആകാശം വിങ്ങുന്നു. തടാകത്തിൽ നോക്കിനിന്നു വിമല." ആ ശൈലിയിലെ പ്രതീകങ്ങൾ പോലും കണ്ണീരണിഞ്ഞതല്ലേ?

ജീവിതത്തെ ഗൗരവപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സാഹിത്യകാരനാണു് എം. ടി. ഒരു കഥയെഴുതിക്കഴിഞ്ഞാൽ മാനസികമായി ഞാൻ തളർന്നുപോകുന്നു എന്നാണദ്ദേഹം പറയുന്നതു്.

താൻ ജീവിക്കുന്ന ചുററുപാടുകളിൽനിന്നും കാലഘട്ടത്തിൽനിന്നും അകന്നുനിൽക്കുവാനോ ഒളിച്ചോടുവാനോ ഒരു യഥാർത്ഥ സാഹിത്യകാരനു് കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു് ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുവാൻ അവിടത്തെ സാഹിത്യം വായിച്ചാൽ കുറെയൊക്കെ കഴിയുമെന്നു് പറയുന്നതു്. മലബാറിന്റെ ചരിത്രവും സാമൂഹ്യജീവിതവുമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്ക നോവലുകളിലും കാണുന്നതു്. എന്നാൽ "മഞ്ഞു്" "നൈനിററാളി"ന്റെ പശ്ചാത്തലത്തെയാണു് അനാവരണംചെയ്യുന്നതു്.

മേൽക്കുറിച്ചതെല്ലാംകൂടി ഒരുമിച്ചൊന്നു ചിന്തിച്ചാൽ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകും. ഭാഷയിലെ നോവൽശാഖയിൽ അടുത്ത കാലത്തു് പുതുമയുംകൊണ്ടു് രംഗപ്രവേശനം ചെയ്ത ഒട്ടനേകം നോവലിസ്റ്റുകളുണ്ടു്. അവർക്കെല്ലാം വഴികാട്ടിയായി ആദ്യം രംഗത്തേയ്ക്കു് കടന്നുവന്ന സാഹിത്യകാരൻ എം. ടി യായിരുന്നു. യാതൊരു കൃത്രിമത്വവും കൂടാതെ, ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ മനുഷ്യജീവിതങ്ങളുടെ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ കഥകൾ അദ്ദേഹം പറയുമ്പോൾ അനുവാചകർ എല്ലാം മറക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് എം. ടിക്കു് ഇത്ര ആരാധകരുള്ളതും! വാസ്തവത്തിൽ ഇന്നു നമ്മുടെ നോവൽ സാഹിത്യരംഗത്തു് ഒരു "എം. ടി" യുഗം തന്നെയാണെന്നു് പറയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോവലുകളുടെ സ്വാധീനം നമ്മുടെ പുതിയ നോവലിസ്റ്റുകളിൽ വ്യക്തമായി കാണാം.

അനുകരണം അഭിനന്ദനത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണല്ലോ. ഒരുകാലത്തു് ഭാഷ സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു 'ചങ്ങമ്പുഴയുഗം' തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു പിമ്പേ വന്ന മിക്ക കവികളുടെയും രചനയെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ അന്നു് ചങ്ങമ്പുഴ കവിതയ്ക്കു് കഴിഞ്ഞു. ഇന്നും ആ സ്വാധീനവലയത്തിൽനിന്നു് മലയാള കവിത രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇന്നു് ആ തരത്തിൽ അനുകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സാഹിത്യകാരനെയുള്ളൂ—ശ്രീ. എം. ടി. വാസുദേവൻനായർ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനാരീതിയുടെ സ്വാധീനം സി. രാധാകൃഷ്ണനിലും, ഈ വാസുവിലും, ഏ. പി. ചെല്ലപ്പൻനായരിലും, ഏററുമാനൂർ ചന്ദ്രശേഖരൻ നായരിലുമൊക്കെ കാണാം.

അനുകരിക്കപ്പെടുകയും ആരാധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന എം. ടി. എന്ന സാഹിത്യകാരനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോവലുകളെക്കുറിച്ചും ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു് ശരിയല്ലെന്നു് ഈ ലേഖകനറിയാം. പക്ഷെ, ഇത്ര മാത്രം ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതു് അജ്ഞതകൊണ്ടാണെന്നു് സമ്മതിക്കുന്നു. എം. ടി. യുടെ നോവലുകൾ വെറുതെ വായിക്കപ്പെടേണ്ടവയല്ല. അവ ഗൗരവമായ പഠനം തന്നെ അർഹിക്കുന്നു!

കവിത:

ആശംസകൾ

കെ. വിജയൻ
I B. A.

ആകലത്താകാശത്തിലണയുന്നിതാ പുത്തൻ–
മിഴികൾ ചലിപ്പിച്ചൊരായിരം നക്ഷത്രങ്ങൾ
വിലസുന്നിതാ പുഷ്പവാടികൾ തന്നിലാ–
വൊഴകം; മനോഹരമാനന്ദ നിശാകാലം
കുയിലിൻ നാദം ശ്രവിച്ചാസ്വദിക്കുന്ന രാത്രി,
വിരിയും പുഷ്പങ്ങളിൽ സൗരഭ്യം പകരുന്നു
പുളത്താൽ ചുണ്ടിൽ പുതു സൗരഭ്യം വിതച്ചുകൊ–
ണ്ടോടുന്നു മന്ദം മന്ദം മാരുതൻ വഴിനീളെ.
വാനമ്പാടികൾ പുഷ്പവാടിതൻ സൗരഭ്യത്തിൽ,
പാടുന്നു മതിമറന്നാടുന്നു മരക്കൊമ്പിൽ;
മഞ്ഞിനാൽ മറവീണ മലകൾ പർവ്വതങ്ങൾ,
പുഞ്ചിരി പൊഴിക്കുന്നു തെളുവം പ്രഭാതത്തിൽ.
ഇവയൊന്നുമെൻ മനം കവരുന്നില്ലാ സഖി,
കരളിൽ കൊടുങ്കാററാഞ്ഞടിക്കുന്നിതാ കേൾപ്പൂ.
മിഴികൾ ചുടു ബാഷ്പകണങ്ങൾ ചൊരിയട്ടെ;
അലറട്ടെരിയുമീ ഹൃദയം തകരട്ടെ!
നവമെത്തയിൽ സുഖസംതൃപ്തി കൊള്ളും നിന്റെ
കരളിൽ പുതു പുത്തൻ സ്വപ്നങ്ങൾ വിരിയട്ടെ!

വിഷമവൃത്തം

പ്രിമൂസ് പെരിഞ്ചേരി

തീരെ അവശനായപ്പോഴാണ് പട്ടണത്തിലെ ആശുപത്രിയിലെത്തിയത്. എല്ലും തൊലിയുമായ അയാളെ കണ്ടപ്പോൾ, മഴമേഘത്തിന്റെ നിറമുള്ള ഡോക്ടറിൽനിന്ന് ഇടിമുഴക്കമാണുണ്ടായത്:

"എവിടെയായിരുന്നു ഇതുവരെ?" "നാട്ടുചികിത്സയായിരുന്നു സാറേ." പറയുമ്പോൾ അയാളുടെ ദുഃഖം കൺകോണുകളിൽ തുളുമ്പിനിന്നിരുന്നു.

"എന്നാൽ പിന്നെയീ പതിമൂന്നാം മണിക്കൂറിൽ ഇങ്ങോട്ടു കെട്ടിയെടുത്തതെന്തിനാ. നാട്ടുചികിത്സ പോരായിരുന്നോ?"

പുച്ഛത്തിന്റെ കടുത്ത ഗന്ധം സിഗരറ്റ് പുകയായി പുറത്തേയ്ക്കൊഴുകി.

പറഞ്ഞുയർന്ന ദേഷ്യം പല്ലു ഞെരിച്ച് അമർത്തുമ്പോൾ തോന്നി—

നാട്ടിൽ കിടന്നു ചത്താലും ഇങ്ങോട്ടു വരേണ്ടായിരുന്നു.......

ഒടുവിൽ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. അംഗീകൃത രോഗിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു!

ആദ്യം നിലത്തു കിടക്കണം. പട്ടണത്തിലെ ആശുപത്രിയിൽ അങ്ങനെയാണ്. കിട്ടിയ ബെഡ്ഷീറ്റ് വിരിച്ച് ചുരുണ്ടു കിടന്നു. അങ്ങിങ്ങു കീറിയ ബെഡ്ഷീറ്റ്! ഭാര്യ അരികിൽ പകച്ചിരുന്നു. അവരും പട്ടണം കാണുന്നത് ആദ്യമാണ്!!

"ഓ, ഈ മരുന്നു കഴിക്കണം! കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ വെളുത്ത നേഴ്സ് നിന്നു ചിരിക്കുന്നു!

എന്തറിയുന്നു, വയ്യെങ്കിലും. വെളുത്ത ഗുളികയും ചുവന്ന മരുന്നും. ഒരു ഇഞ്ചക്ഷനുശേഷം നേഴ്സ് പോയി.

തളർച്ച തോന്നി....കണ്ണടച്ചു കിടന്നു മയങ്ങിപ്പോയി.......

സംസാരം കേട്ടാണുണർന്നത്. ഒരു വൃദ്ധൻ ഭാര്യയോടു പറയുകയാണ്: "ഞാനിവിടെ വന്നിട്ട് മാസം രണ്ടു മൂന്നായി മോളേ!

സംസാരം കേട്ടാൽ അസുഖമൊന്നുമില്ലെന്നേ തോന്നൂ. ആ ആയുസ്സുള്ള രോഗി ചില ശ്രദ്ധേയമായ വിവരങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു അപ്പോൾ.

"ഇതു ശവങ്ങളുടെ ആശുപത്രിയാ. കട്ടിലുകളിലെ ഇവിടെ കിടക്കുള്ളൂ. ഇല്ലെങ്കിൽ ആളുകളെ 'ബലി'യെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാൻ പറ്റൂ. പിന്നെ....എന്താണിങ്ങനെ കിടക്കുന്നതാൽ നാളെ ആരോ കട്ടിൽ കിട്ടും."— അങ്ങനെ പലതും!

"അതങ്ങനെങ്കിലും കൊള്ളക്കാരായിരുന്നല്ലോ?—ഭാര്യ.

"ഹി....ഹി.....ഹി....." വൃദ്ധൻ ചിരിച്ചു. "ഇതൊക്കെയാണ്" ആശുപത്രിയിൽ കിടന്നാൽ എന്തെന്ന് വഴിയിലൂടെ! ഹി... ഹി...

ഹി...കട്ടിലിന്റെ മൊററ്" അതാ."

വൃദ്ധൻ കുനിക്കുനി നടന്നുപോയി. ചിരിക്കാനാണ് തോന്നിയത്! ഇരുപത്തഞ്ച് രൂപ എവിടന്നുണ്ടാക്കാനാണ്!

ഓർത്തു തരിച്ചിരുന്നു........

ചുററും വെറുതെ നോക്കുമ്പോഴാണ് കണ്ടത്. തലയ്ക്കുമുകളിൽ ചുമരിലായി ഒരു ചെറിയ ബോർഡു തൂങ്ങുന്നു. വില കുറഞ്ഞ വെള്ളാൽ കടലാസിൽ, വിലകൂടിയ മഷികൊണ്ട് വരച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു! മേലോട്ടും കീഴോട്ടും കിടക്കുന്ന വരകൾ!

തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ രേഖാചിത്രം.

തളർന്നു കിടന്നു....

വൈകുന്നേരം വാർഡ് പരിശോധനയ്ക്കു വന്ന ഡോക്ടർ നടന്നുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു: "ഓപ്പറേഷൻ നടത്താതെ പററില്ല. ഉം. നാളെത്തന്നെയാവാം!!

അറിയാതെ പിടഞ്ഞുപോയി. ഓര്യ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു, നിസ്സഹായയായി!

അപ്പോഴും വൃദ്ധനെത്തി. പരിഭ്രമമായിരുന്നു മുഖത്ത്.

"എന്താ, എന്താ കിടക്കണോന്നാണോ പറഞ്ഞേ? എന്നാ തീർന്നു!" അയാൾ തലയിൽ കൈവച്ചു.

"ങേ! എന്താത്?" ഓർത്തു തിരക്കി. വൃദ്ധൻ ചുററുമൊന്നു പരതി നോക്കിയിട്ട് സ്വരം താഴ്ത്തി പറഞ്ഞു:

"ഈ എമാൻ ഭയങ്കരനാ. ഒരു ദാക്ഷിണ്യമില്ലാത്ത ആളാ. കാശുകൊടുക്കാതെ എമാൻ ആരേം കീറുകേല. അഥവാ അങ്ങനെ കാശുകൊടുക്കാതെ കീറിയാ തീർന്നു അവന്റെ കച്ചോടം! ഒ, ഇന്നാള് ആ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിക്കാരൻ ദാമോദരനെ—ഓ! എന്തോര ലെങ്കൻ രോഗിമാണെന്നാ—എമാൻ കീറി. പാവത്തിന്റെ കാശില്ലാർന്നു. എന്തിന വിസ്തരിക്കണ്, ദാമോദരന്റെ 'ബോഡി'യാ ഇവിടന്ന് കൊണ്ടുപോയേ! നല്ല പണമുണ്ടാർന്നു; അവൻ. എനിക്ക കറുപ്പിനു കാശു തരാൻ അവൻ മടിക്കില്ലാർന്നു''

വൃദ്ധൻ രണ്ടാംമുണ്ടെടുത്ത് "കണ്ണുതുടച്ചു. അതുതന്നെ മടക്കി വീശി ആശ്വസിച്ചു.

"പതിനഞ്ചെങ്കിലും കൊടുക്കേണ്ടിവരും: ഇല്ലേ?''—ഓർത്തു.

ഹി...ഹി...ഹി...'' വൃദ്ധനു ചിരിവന്നു "അമ്പതു രൂപയിൽ കൊറഞ്ഞാ എമാൻ വലിച്ചെറിയും! ഹി. ഹി. ഹി...കിടക്കണേന്റെ മൊററ്" അതാ.''

വൃദ്ധൻ കുനിക്കുനി നടന്നുപോയി. ജനിച്ചുപോയതിൽ, ആദ്യമായി വിഷമം തോന്നി!

ഒന്നു മുറിയുന്നതുപോലും തനിക്ക് പേടിയാണ്. പിന്നെയല്ല, ഓപ്പറേഷൻ! ബോധമററ്, ഇരച്ചുകയറുന്ന വെളിച്ചത്തിനടിയിൽ തിയേററിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ഡോക്ടറുടെ കത്തികൊണ്ട് എവിടെയൊക്കെ മുറിയില്ല! ആ കൈകൾ അല്പമൊന്നു പിശകിയാൽ?

അപ്പോൾ രൂപ കൊടുത്തേ മതിയാവൂ!

കിടന്നു പുകഞ്ഞു....

ഡോക്ടർ ക്രൂരനാണെന്നത് സത്യമാണ്. രൂപ കൊടുക്കാതെ രക്ഷയില്ല. രൂപയില്ലാതെ ഓപ്പറേഷനു വിധേയനായ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിക്കാരന്റെ കഥയോർത്തു. 'ലെങ്കൻ' രോഗിയായിരുന്നുവത്രേ! എന്നിട്ടും മരിച്ചുപോയി. അപ്പോൾ എല്ലും തൊലിയും മാത്രമായ തന്റെ കാര്യം പറയണോ? തനിക്ക് എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ...തന്റെ ഭാര്യയും കുഞ്ഞുങ്ങളും അനാഥരാവില്ലേ? അവർക്കാരുണ്ടാവും ഒരാശ്രയം?

അമ്പതു രൂപാക്ക് എന്താണൊരു മാർഗ്ഗം? അമ്പതുരൂപ! കണ്ണു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകെയൊരു കൂടൽ! കട്ടിപിടിച്ച ശൂന്യത!!!

കിടന്നു നീറി......

"എന്റെ മിന്നുമാല പണയം വെക്കാം. അമ്പതുരൂപാ കിട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നു. വേണമെങ്കിൽ വില്ക്കാം" അവളുടെ ശബ്ദം വിറച്ചിരുന്നു.!

സഹിച്ചില്ല. എങ്കിലും ആ ത്യാഗത്തിനുമുമ്പിൽ മൂകനായി കിടന്നു.

നീലിച്ച ഞരമ്പുകൾ പതിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന, സ്വർണ്ണരോമങ്ങളുള്ള അവളുടെ നനുത്ത കൈകൾ, അയാളുടെ മെലിഞ്ഞ കൈകളി

ലിയുന്ന തെറിഞ്ഞു! രണ്ടു തുള്ളി ചുടു കണ്ണീർ ആ മിന്നുമുള്ളപോലുള്ള നെഞ്ചിൽ വീണുചിതറി!!

നിർവൃതിയുടെ നിറമുള്ള നിമിഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുമ്പോൾ—

പിന്നിൽ വൃദ്ധന്റെ സ്വരം കേട്ടു; "രാത്രിൽ പെണ്ണുങ്ങൾക്കിവിടെ നില്ക്കാൻ മേല"

"ഞാൻ പോകുന്നു വല്യപ്പാ. രാത്രിൽ ഇടയ്ക്കൊന്നു നോക്കിക്കോണേ. ഞാൻ വെളുപ്പിനേ എത്താം"

പടിക്കൽ എത്തുംവരെ അവളുടെ നനഞ്ഞ കണ്ണുകൾ അയാളെ ചൂഴ്ന്നുനിന്നിരുന്നു.

വല്ലാത്ത ഏകാന്തത തോന്നി. ആ രാത്രി വല്ലാതെ ഇരുണ്ടതായിരുന്നു. ഉറക്കം അറച്ചുനില്ക്കുന്നു!

തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നു.

മനസ്സുനിറയെ ഓപ്പറേഷനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയായിരുന്നു. ഇവിടെനിന്നു കടന്നുകളഞ്ഞാലോ? രൂപയുമായി അവളെത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഓപ്പറേഷനു സമ്മതിക്കരുത്! പാവം അവളെന്തു ചെയ്യാനാണ്?

രൂപ!....,കത്രിക....,ഡോക്ടർ....,ഓപ്പറേഷൻ....

വിയർത്തൊഴുകുന്നു! എന്തൊരു ചൂട്! ജനൽ തുറന്നിടാം.

മൊസൈയിക്ക് വിരിച്ച തറ തണുത്തതാണ്!

കട്ടപിടിച്ച ഇരുട്ട്. കറുത്ത വാവാണോ ഇന്ന്? മഴ തീർച്ചയാണ്. ഒററ നക്ഷത്രം പോലുമില്ല. മിന്നലുണ്ട്. ഇടിമുഴക്കം കേൾക്കുന്നു. പൊട്ടിപ്പൊട്ടിയുള്ള ചിരിപോലെ!

ഇപ്പോൾ ആരു ചിരിക്കാനാണ്? ഓ! കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിക്കാരന്റെ പ്രേതം! പട്ടി ഓലിയിടുന്നു!

വെച്ചുവെച്ചു നടക്കുമ്പോൾ പിന്നിൽ ചില്ലുകൾ ചിതറിവീഴുന്ന ശബ്ദം! കാററിൽ ജനൽ തകർന്നിരിക്കുന്നു!!

പേടി തോന്നി. വല്ലാതെ കിതയ്ക്കുന്നു!

"ചിൽ....ചിൽ....ചിൽ....ചിൽ.

ഞെട്ടിപ്പോയി! താൻ എന്തു വിഡ്ഢിയാണ്? അതു പല്ലിയാണ്!!

കണ്ണ് ഇറുക്കിയടച്ചുകിടന്നു.

നെഞ്ചിൽ ഒരു വേദന. ആരെയാണ് ഒന്നു വിളിക്കുക? വേദന കൂടുകയാണ്. ചങ്ക് ആരോ ചവിട്ടിപ്പറിക്കുംപോലെ!

ആയിരം കത്രികകൾ വാപിളർന്നുനിൽക്കുന്നു തനിക്കു ചുററും!

ഓർമയില്ലെന്നുതോന്നി. ആകാശത്തിലേക്കുയരുന്നുണ്ട്! ഒപ്പം കറങ്ങുകയും!

ഷീററിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചു.

ദാഹിക്കുന്നു ഒരിററുവെള്ളം തരാൻ ആരുമില്ലേ? നാവു വരളുന്നു! കഴുത്തിലെ ഞരമ്പുകൾ എഴുന്നുനിന്നു!! കിടന്നു പിടഞ്ഞു!!!

നീക്കമില്ല നിലനില്പിനുവേണ്ടി സമരം ചെയ്യുന്നു!

മഴ തകർത്തുപെയ്യുന്നുണ്ട്.

ആരും ഉണർന്നില്ല.

നേരം പുലർന്നു.

മിന്നുമാല വിററ് രൂപയുമായെത്തിയ ഓൾ ഒരു കാഴ്ചകണ്ടു—

ഔത്താവിന്റെ കിടക്ക അലങ്കോലപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. തല ഒരുവശത്തോട്ട് ചരിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു.

അടുത്തുചെന്നു നോക്കി.

കണ്ണും തുറിപ്പിച്ച് ചേതനയററു കിടക്കുന്നു ഔത്താവ്! കടവായ്ക്കരികിലൂടെ ഒഴുകിയ രക്തം കട്ടിപിടിച്ച് കറുത്തിരിക്കുന്നു! ശയ്യ രക്തത്തിൽ പറ്റി കിടക്കുന്നു!!!

അവൾ മാറിൽ തല്ലിക്കരഞ്ഞു.

പത്തിന്റെ അഞ്ചുനോട്ടുകൾ കാററിൽ കിടന്നു തെന്നുന്നത് ഞെട്ടിയുണർന്ന് എത്തിയ വൃദ്ധൻ കണ്ടു.

ഇന്ദ്രസദസ്സിലെ സദാചാരം

കെ. വി. ഉമ്മർ, പെരുമ്പളം
II B. A., (Mal.)

ഉമാമഹേശ്വരന്മാരുടെ വിവാഹം നടന്നു—'തപസ്സിനാൽ ഉമയുടെ ശരീരം ചടച്ചപ്പോഴും—ത്യാഗത്താൽ ആന്തരിക സൗന്ദര്യം വർദ്ധിച്ചപ്പോഴും.' പല വേഷത്തിലും ഭാവത്തിലും പരമശിവൻ പാർവ്വതിയെ പരീക്ഷിച്ചതിനുശേഷമാണവരുടെ വിവാഹം നടന്നത്.

പാണ്ഡവവനവാസകാലത്ത് പാർത്ഥൻ ഹിമാലയത്തിൽപോയി ശിവനെ തപസ്സുചെയ്തു. ശിവനിൽനിന്നും പാശുപതാസ്ത്രം കൈവരിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തിൽ കൗരവരെ തോൽപിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. തപസ്സിനാൽ പാർത്ഥന്റെ ശരീരം ക്ഷീണിക്കയും ലതകളാൽ ശരീരം ആവൃതമാവുകയുംചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ പുത്രനിർവിശേഷം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന പാർവ്വതിക്ക് അതു സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ ഭർത്താവിന്റെ അടുത്ത് ഒരു നിവേദനം സമർപ്പിച്ചു. അർജ്ജുനന് എത്രയും വേഗം പാശുപതാസ്ത്രം നൽകണമെന്നായിരുന്നു ആ നിവേദനത്തിന്റെ സാരം. അതിന് ശിവൻ പാർവ്വതിക്ക് നൽകിയ മറുപടി,

"ഇത്തരമുള്ളൊരു ശസ്ത്രം തെളിപ്പാൻ
ഇത്തിരി പാകം വന്നേ തീരൂ
യുദ്ധംചെയ്തു തളർച്ചവരുമ്പോൾ
ബുദ്ധിയിൽ നല്ല വിവേകമുണ്ടാം."

ഭാര്യയുടെ താളത്തിനു തുള്ളാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായില്ല.

രാമലക്ഷ്മണന്മാരുടെ വനവാസകാലത്ത് സീതയെ രാവണൻ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി. സീതയെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശ്രീരാമൻ അനുഭവിച്ച ക്ലേശങ്ങൾക്ക് കൈയും കണക്കുമില്ല. രാവണനിൽനിന്ന് സീതയെ മോചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവന്നപ്പോഴാണ് അവളുടെ ചാരിത്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് പൊതുജനാപവാദം ഉയർന്നത്. അദ്ദേഹം പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ സീതയെ കാട്ടിൽ ത്യജിക്കയാണുണ്ടായത്.

സ്വന്തം കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനായി ശിവൻ പാർവ്വതിയെയോ ഗംഗയെയോ ഇരുവരെയും കുന്നിലേയ്ക്ക് പറഞ്ഞയച്ചതായി പുരാണത്തിൽ ഒരിടത്തും സൂചിപ്പിച്ചുകാണുന്നില്ല.

രാമായണത്തിലെ ഏററവും നീചനായ കഥാപാത്രമായിട്ടാണ് രാവണനെ ചിത്രീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ രാവണൻ സീതയെ സ്വന്തം കൈപ്പിടിയിൽ കിട്ടിയിട്ടുപോലും അവളുടെനേരെ സദാചാരവിരുദ്ധമായി യാതൊന്നും പെരുമാറിയില്ല എന്നുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ശിവനിൽനിന്നും പാശുപതാസ്ത്രം വാങ്ങുന്നതിനായി തപസ്സുതുടങ്ങിയ അർജ്ജുന

നിൽ ഇന്ദ്രൻ സംശയാലുവാകുന്നു. ഇന്ദ്രപുത്രനാണ് അർജ്ജുനൻ. ശിവൻ പ്രസ്തുത അസ്ത്രം സുതനു നൽകിയാൽ തന്റെ നില നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കും എന്നുള്ള വിചാരം ഇന്ദ്രനെ മഥിക്കാൻ തുടങ്ങി. പുത്രന്റെയും ശിവന്റെയും നേരെയുള്ള ഇന്ദ്രന്റെ അമർഷം,

"നിർജ്ജരരാജൻ നീയല്ലിനിമേൽ
അർജ്ജുനനിഹ ഞാൻ വാളുകൊടുത്തു
അച്ഛനടങ്ങിയിരിക്ക വേണ്ട
വെച്ചാലും വാടുന്ന ഗിരിശൻ
കൽപിച്ചെങ്കിലെറാനെന്നല്ലോ—
തിപ്പുരീശസ്സൂനറിയാടാമോ...."

ഈ വരികളിലൂടെ പുറത്തുവരുന്നു.

പുത്രന്റെ നേരെ അച്ഛന്റെ പുച്ഛരസം അണപൊട്ടി ഒഴുകുന്നു.

'പുത്രൻ ഫല്ഗുണനെത്ര സമർത്ഥൻ!' എത്ര മാതാപിതാക്കളാണ് സ്വന്തം മക്കളുടെ ഉന്നതിയിൽ സന്തോഷിക്കാതെയുള്ളത്....? ദേവേന്ദ്രൻ ഇതിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തനാണ്.

ഇന്ദ്രപദവി നഷ്ടപ്പെടാവുന്ന എതവസരത്തിലും അദ്ദേഹം ഭാര്യമാരെ ഭാഗഭാക്കാക്കി അതിൽനിന്നും നയപരമായി രക്ഷപ്പെടുകയാണ് പതിവ്. എന്തിനും വിനിയോഗിക്കാവുന്ന ഉർവ്വശി മേനക രംഭതിലോത്തമമാർ സദസ്സിലുണ്ട്. പാർത്ഥന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് അവരെ പറഞ്ഞയക്കാനുള്ള ഇന്ദ്രന്റെ പരിശ്രമം ഒന്നു കാണേണ്ടതാണ്,

സുന്ദരിമാരെ വിളിച്ചുവരുത്തി,
സുരകലതരുണി മനോഹരിയായ
സുരുചിരതരുണി തിലോത്തമയെങ്ങ്?
ഉർവ്വശിയെങ്ങ്? മേനകയെങ്ങ്?
സദ്ഗുണാംബുധി രംഭയുമെങ്ങ്?
....
....
നമ്മുടെ മകനാമർജ്ജുനനിപ്പോൾ
മന്മഥഹരനെ സേവതുടങ്ങി.'

സ്വന്തം പുത്രന്റെ സമീപത്തേയ്ക്ക് സുരസുന്ദരിമാരെ പറഞ്ഞയച്ച ഇന്ദ്രൻ എത്രമാത്രം സംസ്കാരശൂന്യനാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. 'നിങ്ങൾ അവനെ തപസ്സിൽനിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കണം' എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കാമായിരുന്നു. ഒരു കണക്കിന് ഈ സുന്ദരിമാർ പാർത്ഥന്റെ അമ്മമാരാണ്. തപോവിഘ്നം വരുത്തുവാൻ അവന്റെ നേരെ എന്തെല്ലാം അടവുകൾ പ്രയോഗിക്കണമെന്നുള്ള ഇന്ദ്രന്റെ വിവരണം വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. പുത്രന്റെ അടുത്ത് ഭാര്യമാരെ പറഞ്ഞുവിട്ട്, അവരുടെ കൺകോണുകളുടെ തല്ലുകൊണ്ടും മറ്റും മകനിൽ കാമവികാരം ഉണർത്തിക്കാനും അതിൽനിന്നും മുതലെടുക്കാനും ശ്രമിക്കുന്ന ഇന്ദ്രൻ എത്രമാത്രം അപഹാസ്യനാണ്.

വിശ്വാമിത്രൻ തപസ്സു തുടങ്ങിയ അവസരത്തിലും ഇന്ദ്രന് തന്റെ പദവി നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമോ എന്നുള്ള സംശയം ഉണ്ടാവുകതന്നെ ചെയ്തു. മേനകയെ വേഷഭൂഷാദികളണിയിച്ച് ഇന്ദ്രൻ ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് അയച്ചു. മേനകയുടെ വരവ് എഴുത്തച്ഛന്റെ വരികളിലൂടെ ഒന്നു കാണേണ്ടതാണ്,

'വിശ്വാമിത്രന്റെ തപോവിഘ്നത്തെ വരുത്തുവാൻ
വിശ്വമോഹിനിയായ മേനകയെത്തന്നെ ഇന്ദ്രൻ
മന്മഥമന്ദമരുന്മാധവമാസാദിയെ
നിർമ്മലചന്ദ്രനോടുകൂടി വിനിയോഗിച്ചാൻ
കൗശികനവളെക്കണ്ടാശയ വിവശനായയ—
വശനായാശയധൈര്യം തപോബലങ്ങളു മാളു
കളഞ്ഞായിരം സംവത്സരം ക്രീഡിച്ചു വനന്തോറും—
മായാവിലോചനയായ മേനകയോടും.'

വിശ്വാമിത്രന് മേനകയിൽ ഒരു കുട്ടിയുണ്ടാവുകതന്നെ ചെയ്തു—ശകുന്തള!

ദേവാസുരയുദ്ധത്തിൽ ഇന്ദ്രനെ സഹായിക്കുന്നതിനായി പാർത്ഥൻ ദേവലോകത്തു

പോരുകയുണ്ടായി. യുദ്ധത്തിൽ അസുരന്മാരെ തോല്പിച്ച് അച്ഛനിൽനിന്നും വരങ്ങളും വാങ്ങിത്തിരിച്ച അദ്ദേഹത്തെ ഉർവ്വശി കാണാനിടയായി. പാർത്ഥൻ പരമസുന്ദരനാണ്. ഉർവ്വശി അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ച് തന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചു. തന്റെ അമ്മയുടെ സ്ഥാനമാണ് ഉർവ്വശിയുടേതെന്ന് പാർത്ഥൻ വ്യക്തമാക്കി. അവളിൽ മഥിച്ചുയർന്ന കാമവികാരം അവളെക്കൊണ്ട് പാർത്ഥനെ ശപിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വിവരം അച്ഛനെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവൾ 'അങ്ങനെയൊക്കെ' ചെയ്യാറുണ്ടെന്നായിരുന്നു ഇന്ദ്രന്റെ മറുപടി.

ദമയന്തീസ്വയംവരം കഴിഞ്ഞുമടങ്ങുന്ന ഇന്ദ്രൻവഴിക്ക് കലിയെ കാണുന്നു. കലിയെ കണ്ട നിമിഷത്തിൽ തന്നെ സത്യത്തിൽ ഇന്ദ്രൻ ഒന്നു ചൂളിക്കാണണം.

'കനക്കെക്കൊതി കലർന്നു മരിച്ചു പാവകളെ—
ക്കണക്കെ നിങ്ങളും കണ്ടതിരിക്കവേ,
....
....
മിനക്കെട്ടങ്ങുമിങ്ങും നടക്കമാത്രമിഹ
നിനയ്ക്കുകിൽ നിങ്ങൾക്കൊത്ത ലാഭമായ്....'

എന്ന കലിയുടെ പരിഹാസദ്യോതകമായ ചോദ്യശരങ്ങൾ കൂടിയായപ്പോൾ ദേവേന്ദ്രന് മോഹാലസ്യം ഉണ്ടായെങ്കിലേ അത്ഭുതപ്പെടാനുള്ളൂ. ദമയന്തീകാമുകനായ നളനെക്കൊണ്ടുപോലും ദമയന്തിയുടെ അടുത്ത് ദൂതു പറയിപ്പിച്ചു വിട്ടവനാണ് ഇന്ദ്രൻ. കലിയുടെ ചോദ്യം ഇന്ദ്രനു കിട്ടിയ ഏറ്റവും വലിയ അടിയാണ്.

കശ്യപമുനി പണ്ടൊരു യാഗം നടത്തി. അഹങ്കാരിയായ ഇന്ദ്രൻ മുനിയെ അധിക്ഷേപിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

'കാൽക്കുളമ്പിലെ വെള്ളത്തിൽ വീണു
പാറിപ്പിടച്ചുഴന്നീടുന്നോരു നരം
ഘോരം പരിഹസിച്ചുചിരിക്കെന്നപോയ്
കാറുമുണ്ടെന്നു തോന്നാതൊരുമഹേന്ദ്രനും
പാരം പരിഹസിച്ചീടുന്നവർക്കെല്ലാം
ഘോരനരകമെന്നുണ്ടോ ഭവതികൾ'

എന്ന കാര്യം ദേവേന്ദ്രൻ പരിഭ്രമത്തിനിടയ്ക്ക് മറന്നുപോയി.

പാലാഴിമഥനത്തിങ്കൽ സമുദ്രത്തിൽ നിന്നും പൊങ്ങിവന്ന മഹാലക്ഷ്മിയോട് പിതാവായ സമുദ്രം പറയുന്നു.

'വത്സേ മാ ഗാ വിഷാദം, ശ്വസനമുരുജവം
സന്ത്യജ്യോർദ്ധ്വപ്രവൃത്തം,
കമ്പ: കോ വാ ഗുരുസ്തേ ഭവതു ബലഭിദാ
ജൃംഭിതേ, നാത്ര യാഹി
പ്രത്യാഖ്യാനം സുരാണാമിതി ഭയശമന—
ച്ഛദ്മനാ കാരയിത്വാ
യസ്മൈ ലക്ഷ്മീമദാത് സ്വാം സ ദഹതു ദുരിതം
മന്ഥമൂഢാം പയോധി:' ദേവന്മാർ

പൊതുവേ അത്ര നല്ലവരല്ല; അവരിൽ ഇന്ദ്രൻ തികച്ചും അഹങ്കാരിയാണ്. അതുകൊണ്ട് നീ മഹാവിഷ്ണുവിനെ പരിഗ്രഹിച്ചാൽ മതി.

'ഇന്ദ്രൻ' എന്ന സംജ്ഞ കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ ഒരു 'ഡംഭ്' സൂചിതമാകുന്നു. ശിവനോടുള്ള ഒരു ഇന്ദ്രസ്തുതി ഭാരതത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്,

'ദേവേന്ദ്രൻ ത്രിഭുവന നായകനെന്നാകി
ലുമിവണ്ണമുള്ള ജാള്യതയുമുണ്ടായ്....' എന്ന വരികളിലൂടെ ഇന്ദ്രന്റെ മുഴുവൻ സ്വഭാവവും വെളിക്കു ചാടുന്നുണ്ട്.

ഉർവ്വശി പുരൂരവസ്സിന്റെ ഭാര്യയായി കഴിയുന്ന കാലത്ത് ഇന്ദ്രൻ കാണിച്ചുപോയില്ലേ? ഇന്ദ്രൻ ഉർവ്വശിയെ കബളിപ്പിച്ച് നന്ദനോദ്യാനത്തിൽവച്ച് ക്രീഡ നടത്തുന്നുണ്ട്. ഈ അവസരത്തിലൊന്നും ഇന്ദ്രന്റെ അനാചാരംപോലും മറ്റാരും കേട്ടില്ല.

പുരാണങ്ങളിലൊരിടത്തുംതന്നെ ഇന്ദ്രനെ പരിപൂർണ്ണമായി പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നില്ല. പുരാണേതിഹാസങ്ങളായ രാമായണ ഭാരതഭാഗവതാദി മുഴുവൻ അരിച്ചാലും ഇത്രയ്ക്ക് ആത്മവിശ്വാസമില്ലാത്ത ഒരു കഥാപാത്രത്തെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുകയില്ല. തികച്ചും അഹങ്കാരിയും അതേ സമയം ഭീരുവുമാണ് ഇന്ദ്രൻ. അതിലുപരി അല്പംപോലും സദാചാരദീക്ഷയില്ലാത്ത ഒരു വിടൻ! എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളേയും കേവലം ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ സമീപിക്കാൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയലമ്പടൻ. സ്ഥലകാല സന്ദർഭങ്ങൾ നോക്കാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കഴിവുകേടിന്റെ ഒരു മൂർത്തീഭാവം. ഭാര്യമാരുടെ തണലിൽ സസുഖം ജീവിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീലമ്പടൻ. ഭാര്യ അപരന്റെ മുന്നിൽ കുഴഞ്ഞാടുന്നതു കാണാൻ ഒരു ഭർത്താവും ഇഷ്ടപ്പെടാറില്ല. എന്നാൽ ഇന്ദ്രൻ ഇതിനെ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും അനുകൂലിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലാണ്. ഭാര്യമാരുടെ കുഴഞ്ഞാട്ടത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാനുള്ള ആണത്തം ഇന്ദ്രനില്ലെന്നു തന്നെ പറഞ്ഞേ തീരൂ.

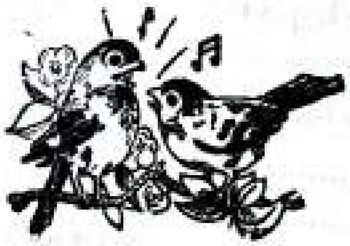

പ്രിയപ്പെട്ട രാജി.....

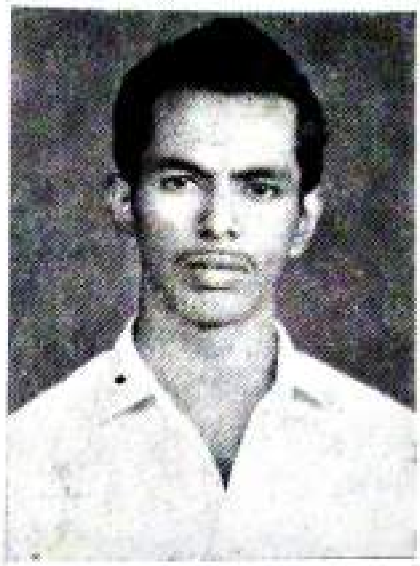

ജോർജ്ജ് കെ. ജെ.

രാവിലെ കാപ്പിയും പത്രവുമായി വരാന്തയിലെ ഈസിച്ചെയറിൽ കിടക്കുമ്പോഴാണ് ഗീതമോൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അരുകിൽ വന്നത്. ഞാൻ പത്രം മടക്കി കാര്യം അന്വേഷിച്ചു. അവൾ ചിണുങ്ങിക്കൊണ്ട് നിന്നതേയുള്ളു.

'നീന്ന കരയാതെ കാര്യം പറയൂ മോളെ'....ഞാൻ തിടുക്കംകൂട്ടി.

'അങ്കിൾ എനിക്ക് മമ്മിയെ കാണണം. മമ്മി ഇനിയും വരാത്തതെന്താ? അങ്കിൾ പറഞ്ഞല്ലോ ഇന്നുവരുമെന്ന്. അങ്കിൾ കള്ളം പറഞ്ഞു. ഞാൻ അങ്കിളിനോട് പിണക്കമാണ്'....അവൾ പിന്നെയും കരയുകയാണ്. അവളെ അടുത്തുനിർത്തി ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനിടയിൽ എന്റെ ചിന്തകൾ ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് പറന്നുപോയി.

രാജി—അവളുടെ കവിളുകൾക്ക് റോസാദളങ്ങളുടെ മിനുമിനുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കണ്ണുകൾക്ക് കടലിന്റെ ആഴവും നിറവുമായിരുന്നു. ചുരുണ്ട ഭംഗിയുള്ള മുടി രണ്ടായി പിന്നിയിട്ടിരുന്നു. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ലിപ്സ്റ്റിക്കിട്ടമാതിരി ചുവപ്പായിരുന്നു. പക്ഷെ അവൾ ലിപ്സ്റ്റിക്കുപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. അവളുടെ നിറം സന്ധ്യാസമയത്തെ പോക്കുവെയിലിന്റേതായിരുന്നു. അവൾ മഴവില്ലിനേക്കാൾ മനോഹരിയായിരുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ആകാശത്തിലെ ചന്ദ്രനെക്കാൾ അവൾ സുന്ദരിയായിരുന്നു.

എങ്കിലും അവൾ ക്രൂരയായിരുന്നു—

ദൈവം അവളെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ വഞ്ചന കാണിച്ചു. ദൈവം എന്തിനെന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു? പിന്നീടെന്തിന് അവളെ സൃഷ്ടിച്ചു? അവൾക്കെന്തിനിത്ര സൗന്ദര്യം നൽകി? പിന്നീടെന്തിന് ഞാനുമായി പരിചയപ്പെടുത്തി? എന്നിട്ടെന്തിനെന്നെ ഇങ്ങനെ വഞ്ചിച്ചു? ഉത്തരമില്ല.....

രാജി—എത്ര സുന്ദരമായ പേര്. അവളെ പരിചയപ്പെട്ട ദിവസം അവസാനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ! അന്നത്തെ പ്രഭാതം മനോജ്ഞമായിരുന്നു. എന്തെന്നില്ലാത്ത ആനന്ദം തോന്നി. വടക്കേപ്പുറത്തുനിന്നും ചിരിയും വർത്തമാനവും വളകിലുക്കവുമൊക്കെ കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ പേസ്റ്റും ബ്രഷുമെടുത്ത് അങ്ങോട്ടുചെന്നു. പരിചയമില്ലാത്തൊരു മിടുക്കിപ്പെണ്ണ് അമ്മയുമായി വർത്തമാനം പറയുന്നു. ഞാനറിയാതെ ഒരു മൂളിപ്പാട്ട് എന്നിൽനിന്നുയർന്നു. അവൾ പെട്ടെന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കി. കണ്ണുകൾ തമ്മിലിടഞ്ഞു...... പെട്ടെന്ന് അവൾ തലകുനിച്ചു....ഞാൻ അടുത്തേക്കുചെന്നു. അവൾ മൂകയായി നിന്നതേയുള്ളു.

കുട്ടിക്ക് സംസാരിക്കാനറിഞ്ഞുകൂടെ.... ഞാൻ ചോദിച്ചു.

അവളുടെ മുഖം ചുവന്നു.

'പോരെന്നോ....'

'രാജീ....' അവൾ മൊഴിഞ്ഞു.

അമ്മ അവളോടെന്തോ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അവിടെനിന്നും തെക്കുവശത്തേക്കുപോയി. പിന്നീട് കാപ്പികുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞാണറിഞ്ഞത് രാജിയും അവളുടെ അമ്മയും തെക്കേ വീട്ടിൽ താമസം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന്.

വൈകുന്നേരം ഓഫീസിൽനിന്ന് നേരത്തെ വന്നു. തെക്കുവശത്തെ മതിലിൽ പടർന്നു കിടക്കുന്ന മുല്ലവള്ളിയിൽ ആരോ തല്ലിപ്പറിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് ഞാൻ അങ്ങോട്ട് ചെന്നു. അതവളായിരുന്നു. മുല്ലമൊട്ടുകൾ അധികവും ഇപ്പുറത്തേക്കാണ് വീണിരുന്നത്. ഞാനതെല്ലാം പെറുക്കിയെടുത്ത് അപ്പുറത്തേക്ക് നീട്ടിക്കൊണ്ട് വിളിച്ചു.

രാജീ....അവൾ പേടിച്ചുപോയി

മടിച്ച് മടിച്ച് അവൾ കൈനീട്ടി. കരങ്ങൾ പരസ്പരം സ്പർശിച്ചപ്പോൾ അവൾ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി. അവ വാചാലങ്ങളായിരുന്നു. അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

അമ്മയെവിടെ?—ഞാൻ തിരക്കി

അമ്മ അമ്പലത്തിൽ പോയിരിക്കയാണ്........

.......അല്പനേരത്തെ നിശബ്ദതയ്ക്കുശേഷം അവൾ എന്റെ പേര് ചോദിച്ചു.

രാജൻ....ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അമ്മയിപ്പോൾ വരും. ഞാൻ പോട്ടെ. അവൾ നടന്ന് വീട്ടിനകത്തേക്ക് കയറി. അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ പരിചയം വളർന്നു. ഞങ്ങൾ ദിവസവും കണ്ടുമുട്ടും. ഒത്തിരി കാര്യങ്ങൾ പറയും. ഒരിക്കൽ എന്റെ മടിയിൽ തലവച്ചു കിടന്ന് നക്ഷത്രങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ആകാശത്തേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൾ ചോദിച്ചു.....

'രാജേട്ടൻ എന്നെ മറക്കുമോ....'

ഒരിക്കലുമില്ല—ഒരിക്കലും....ഞാൻ അവളെ അണച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു. എന്നെപ്പോലെ ഭാഗ്യവാന്മാർ ഈ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് ഞാൻ കരുതി.

പക്ഷെ—പ്രതീക്ഷകൾ തകരുകയായിരുന്നു. ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ ബ്രോഡ്‌വേയിൽ കൂടി നടക്കുമ്പോൾ അവളെക്കണ്ടു. അവൾ മാത്രമല്ല. കൂടെ ഒരു യുവാവും. എന്റെ മുന്നിലായി അവർ നടന്നുപോകുകയാണ്. ചിരപരിചിതരെപ്പോലെയാണ് അവർ സംസാരിച്ചിരുന്നത്. അവർ എന്നെക്കണ്ടില്ല. അപ്പോളവളെ സംശയിക്കാൻ ഞാൻ ഒരുമ്പെട്ടില്ല. ഞാനുടനെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.

അന്ന് ഞങ്ങൾ മുല്ലച്ചുവട്ടിൽ ഒന്നിച്ചു. അവളുടെ പെരുമാറ്റത്തിലും സംഭാഷണത്തിലും എന്തോ വെറുപ്പ് പ്രകടമായിരുന്നു. വളരെവേഗം ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞു. പിന്നീട് രണ്ടു ദിവസം അവളെ കണ്ടതേയില്ല. ന്യായമായും ഞാൻ അവളെ സംശയിച്ചു.

മൂന്നാം ദിവസം അസ്വസ്ഥമായ ഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ ബീച്ചിൽ നടക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ആ കാഴ്ച എന്നെ നടുക്കി. എന്റെ ശരീരമാസകലം ഒരു തരിപ്പനുഭവപ്പെട്ടു. അവളും അവനുമായിരുന്നു. എന്റെ രാജിയും മോഹനും. അവൾ എന്നെക്കണ്ടു. പക്ഷെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. എങ്കിലും രാജി—നീ ഇത്ര ക്രൂരയാണെന്ന് ഞാൻ കരുതിയില്ല. എന്നെക്കണ്ടപ്പോൾ നിനക്കൊന്നു ചിരിക്കാമായിരുന്നു. വേണ്ട—ഒന്നുകൂടി നോക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷെ നീ അതു ചെയ്തില്ല.

നിരാശ മുറ്റിയ ഹൃദയത്തോടെ പതറുന്ന കാലടികളോടെ ഞാൻ തിരിച്ചു നടന്നു. കാറ്റത്തു പട്ടം നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ചെറിയ കുട്ടി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് എതിരെ വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്കും ഒന്നു പൊട്ടിക്കരയണമെന്ന് തോന്നി. എന്നാലെങ്കിലും അല്പം ആശ്വാസം കിട്ടിയെങ്കിൽ.

അന്നുരാത്രി എനിക്കുറക്കം വന്നില്ല. ഉറങ്ങുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ രാജി മുന്നിൽനി

ന്നു ചിരിക്കുന്നതായി തോന്നും. കഴിഞ്ഞതെല്ലാം മറക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതൊക്കെ പൂർവ്വാധികം ശക്തിയോടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ തെളിഞ്ഞുവന്നു. രാത്രി തീർന്നതറിഞ്ഞില്ല. സൂര്യൻ ഉദിച്ചിരിക്കുന്നു. പെട്ടെന്ന് അമ്മ മുറിയിലേക്കു കടന്നുവന്നു.

"എടാ അങ്ങേ വീട്ടിലെ രാജിമോൾ ഇന്നലെ ആരുമായോ ഒളിച്ചോടി". എന്റെ കണ്ണിൽ ഇരുട്ടുകയറി. പെട്ടെന്ന് സമനില വീണ്ടെടുത്തുകൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിച്ചു:

"അമ്മ തമാശ പറയുകയാണോ?"

"അല്ലടാ നേരാ.....ദേണ്ടെ അവളുടെ അമ്മ കരയുന്നു. നീ അങ്ങോട്ടൊന്നു ചെല്ല്. അവരെ ഒന്നു സമാധാനിപ്പിക്ക."

ഞാനൊന്നും മിണ്ടിയില്ല. എങ്കിലും രാജീ....നിനക്കെന്നോടൊരു വാക്കു പറഞ്ഞിട്ടു പോകാമായിരുന്നു. നിന്റെ ഹൃദയം ഇത്ര കഠിനമായിരുന്നോ? സ്ത്രീഹൃദയം ഉത്തരം കിട്ടാത്തൊരു കടംകഥയാണെന്ന് ആരോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഞാനോർത്തു.

വർഷങ്ങൾ മൂന്നുകഴിഞ്ഞു. ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ ഞാൻ ഏകനായി തേവരപ്പാലത്തിലൂടെ നടക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു സ്ത്രീയും കുട്ടിയും പാലത്തിന്റെ നടപ്പാതയിൽ കൈവരിയും ചാരിയിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീയുടെ മുഖം കുനിച്ചുപിടിച്ചിരുന്നതിനാൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്റെ കണ്ണുകൾ കരയുന്ന കുട്ടിയിൽ പതിഞ്ഞു. ഒരു നിമിഷം ഏതോ ഓർമ്മ എന്റെ മനസ്സിലൂടെ പാഞ്ഞുപോയി. ഞാൻ മുന്നോട്ടു നടന്നു. അധികദൂരമായിട്ടുണ്ടാവില്ല, പിന്നിലേതോ വെള്ളത്തിൽ പതിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ആ സ്ത്രീയെ കാണുന്നില്ല. കുട്ടി വെള്ളത്തിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് ഉച്ചത്തിൽ കരയുന്നു. എനിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. ആളുകൾ ഓടിക്കൂടി. താഴെ പുഴയിൽ ചൂണ്ടയിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നവർ സ്ത്രീയെ തിരഞ്ഞെങ്കിലും കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. വന്നവരെല്ലാം കുഞ്ഞിനെ സഹതാപത്തോടെ നോക്കിനടന്നകന്നു. സ്ത്രീയുടെ ഭാണ്ഡത്തിൽനിന്നും കിട്ടിയ ഒരു തുണ്ടു കടലാസ്സിൽ പെൻസിൽ കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു.

"എന്റെ കുഞ്ഞിന് ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം കൊടുക്കാൻ പോലും എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. മറ്റൊന്നും ചെയ്യാനില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു. എനിക്കൊരപേക്ഷയേയുള്ളൂ—ആരെങ്കിലും എന്റെ കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കണേ........"

ഞാൻ ആ കുട്ടിയെയുംകൊണ്ട് വീട്ടിലേക്കു നടന്നു. അവൾക്കു നല്ല വസ്ത്രവും ആഹാരവും നൽകി. പിറ്റേദിവസം ആ സ്ത്രീയുടെ ശരീരം അഴിമുഖത്തടിഞ്ഞു. ആ സ്ത്രീ ആരാണെന്നറിയാനുള്ള ജിജ്ഞാസകൊണ്ട് ഞാൻ അങ്ങോട്ടുപോയി. ഒന്നേ നോക്കിയുള്ളൂ. ഞാൻ നടുങ്ങിപ്പോയി. തലയിൽകൂടി ആയിരം കടന്നലുകൾ ഒന്നിച്ചു കടന്നുപോയതുപോലെ........എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട രാജീ....അതൊരലർച്ചയായിരുന്നു—പക്ഷേ ശബ്ദം പുറത്തേക്കുവന്നില്ല. പിന്നെ എനിക്കൊന്നും ഓർമ്മയില്ല. ഉണർന്നപ്പോൾ വീട്ടിൽ എന്റെ മുറിയിൽ കിടക്കുകയാണ്. അമ്മ അടുത്തുനില്പുണ്ട്. ഞാൻ ഉടനെ കുട്ടിയെ തിരക്കി. അവൾ മടിച്ചു മടിച്ച് എന്റെ അടുത്തുവന്നു. അവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഞാൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. കുട്ടിക്ക് ഞാൻ പേരിട്ടു. ഗീത—അവളെ കാണുമ്പോഴൊക്കെ രാജിയെയാണ് ഞാൻ കണ്ടിരുന്നത്. എന്റെ എല്ലാ സുഖങ്ങളും ഗീതമോൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ബലികഴിച്ചു. അവൾ കളിക്കുന്നതും കുളിക്കുന്നതും, ഉണ്ണുന്നതും ഉറങ്ങുന്നതുമെല്ലാം എന്റെ കൂടെത്തന്നെയാണ്. അങ്കിളിനെ അവൾക്ക് വലിയ ഇഷ്ടമാണ്.

* * *

ഗീതമോളുടെ കരച്ചിൽ ഉച്ചത്തിലായപ്പോഴാണ് എനിക്ക് പരിസരബോധമുണ്ടായത്. അവൾ നിന്നു കരയാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് സമയം വളരെയധികമായിരിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മോളെ—നിന്റെ അമ്മ ഇനി വരില്ല—ഒരിക്കലും വരില്ല എന്നു പറയാനാണ് തോന്നിയത്. പക്ഷേ പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്. "മമ്മി വൈകുന്നേരം വരും മോളെ....മോളു കരയാതെ. ഞാൻ അവളെ ചേർത്തു നിർത്തി അവളുടെ നിറുകയിൽ ചുംബിച്ചു. എന്റെ കണ്ണിൽനിന്നും കണ്ണീർക്കണങ്ങൾ അവളുടെ തലയിൽ പതിച്ചു. ഒരിക്കലും തീരാത്ത ദുഃഖത്തിന്റെ വറ്റാത്ത കണ്ണുനീർ.

സ്ത്രീയുടെ സാമൂഹ്യ പദവി

കെ. വി. മണിക്കുട്ടൻ
I. B. A,

കാപട്യമേറിയ അസ്ഥിരതേ നിൻെറ പേർ സ്ത്രീയെന്നാകുന്നു. പുരുഷനെ സൃഷ്ടിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ദൈവത്തിനു പററിയ അബദ്ധമാണ് സ്ത്രീ; ദൈവം സ്ത്രീയെ സൃഷ്ടിച്ചു അതോടെ ലോകത്തെ വിരസത അവസാനിച്ചു. പക്ഷെ അതോടെ പലതും നിലച്ചു പോയി. ഇങ്ങനെ പോകുന്നു സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകന്മാരുടെ നിഗമനങ്ങൾ.

സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒരു കാര്യത്തിൽ യോജിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ ഇരുകൂട്ടരും സ്ത്രീകളെ വെറുക്കുന്നു. പുരുഷൻ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീയുടെ ബുദ്ധി ഒൻപതു കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപരിക്കുകയും തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതു് സ്വാഭാവികമാണ്. ഒരു നിഴലിനെപ്പോലെ അടുക്കുമ്പോൾ അകലുകയും, അകലുമ്പോൾ അടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ അവിശ്വസിക്കുകയും. ഭൂമിയോളം ക്ഷമിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ടെങ്കിലും ചെറിയ മുറിവുപോലും അവൾ മറക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. പുരുഷനെപ്പോലെ ആയിത്തീരണമെന്നുള്ളതാണ് ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഏററവും വലിയ വ്യാമോഹം.

പേപിടിച്ച പട്ടിയുടെ നാക്കിനേക്കാൾ വിഷം കലർന്നതാണ് അസൂയ നിറഞ്ഞ ഒരുവളുടെ നാക്ക്. സ്ത്രീകൾക്കും, പക്ഷികൾക്കും തലതിരിച്ചുനോക്കാതെതന്നെ ചുററും നടക്കുന്നതു് അറിയാൻ കഴിയുന്നു. അവൾ ഒന്നുകിൽ സ്നേഹിക്കുന്നു അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായും വെറുക്കുന്നു. 'ഇല്ല'യെന്നുച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് 'ഉവ്വ്' എന്നു പറയുന്നു. ദേവാലയത്തിൽ മാലാഖയും പുറത്തു് ഉദ്യാനത്തിലും, വീട്ടിൽ പിശാചുമാണവൾ. സ്ത്രീ നമ്മോടു പെരുമാറുന്നതു് മനുഷ്യരാശി തൻെറ ദൈവത്തോടു് പെരുമാറുന്നതുപോലെയാണ്. അവർ നമ്മെ ആരാധിക്കുന്നു എന്നിട്ട് അവർക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു് നമ്മെ അലട്ടുന്നു. ചിലർ സ്ത്രീയെ ഉഷസ്സിൻെറ പ്രസാദാത്മകമായ ആഹ്ലാദത്തിനോടു് ഉപമിക്കുമ്പോൾ മററു ചിലർ കാർമേഘത്തിൻെറ കണ്ണീർ വാർക്കലിനോടു് സാദൃശ്യം ചെയ്യുന്നു. മററൊരു കൂട്ടർ പൂന്തേനിൻെറ മാധുര്യത്തോടു്—കിളികൊഞ്ചലിൻെറ മാർദ്ദവത്തോടു് ഉപമിക്കുമ്പോൾ, ഒരു കൂട്ടർ വജ്രശിലയുടെ കാഠിന്യത്തോടും. പുരാണങ്ങളും, മതഗ്രന്ഥങ്ങളും, സ്ത്രീയുടെ [illegible], കാപട്യം, ചാപല്യം തുടങ്ങിയവയെ വർണ്ണിക്കുന്നു. മതാചാര്യന്മാരും ചിന്തകരും വാഗ്വൈഭവങ്ങളും, നയം മുതലായവയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു് നിരൂപിക്കുന്നു. “അബലകളാണിവർ ചപലമാർ” എന്നു മുത്തശ്ശിമാർ തന്നെ നമ്മെ പാടികേൾപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ദൂഷ്യങ്ങൾ കാണിച്ചു് അധിക്ഷേപിക്കാനല്ലാതെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചൊന്നെഴുതാൻ പലരും ശ്രമിച്ചു കാണുന്നില്ല. വ്യക്തിപരമായി അനുഭവിച്ച സ്ത്രീയിലൂടെ മഹിളാലോകത്തെ ആകെ കാണാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവരെക്കുറിച്ചു് അപലപനീയമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാവാനിടയായിട്ടുള്ളതു്.

ചരിത്രാതീതകാലംമുതൽ ഇന്ത്യയിലെ സ്ത്രീകൾ സാമൂഹ്യ സാംസ്കാരിക മണ്ഡല

ളിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. വേദകാലത്തിനുമുൻപ് ജീവിച്ചിരുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക സമുദായത്തിൽ മാന്യമായ പദവിയും, സ്ഥാനവും ലഭിച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് മാതൃമേധാവിത്വം നിലനിന്നിരുന്ന സാമൂഹ്യഘടനയുടെ ക്രമാനുഗതമായ വളർച്ച സ്ത്രീയെ പുരുഷന്റെ അടിമത്വത്തിലേക്കാനയിച്ചു. ശാരീരികാദ്ധ്വാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ശാരീരശേഷിയുള്ള പുരുഷന്റെ തൊഴിൽ വേട്ടയാടലായിത്തീർന്നു. അദ്ധ്വാനിച്ചു തളർന്നുവരുന്ന പുരുഷനെ പരിചരിക്കുക തുടങ്ങിയ ആർദ്രതയും ലാഘവവുമുള്ള പ്രവൃത്തി സ്നേഹമുള്ള സ്ത്രീ ഏറ്റെടുത്തു. ധൈര്യത്തോടും ഏകാഗ്രതയോടും നിർവ്വഹിക്കേണ്ട പ്രവൃത്തികൾ; ബുദ്ധിയുടെ പരമോന്നതമായ മേഖലയെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്നു എന്ന മലസ്സിലാക്കിയ പുരാണികമനുഷ്യർ പൊതുരംഗങ്ങളിൽനിന്നും മററു ഗൗരവമേറിയ കോണുകളിൽനിന്നും സ്ത്രീകളെ അകററിനിർത്തി. അങ്ങിനെ ഫലമൂലാദികൾ ശേഖരിക്കുക, വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ നോക്കുക മുതലായ പ്രവൃത്തി സ്ത്രീ സ്വീകരിച്ചുപോന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നും മുക്തി നേടുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗമായി കൃഷി കണ്ടുപിടിച്ചതു് നാം അബലയെന്നു വിളിക്കുന്ന ഗവേഷണമതിയായ സ്ത്രീയാണെന്നു പറയുമ്പോൾ പലരും നെററി ചുളിച്ചേക്കാം. ഗോർഡൻചൈൽഡും, ജൂലിയൻഹക്സിലിയും ബി. സി. 8000 ത്തിനോടടുത്താണ് കൃഷി കണ്ടുപിടിച്ചതെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചുപോന്ന എല്ലാ സമൂഹങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾക്ക് മാന്യമായ പദവി ലഭിച്ചിരുന്നു.

ഗുഹയെ ഉപേക്ഷിച്ച് ആദ്യമായി ഭവനസൗകര്യം കണ്ടെത്തിയതു്, കളിമണ്ണു കൊണ്ട് അടുക്കള പാത്രങ്ങൾക്ക രൂപം നൽകിയതു്, നാണം മറയ്ക്കുന്നതിനാദ്യമായി വസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കണ്ടെത്തിയതു് സ്ത്രീയുടെ ഭാവനയാണെന്ന് ചരിത്രം ഉദ്ഘോഷിക്കുമ്പോൾ എന്തിനുമർഹരായി സ്ത്രീകളുടെ ചാപല്യം മാത്രം ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നു, വീടിന്റെ ഐശ്വര്യവും, ഉയർച്ചയും സ്ത്രീയുടെ മാഹാത്മ്യത്തിലാണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സാഹിത്യരംഗത്തുള്ള അവരുടെ പുരോഗമനം ജീവിതം തുടിയ്ക്കുന്ന എല്ലാ കോണുകളിലും കാണാം.

ഇന്നു വിവാഹത്തിലും, ദാമ്പത്യബന്ധത്തിലും ശ്രദ്ധേയമായ മാററങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. സ്ത്രീയുടെ വ്യക്തിത്വവും, വികാരവും ഉയർന്ന മേഖലകളിലെത്തിയതോടുകൂടിയാണ് ഈ മാററം വന്നുതുടങ്ങിയതു്. അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചങ്ങല പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞു് സമുദായത്തെ വെല്ലുവിളിച്ച് പാവനാദർശത്തെ താലോലിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരേ വൈവാഹിക വേലിയേററത്തിൽ ചലിക്കുന്ന രണ്ടു ഹൃദയങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങൾ ഇന്നു ധാരാളമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ നെററിചുളിക്കുന്ന പഴയ കാരണവന്മാരെ കണ്ടേക്കാം. ഭർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളുടെ നുകത്തിനു മുൻപിൽ മൗനാനുവാദത്തിന്റെ കഴുത്തു നീട്ടിക്കാണിക്കുന്ന ഒരുതരം പാവയെ, ഒരുതരം കോൺഫിഡൻഷ്യൽ 'സെക്രട്ടറി'മാരെ ഇന്നത്തെ യുവ ഭർത്തൃഹൃദയങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

1849-ൽ ആദ്യമായി ഒരു മഹിളാവിദ്യാലയം തുറന്നു പ്രവർത്തിച്ചു. എങ്കിലും 1882-ൽ മാത്രമാണ് ഇൻഡ്യൻ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു സുവർണ്ണാദ്ധ്യായം എഴുതിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് ആദ്യമായി രണ്ടു സ്ത്രീകൾ ബാച്ചിലർ ഡിഗ്രിയെടുത്തു പുറത്തുവന്നതു്. 1960–61-ൽ ഇൻഡ്യയിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യരായ സ്ത്രീകൾ 12.9 ആയി ഉയർന്നപ്പോൾ, ഈ കൊച്ചു കേരളത്തിൽ 39.8% മായി പുരോഗമിച്ചു എന്നുള്ളതു് നമുക്കഭിമാനാർഹമാണ്. 137418 പെൺകുട്ടികൾ കോളേജിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്—1960-ലെ സെൻസസ്സ് തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതു് തികച്ചും ശ്ലാഘനീയമാണ്. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം പാരമ്പര്യഗതമായി നിഷേധിച്ചിരുന്ന സമുദായത്തിന്റെ എതിർപ്പുകളെ അതിജീവിച്ച് ഓരോ നിമിഷവും ഉയർന്നുവരുന്നതായി പല കണക്കുകളും തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ വർഷത്തിൽ ശരാശരി 10 പെൺകുട്ടികൾവീതം ഐ. എ. എസ്സിന് പോകുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് സ്വാഗതാർഹമാണ്.

രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി സ്ത്രീകളുടെ ബുദ്ധിശക്തിയും, വികാരവും അടുക്കള മതിലുകളെ ഭേദിച്ച് ഭാരതാംബയുടെ കണ്ണീർ തുടയ്ക്കാൻ സടകുടഞ്ഞെഴുന്നേററപ്പോൾ സ്ത്രീസാമൂഹ്യപദവിയെ എതിർത്തവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സൂര്യകിരണമേററ ഹിമബിന്ദുപോലെയായിത്തീർന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ മന്ദാകിനി ഹത്തയുടെയും വിജയലക്ഷ്മി പണ്ഡിററിന്റെയും, അരുണാആസഫലിയുടെയും, സരോജിനി നായഡുവിന്റെയും അനിഷേധ്യനേതൃത്വം അവിസ്മരണീയമാണ്. ഉപ്പുസത്യാഗ്രഹസമരത്തിൽ 17000 സ്ത്രീകൾ നിയമലംഘനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീഹൃദയങ്ങളിൽ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ ചൂടും വെളിച്ചവും പ്രവേശിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അല്പം ലജ്ജയോടെയെങ്കിലും, സങ്കോചം നിയന്ത്രിച്ച് നേഴ്സിന്റെയും അദ്ധ്യാപികയുടെയും വേഷത്തിൽ സമൂഹത്തിന്റെ മൂടുപടത്തിനിടയിലൂടെ പലരും പൊതുരംഗത്തേക്കെത്തിനോക്കിത്തുടങ്ങി. 1964-ലെ കണക്കുപ്രകാരം 10,8000 ഡോക്ടേഴ്സിൽ 12000 പേരും സ്ത്രീകൾ തന്നെയാണ്. 17.4ലക്ഷം ഉദ്യോഗസ്ഥകൾ 1966-ൽ ഉണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. കൃഷി വ്യവസായം, നിർമ്മാണപ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയ കച്ചവടവും, വ്യവസായവുംവരെയുള്ള വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഇവരൊട്ടും പിന്നോക്കമല്ല. ഗവണ്മെന്റ് സർവ്വീസിൽ സെക്രട്ടറിയേററ് അസിസ്റ്റന്റുമാരായും, ക്ലർക്കുമാരായും മററും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം കളോരം വഹിക്കുന്ന 100 പ്രവർത്തകരിൽ 29-ഉം സ്ത്രീകൾതന്നെയാണ്. രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിയമം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ, പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ, സ്പോർട്ട്സ് രംഗങ്ങളിൽ അങ്ങിനെ ജീവിതത്തിന്റെ സ്പന്ദനമേഖലകളെയെല്ലാം സ്പർശിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ന് സ്ത്രീകൾ മൈസൂർ സ്റ്റേററ് റോഡ് ട്രാൻസ്പോർട്ടിന്റെ കീഴിൽ കണ്ടക്ടർ ജോലിവരെ സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല; ബോംബെ പട്ടണത്തിൽ ടാക്സി ഡ്രൈവിംങിനുപോലും ധൈര്യം സംഭരിച്ച് സ്ത്രീകൾ മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്.

പല വീക്ഷണകോണുകളിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ അവരെ ബഹുമാനിക്കേണ്ട അനേകം ഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നു കാണാം. ചില കാര്യങ്ങളിൽ ആരാധനീയരാണവർ. അത്തരം ഗുണങ്ങളുടെയും, ഉയർച്ചയുടെയും നേരെ അന്ധത നടിച്ചുനിൽക്കുന്നത് ശരിയല്ല. തന്റെ പരിതസ്ഥിതി ജീവിതാവശ്യം നിറവേററുവാൻ പര്യാപ്തമാണോ അല്ലയോ എന്ന് വേഗം ഒരു കുടുംബനാഥയ്ക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളിൽ അശ്രാന്തമായ കൗതുകമവൾക്കുണ്ട്. കുടുംബജീവിതത്തിൽ 'അമ്മ' എന്ന മോഹനചിത്രം തുന്നിച്ചേർക്കുന്നതവളാണ്. അച്ഛനേക്കാളുപരി കുട്ടികളെ മാതാവിന് സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. എല്ലാ തെററിനും മാപ്പുകൊടുക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചുകോടതി അവളിലെന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ശ്വസിക്കുന്ന വായുപോലെ? മൂല്യവികാരം കലർന്ന സ്നേഹവും പരിചരണവും ഒരു പുരുഷനെ ധന്യനാക്കുന്നു; നിത്യഹരിതനാക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പനിനീർപ്പൂക്കളെ ഭൗതികജീവിതത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതവൾമാത്രമാണ്. ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും ദുഷ്പ്രവണതകളെ ഗുണവൽഗണിച്ചുകൊണ്ട് തന്നോടടുത്ത ചെത്മാവെന്ന് നോക്കി വിശ്വസിക്കാനും, ആരാധിക്കാനുമുള്ള വിശേഷഗുണം സ്ത്രീസഹജമാണ്.

രാജ്യത്തെ ബാധിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും സ്ത്രീയ്ക്ക് പുരുഷനോടൊപ്പം സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നുള്ള ബോധവും, അവസരസമത്വം നൽകുന്നതിനുള്ള വ്യഗ്രതയും പുരുഷൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ രാജ്യത്തിന് അതിന്റെ എല്ലാ കഴിവുകൾക്കുമൊത്ത് പുരോഗമിക്കാൻ കഴിയൂ. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലേക്കും കടന്നുചെല്ലുവാനും തങ്ങളുടേതായ സംഭാവനകൾ നൽകുവാനും സ്ത്രീകൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കുടുംബജീവിതം നയിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ കഴിയുന്നതും മററു പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഇടപഴകാതിരിക്കുകയാവശ്യമാണ്. ഗാർഹികാവശ്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കണമെന്നോർമ്മിപ്പിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകളാരും മററാരുടെയും പിന്നിലും പോകുമെന്നർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. പിന്നെയോ

ദയങ്ങളിലെ മാഹാത്മ്യം തഴുകിയുണർത്തുമ്പോഴാണ് അവരുടെ മഹത്വം വർദ്ധിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവരോട് മത്സരിക്കാൻ മററാരു ശക്തിക്കും കഴിയുകയില്ല. മഹാന്മാരിൽ പലരുടേയും മേന്മയ്ക്കു കാരണം ശൈശവത്തിൽ അവർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ശിക്ഷണമാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. പുരുഷനോടൊപ്പം ഉയരണമെന്ന മാത്സര്യം നിറഞ്ഞ വ്യഗ്രത കുറയ്ക്കുകയും, കുട്ടികളുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിൽ അവർക്കുള്ള അതുല്യസ്ഥാനം എറെറടുക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. ഇളം മനസ്സുകൾ കൊച്ചുവഴിയായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ നേരായ രീതിയിൽ പ്രശാന്തസുന്ദരതയിലേക്ക നയിക്കാൻ കഴിയൂ. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിലുള്ള അരാജകളെ അകററിയിട്ട് പ്രവണതകളിലേക്കൊലിച്ചുപോകാതെ, നല്ലൊരു നാളെയ്ക്കുവേണ്ടി വളർത്താൻ, പ്രതീക്ഷകൾ നിറഞ്ഞ ഒരു പുതിയ തലമുറയെ തഴുകിയുണർത്താനുള്ള അനർഘശക്തി സ്ത്രീകളുടെ മൃദുലപാണികൾക്കാണ് കൂടുതലുള്ളത്. മനുഷ്യനെ സംസ്കാരസമ്പന്നനാക്കാനുള്ള അവസാനത്തെ വസ്തുവാണ് സ്ത്രീ.

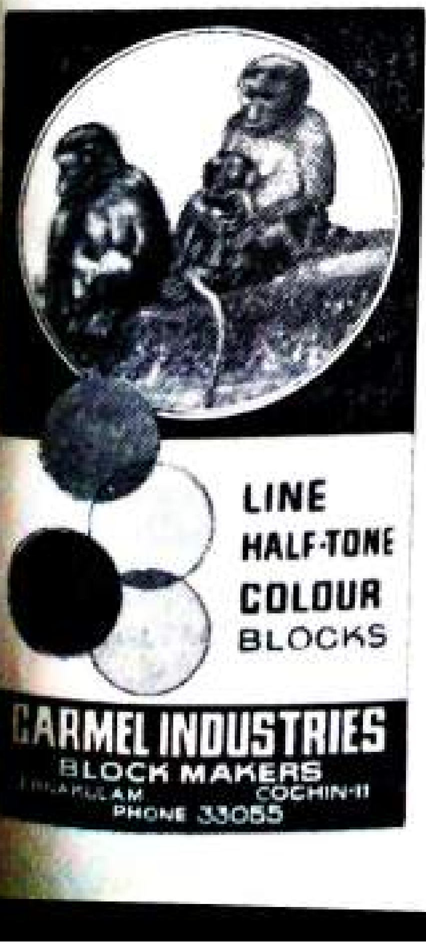

'Madhava' BALAPEEYUSHA:- A Palatable General Tonic For healthy. Growth of the Babies Preventing from Liver Complaints, Rickets, Etc.

400 M.L. Rs. 4-00, 200 M.L. Rs. 2-25

'Madhava' CHYAVANAPRAS:- (with iron and calcium) Rich in Vitamins, Restores Brain Power and Nourishes Tissues of the body. 400 gm. Jar Rs. 6-50

AVAILABLE FROM LEADING CHEMISTS

MADHAVA PHARMCEUTICAL LABORATORIES

H.O. JAISOUDHAM - ERNAKULAM

COCHIN-18

Governing Director:

PORUTHIYIL NARAYANAN VAIDYAR

Phone: 7267 Res: 32638

യുവതീയുവാക്കൾക്കായി പ്രത്യേകം സംവിധാനംചെയ്ത്
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന കേരളത്തിലെ ഏക മതസാംസ്കാരിക
മാസിക

കുടുംബദീപം

ഫോൺ: 33341

തേവര – കൊച്ചി-13

സ്ഥിരം പംക്തികൾ

നോവൽ * ചെറുകഥ * വിനോദഭാവന * ചലച്ചിത്രനിരൂപണം കുടുംബാരാമം * സാഹിത്യസമീക്ഷ * ഒററനോട്ടത്തിൽ * ബൈബിളിലെ സ്ത്രീകൾ * കുമാരീകുമാരന്മാർക്ക് * കേരളം പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹാരങ്ങളും—സിമ്പോസിയം * ഒന്നു ചിരിക്കാൻ * കാർട്ടൂണുകൾ ബൈബിൾ ചിത്രപംക്തി.

പുറമെ

കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി പദപ്രശ്നങ്ങൾ, കലാമത്സരങ്ങൾ

വിശ്വസ്തമായ

വാർഷിക വിശേഷാൽപ്രതി ഉടൻ പുറത്ത്

വാർഷിക വരിസംഖ്യ 3 രൂപ.

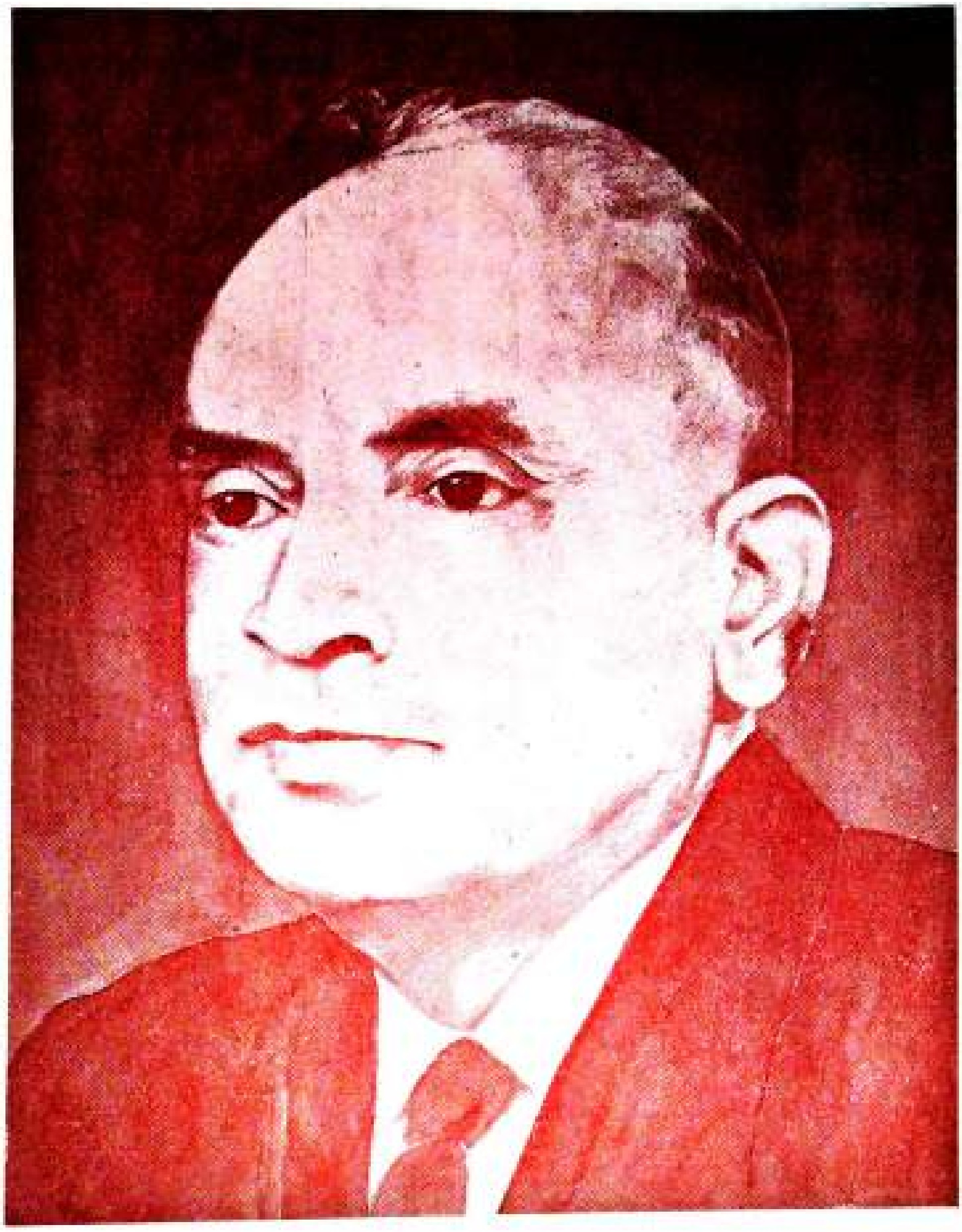

" OUR PRINCIPAL "

—by P. K. Mohan 2nd M.A.

Jayaprakash T. P.
S.C.U.O.

M. V. Viswanathan
Attended Advanced Leadership course at N.C.C. Aacademy

V. K. Venugopal
C. U. O.

CAMARA SPEAKS

In Prison
Photo by Shaju P. B.

Gandhi Mandapam
Photo by Sasikumar D.

Photo by
Sasindra Panickar 3rd B.Sc.

Photo by Shaju P.B.

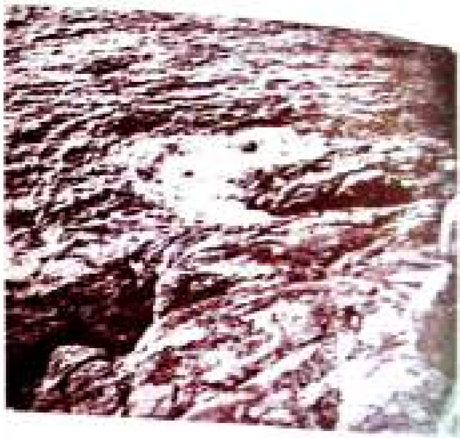

Vigour of Nature
Photo by Sasikumar D.

Photo by
Sadasivan 1st B.A

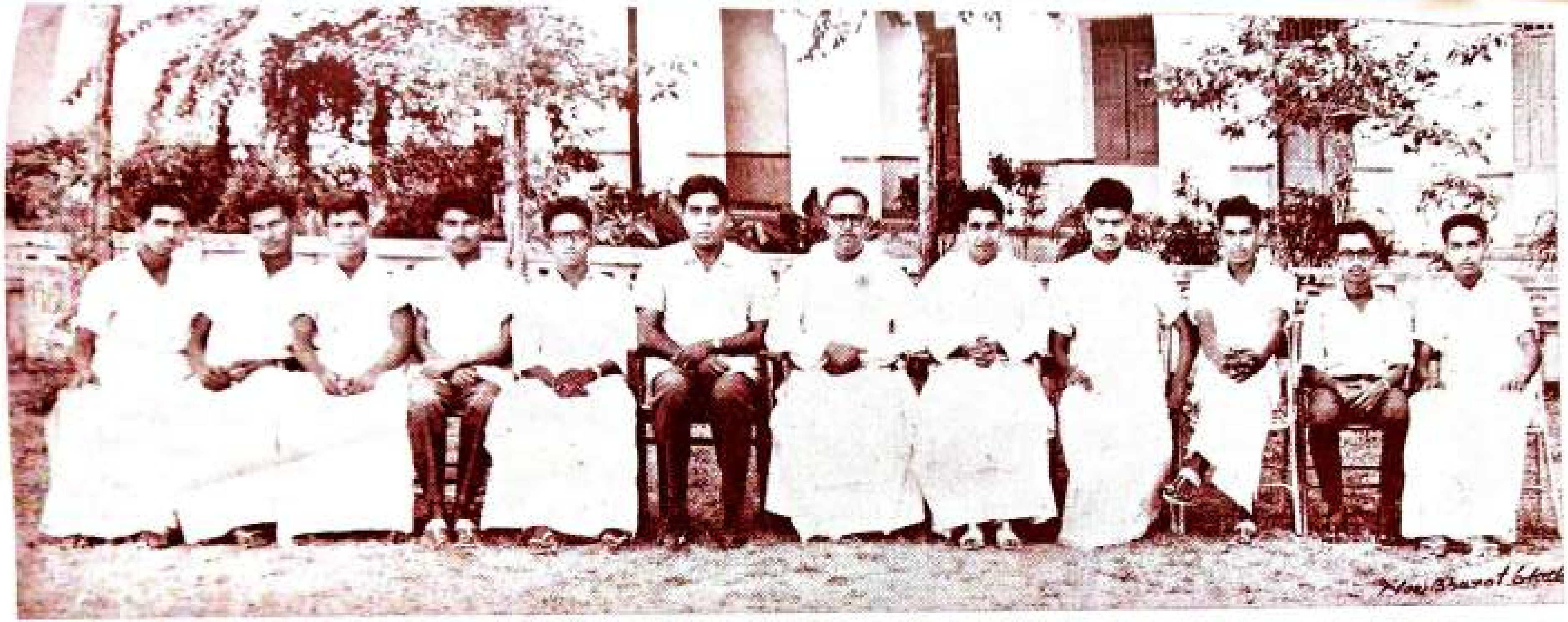

Social Service
League
Executive
Committee

Final B. A.
Malayalam

Sr. P. D. C.
Ist group

Sr. P. D. C.
2nd group

Sr. P. D. C.
3rd Group

Final B. Sc.
Chemistry

Final
M. A. Economics

Final M. Com.

Final B. Sc.
Physics

Final B. Com.

Final B. Sc.
Zoology

Final B. Sc.
Botany

हिन्दी-विभाग

क्या जीवन सपना है?

टी॰ आर॰ शिवरामकृष्णन
III बी॰ एस सी॰ केमिस्ट्री

जीवन केन्द्रित आत्मा पर
    और आत्मा निर्भर ईश्वर पर;
ईश्वर प्रेरित चलता जीवन
    दुनिया का यह ढंग सनातन ॥

स्वप्न समान न चलता जीवन
    बहती सरिता सम वह जीवन ।
जीवन सरिता अमृत वाहिनी
    है सब को वह मोददायिनी ॥

जीवन में होता जो अनुभव
    सपने में भी उसका प्रभाव ।
इन में रहती समता शाश्वत
    होता मानव उससे पुलकित ॥

कहीं न अंतर इन में होता
    अन्त न उसका कोई पाता ।
जगमाया का उसमें चित्रण
    मोहक सुन्दर यह जग प्राँगन ।

"संयुक्त राष्ट्र संघ"

VELAYUDHAN T. S.
III B. Sc. Zoology

युद्ध की 'धू-धू' करके जलनेवाली ज्वाला से परित्राण पाने केलिये मानव सदैव प्रयत्नशील रहा है। 19 वीं शताब्दी में ऐसा जो प्रयास हुआ है उसका ऐतिहासिक महत्त्व है। 1914–18 प्रथम विश्वयुद्ध के पश्चात् समझौते के द्वारा अन्तरराष्ट्रीय समस्याओं को सुलझाने के उद्देश्य से 'लीग ऑफ नेशनस' की स्थापना हुई थी। किन्तु राष्ट्र राष्ट्रों के बीच स्वार्थ का संघर्ष चलता रहा और 'लीग' के सदस्यों ने ही अपने निर्णय के विरुद्ध कार्य किया; तो प्रथम राष्ट्र संघ का पटाक्षेप हुआ और धीरे धीरे द्वितीय महायुद्ध का विष्कम्भ शुरू हुआ। इस युद्ध नाटिका के दृश्यों ने पुन एक बार मनुष्य के हृदय में कंप-कंपी पैदा की। पुन: शान्ति और 'त्राहि' की आवाज़ उठी। चर्चिल, रूज़वेल्ट, स्टैलिन जैसे विश्वनेताओं की सहकारिता के फलस्वरूप 24 अप्रैल 1945 में संयुक्त राष्ट्र-संघ का अंकुर फूटा। इसका प्रथम अधिवेशन सेनफ्रॉंसिस्को में हुआ था।

संयुक्त राष्ट्र-संघ का उद्देश्य विश्व के राष्ट्रों के मध्य प्रेम तथा मैत्री के वातावरण का सृजन करना तथा आपसी झगड़ों को शांति-पूर्ण उपायों से मिटाना है। इस उद्देश्य की सफलता के लिये संघ ने यह चतुरसूत्री बनायी—

1) शान्ति को स्थापित करना
2) राष्ट्रों को मध्य मानवता तथा मित्रता की श्रीवृद्धि करना।
3) निर्बल राष्ट्रों के हितों की रक्षा करना ताकि शक्तिशाली राष्ट्र उनका शोषण न कर सकें।
4) संपूर्ण देश के सामान्य रहन-सहन में उत्कर्ष होने दें।

इस प्रकार के विचार बड़े ही सुन्दर है तथा मनुष्यमात्र का हित करने वाले है। उपर्युक्त उद्देश्यों की पूर्ति केलिये संयुक्त राष्ट्र संघ इस प्रकार विभाजित है :—

साधारण परिषद्

विश्व के ८० देशों के प्रतिनिधि इस परिषद् में शामिल है। इसका प्रमुख काम विश्व-शान्ति पर विचार करना है। यदि विश्व का कोई राष्ट्र दूसरे निर्बल राष्ट्र पर आक्रमण करता है। तो यह परिषद् उसपर विचार करता है। अपनी सिफारिश राष्ट्र संघ की कार्यकारिणी में भेज देता है और सुरक्षा परिषद् उसकी सिफारिशों को अमल में लाता है।

सुरक्षा-परिषद्

संघ के साधारण परिषद् की सिफारिशों को

अमल में लाना तथा आवश्यकता पडने पर शांति की स्थापना के लिए बल का प्रयोग करना इसका धर्म है। इसके सदस्यों की संख्या 22 है। परिषद् के 5 स्थायी सदस्यों को निषेध का अधिकार प्राप्त है। यही सुरक्षा परिषद् राष्ट्र संघ का महत्त्वपूर्ण अंग है जो दो विरोधी राष्ट्रों के झगड़ों के निपटारे के लिए प्रयत्नशील रहता है।

अन्तरराष्ट्रीय-न्यायालय, संरक्षणपरिषद् आर्थिक व सामाजिक परिषद् आदि इस के अन्य विभाग हैं।

मुख्य कार्यालय :

संघ का मुख्य कार्यालय न्यूयार्क में है जिस में लगभग तीन हज़ार कर्मचारी हैं। कार्यालय के सारे कारोबार का बागडोर संघ के मन्त्री के हाथ में है।

विश्वशांती के लिए संयुक्त राष्ट्र संघ का योगदान चिरस्मरणीय है। सुरक्षा और श्रीवृद्धि के लिए जगत इसी पर निर्भर हो सकता है। जटिल समस्याएँ दिन प्रतिदिन इस के पथ पर बाधा डाल रही है। सबल राष्ट्रों के दबाव से निर्बल राष्ट्र मुक्ति नहीं हो पा रही है। संयुक्त राष्ट्रसंघ शक्तिशाली राष्ट्रों के हाथ का खिलौना हो रहा है। राष्ट्रसंघ ने कोरिया की समस्या का हल शीघ्रातिशीघ्र किया, क्योंकि उन में अमेरिका का हाथ-था, मगर उतनी शीघ्रता से काश्मीर की समस्या को नहीं सुलझाया क्योंकि इन में अमेरिका का कोई भी स्वार्थ नहीं है। कई राष्ट्रों ने संयुक्त-राष्ट्रसंघ के निर्णयों की उपेक्षा की है। पाकिस्तान को काश्मीर में आक्रामक घोषित किया किन्तु वह आज भी वही का वही है। यही कारण है कि कभी-कभी लोग इसे असंयुक्त राष्ट्रसंघ भी कह बैठते हैं। कारण स्पष्ट है क्योंकि शक्तिशाली राष्ट्रों के ऊपर इसका अंकुश नाममात्र को भी नहीं।

संयुक्त राष्ट्रसंघ के आलोचकों का कहना है कि सात सदस्यों के प्रस्तावों को पाँच स्थायी सदस्यों द्वारा न माना जाना प्रजातन्त्र के सिद्धान्त के विपरीत है।

हमारा मतलब यह है कि विश्व में सबल राष्ट्र संयुक्त राष्ट्रसंघ की आड में निजी स्वार्थों की पूर्ती कर रहे हैं। आज जब कि विश्व के कोने कोने में पाक मानव दूसरे मानव के रक्त का प्यासा है, पाक राष्ट्र दूसरे राष्ट्र का सब कुछ हडप लेना चाहता है, अर्थात् विश्व में हिंसा का ताण्डव चल रहा है तब अहिंसा और शांति के वास्ते संयुक्त राष्ट्रसंघ की ओर से होनेवाला प्रयत्न चाहे वह असफल क्यों न हो; प्रशंसनीय ही कहा जायेगा। संयुक्त राष्ट्र संघ का एक मात्र उद्देश्य विश्व के प्रत्येक राष्ट्र के लिये उन्मुक्त वातावरण की व्यवस्था करना हो। इसी से विश्व कल्याण संभव है। तभी अमेरिका और वीयतनाम युद्ध के मामले में निपठारा हो सकता है।

★ भारत के त्योहार ★

N. PRASEN KUMAR MALLIA
I P. D. C.

बसंतऋतु के आगमन से जिस प्रकार अगणित सुन्दर फूलों से भरा हुआ एक वृक्ष अत्यन्त मनोहर दीख पड़ता है, उसी प्रकार भारत देश भी अनगिनत त्योहारों से अलंकृत है। धन्य है भारतमाता, जिन्होंने त्योहारों को इतना महत्व-पूर्ण स्थान दिया है कि इस देश के कोने-कोने में भी एक न एक त्योहार मनाया जाता है।

त्योहारों का आरंभ कब और कैसे हुआ? आदिमानव का जीवनचरित तीन भागों में विभक्त है। प्राचीन-शिलायुग, नवीन-शिलायुग और लोहयुग। नवीन शिलायुग में मनुष्य ने खेती की विद्या सीख ली और इधर-उधर ढूँढता-फिरता हुआ वह खेत का संरक्षण करने के लिए बाध्य बन गया, और खेत के ही पास एक जगह पर स्थिरवास करने लगा। खेती करने के बाद उसको बहुत समय यों ही खोना पड़ता था। वृथा बीत जानेवाले इस समय में कुछ न कुछ आनंद प्राप्त करके मन को बहलाने की इच्छा उसके मन में पैदा हुई। इसके लिये आसपास के बहुत मनुष्य एक साथ मिलकर अपनी खुशियाँ मनाने लगे। ये ही खुशियाँ कालान्तर से त्योहार के नाम से परिवर्तित हुई होंगी।

भारत के प्रमुख त्योहार दशहरा, होली, दीपावली रक्षाबन्धन, ओणम, शिवरात्री, जन्माष्टमि, पोंगल आदि हैं।

दशहरा

दशहरा किसी न किसी एक नाम से सारे भारत में प्रसिद्ध है। केरल में इसका नाम नवरात्री है। विजय दशमी के दिन श्रीरामचन्द्र ने रावण पर विजय पायी थी। प्राचीन काल से ही इस विजय को त्योहार का रूप देकर हिन्दू लोग मनाया करते आये हैं। रामलीला के अंतिम दिन उत्तर भारत में रावण की एक बड़ी मूर्ति बनाकर जलायी जाती है। क्षत्रिय अपने अस्त्र-शस्त्रों की पूजा करते हैं और उनकी सैनिक शक्ति का प्रदर्शन भी होता है। वैश्य लोग उस दिन अपने बही-खाते, तराजू बाट आदि की पूजा करते हैं। विजयदशमी के नौ दिन पहले से दुर्गा पूजा शुरू होती है। उन दिनों सरस्वती की पूजा भी धूम-धाम से चलती है और इस पूजा के बाद बालक विद्या का आरंभ करके विद्याध्ययन में नया उत्साह भी प्राप्त करते हैं। इस प्रकार यह त्योहार बड़ी धूम-धाम से सारे भारत में मनाया जाता है और लोगों में भक्ति-भावना पैदा कर देता है।

होली

होली भारत का महत्वपूर्ण और बहुत पुराना त्योहार है। फाल्गुन याने मार्च के महीने में आता है। वसंतपंचमी से इस त्योहार का आरंभ होने लगता है। लोग लाल-पीले वस्त्र पहनते हैं; लड़कियाँ मिलकर नाचती-गाती हैं; एक दूसरे पर रंग की पिचकारियाँ छोड़ते हैं; इस तरह सारे देश में आनंद की नदियाँ बहने लगती हैं। होली के कई दिन पहले से लकडी का बटोरना शुरू होता है और इस लकडी से होलीका की बाँस की बनी मूर्ति जलाई जाती है। होली की आग से पानी गरम कर लोग स्नान करते हैं। उनका विश्वास है कि होलिका के जल जाने के साथ-साथ बीते साल के दुःख-दारिद्र भी राख हो जाते हैं। इस त्योहार का प्रह्लाद की कहानी से घनिष्ट संबन्ध है। "होलिका हिरण्य की बहन थी। उसको ऐसा एक वरदान मिला था कि वह सदा आग से बच जायेगी। प्रह्लाद की ईश्वर-भक्ति देखकर हिरण्य का खून उबला। नाराज़ होकर उस ने अपने पुत्र की हत्या के लिये होलिका को नियुक्त किया। होलिका जब प्रह्लाद को गोद में लेकर आग में कूद पडी तब असंभव संभव हो गया; याने भगवान की कृपा से प्रह्लाद बिलकुल बच गया और होलिका जलकर राख हो गयी। प्रह्लाद मुस्कुराता हुआ आग से बाहर आया," भलाई की जीत तथा बुराई की हार हुई। उस पुनीत दिन की याद में हर साल होली जलायी जाती है। सच कहा जाय तो होली का दिन समभावना का सबक सिखाता है और मानव के घमण्ड आदि दुर्गुणों को दूर करने में सहायक होता है।

ओणम

ओणम केरल का देशीय त्योहार है। पुराने ज़माने में लोग इसे सत्ताईस दिन तक मनाया करते थे; मगर आज केवल चार दिन ही मनाते हैं। लोगों का विश्वास है कि उस दिन केरल के पुराने सम्राट महाबली अपनी प्रजा को साल में एक बार देखने आते हैं। सादर उनका स्वागत करने के लिए लोग अपने घर झाड-पोंछकर साफ़ करते हैं; आतिथ्य के लिए तरह-तरह का खाना बनाते हैं; नये-नये कपड़े पहनते हैं और नाचते-गाते हैं, इस प्रकार अपनी खुशियाँ मनाते हैं। हर घर के सामने फूलों की जो सुन्दर सजावट है, वह मन को भी हरनेवाली होती है। आँगन फूलों से सजाया जाता है और चारों ओर स्त्रियाँ एक साथ मिलकर "कैकोट्टिकली" नामक एक खास तरह का नृत्य शुरू करती हैं जिससे दर्शक मुग्ध हो जाते हैं। इस प्रकार भारत के हर एक त्योहार का वर्णन करना आसमान के तारों को गिनने के समान है।

हमारे त्योहार जनता में बहुत अच्छे गुण पैदा करनेवाले हैं, पर इनके अतिरिक्त कुछ दोष भी। होली जैसा त्योहार मनाने से लोगों में समानता फैल जाती है; घमण्ड आदि मन के मैल धो दिये जाते हैं और आपस में प्रेमभावना पैदा होती है। दशहरा जैसे त्योहार से लोगों में भक्ति-भावना उपजती है और इस तरह

अनेक त्योहारों से अनेक गुणों का परिचय हमें मिलता है। दोष केवल यही है कि त्योहारों के दिनों में कुछ लोग शराब पीते हैं; शायद जिसको पीने की आदत नहीं है, वह भी शराब पीकर आखिर उसका गुलाम बन जाता है। इसके सिवा कुछ लोग भगवान को प्रसन्न करने के बहाने भैंस, बकरी आदि की बलि चढ़ाते हैं। बंगाल प्रांत के कलकत्ता जिले में नरबलि भी दी जाती थी, परंतु आज वह रोकी गयी है।

ईश्वर ने इस दुनियाँ को गुणों औा दोषों से बनाया है। इसलिए किसी भी कार्य में गुणों के साथ-साथ कुछ दोष भी दिखाई पड़ना स्वाभाविक है। गुलाब के फूल के साथ कांटा भी रहता है ! इस परिस्थिति में अगर त्योहारों में भी कुछ दोष नज़र आते हैं तो, वह कोई नयी बात नहीं है। इसलिये हम प्रतिभासंपन्न भारतवासियों को चाहिये कि जिस प्रकार हँस दूध और पानी के मिश्रण से दूध मात्र को ग्रहण करके पानी को छोड देता है, उसी प्रकार त्योहारों में मिले हुए गुण और दोष से केवल गुण को स्वीकार करें और दोष को छोड़ दें। तभी हमारा त्योहार मनाने का उद्देश्य पूर्ण रूप से सफल होगा ॥

उच्चशिक्षा का माध्यम–
प्रान्तीय भाषाएँ या अंग्रेज़ी

V. K. ABDULJALEEL
III B. Sc. (Zoology)

लगभग दो सौ पहले जब हमारे देश में अंग्रेज़ी राज्य कायम हुआ तब भारत की शिक्षा-प्रणाली एक जैसी न थी। देश-देश की भाषा भिन्न भी थी; प्रणाली भी भिन्न। भारत भर में एकरूपात्मक शिक्षा प्रणाली अंग्रेज़ी की देन है। लार्ड मेकेले की सिफारिश पर शिक्षा संस्थाओं में शिक्षा का माध्यम अंग्रेज़ी बनायी गयी। अंग्रेज़ी के भक्तों और अंग्रेज़ी के शासन के अनुकूल कर्मचारियों का निर्माण ही इस प्रणाली का ध्येय था। मेकेले की नीति का परिणाम यह था कि स्कूलों में अंग्रेज़ी का प्रचार दिन दूना रात चौगुना होने लगा। शिक्षित लोग देशी भाषाओं पर थूकने लगे और अंग्रेज़ी को छाती से लगाने लगे। इसके अवांच्छित परिणाम आज भारत भोग रहा है॥

वर्तमान भारत का नक्शा कुछ भिन्न है। इस देश के शिक्षा शास्त्रियों ने सरकार को सलाह दी है कि उच्चशिक्षा का माध्यम प्रांतीय भाषा ही बनायी जाय। उच्चशिक्षा मातृभाषा में दी जाय तो अध्ययन सुगम हो सकता है और उसका परिणाम भी अच्छा हो जाएँगा।

विदेशी भाषा में जो कुछ पढ़ लिया जाता है उसका पूर्ण ज्ञान व्यावहारिक दिशा में थोडे ही हो सकता है। भारत में अंग्रेज़ी के ज़रिये शिक्षा देने के कारण विद्यार्थी की प्रतिभा कुंठित हो जाती है। दिमाग थक जाता है। विज्ञान, इतिहास गणित आदि प्रांतीय भाषा के ज़रिये अध्ययन करें तो विद्यार्थी उन विषयों को अच्छी तरह समझ सकते हैं।

अंग्रेज़ी में अध्ययन करने के कारण हम को समय का दुरूपयोग करना पड़ता है; क्योंकि दिमाग को, अंग्रेज़ी में जो विषय पढ़ता है उसका मातृभाषा में अनुवाद करना पड़ता है। अंग्रेज़ी में उच्चशिक्षा देने के कारण शिक्षा मण्डल में सरकार को आर्थिक खर्च बहुत अधिक करना पड़ता है। अंग्रेज़ी भाषा के कारण परीक्षाओं में पराजित होनेवाले विद्यार्थियों की संख्या बढ़ती रहती है।

आज भारत के शिक्षित और आम जनता के बीच में बहुत बड़ी खाई है। इसका मूलकारण अंग्रेज़ी है।

लेकिन कुछ लोग देशीभाषाओं को उच्चशिक्षा का माध्यम बनाने का विरोध करना है। उनका

कहना है कि इन भाषाओं में, विज्ञान, तेक्नोलाजी, इतिहास आदि पढ़ाने के लिए पुस्तकों की कमी है। लेकिन यह दलील लगडी है। 'जहाँ चाह वहाँ राह'। माँग होने पर प्रादेशिक भाषाओं में अच्छी-अच्छी पुस्तकें निकलेंगी। लेकिन दुनिया में कई ऐसे देश हैं जहाँ अंग्रेज़ी या फ्रेंच के ज़रिये शिक्षा नहीं दी जाती है, और वहीं की भाषाओं में ही शिक्षा दी जाती है। उदाहरण के लिए रूस, चैना, जापान, जर्मनि आदि विकसित देशों को लें। इस्रायेल देश की भाषा हीब्रु है। वह बहुत अविकसित है। लेकिन अक्षीण प्रयत्न के द्वारा केवल कुछ वर्षों के अंदर उसका विकास करके उसने उसे शिक्षा का माध्यम बना दिया। लेकिन क्या वही बात भारत में भी नहीं हो सकती? कॉलिजों में देशी भाषा में विद्या दी जाय तभी विद्वान लोग अच्छे-अच्छे ग्रन्थ निकालेंगे।

अंग्रेज़ी, फ्रेंच आदि अंतरराष्ट्र भाषाओं के पारिभाषिक शब्दों को जैसे के तैसे स्वीकार कर सकते हैं। इसलिए देशी भाषा का विकास खुद होता है।

अंग्रेज़ी पक्ष के लोग इस बात में सत्य दीखते हैं कि प्रांतीय भाषा में उच्चशिक्षा प्राप्त करने से भारत के अन्य राज्यों तथा विदेशों में काम प्राप्त करना मुश्किल मालूम पड़ेगा और बेकार जवानों की संख्या बढ़ेगी। लेकिन हम यह बात भूल न जाय कि अन्य राज्यों में काम करनेवाले बहुत कम हैं। इसलिए अंग्रेज़ी पक्षपातियों का वाद निरर्थक समझकर तिरस्कार करना देशप्रेमियों का फर्ज है।

अंग्रेज़ी के माध्यम से, समय शक्ति और धन का कितना दुरुपयोग हो रहा है। यह बड़े हर्ष की बात है कि देश में स्वदेशी और स्वभाषा की भावना जागृत हो गयी है। केरल में पाँच वर्षों के अन्दर उच्चशिक्षा प्रादेशिक भाषा में देने की योजना बनायी गई है। मद्रास में भी उच्चशिक्षा तमिल में देने का प्रबन्ध किया है।

अन्त में हमें गाँधीजी की बातें याद करनी है, "मानसिक, आध्यात्मिक, तथा शारीरिक पूर्णता बनाने की दृष्टि से शिक्षा प्रणाली को परिवर्तित करना है। इसलिए प्रांतीय भाषा को ही हमारी शिक्षा का माध्यम बनाने की जरूरत है। नहीं तो भारत की जनता स्वावलंबी नहीं बन जाएगी" हमारा परम कर्तव्य यह है कि गाँधीजी के उपदेश को स्वीकार करें॥

WHEN THE LATE PRESIDENT KENNEDY WAS ASKED TO EXPLAIN HIS EXCELLENCE, HE REPLIED HE OWED IT TO CURIOSITY. INSTITUTIONAL GREATNESS IS AN ORGANISED EXTENSION OF INDIVIDUAL CAPACITY TO TAKE INFINITE PAINS. THE WORTH OF MENON AND KRISHNAN IS THE QUALITY OF THE MINDS THAT CONCEIVED IT AND TOWED IT INTO STREAM.

FROM DOORKNOB AND DOORKEEPER TO THE ELEVATION AND SLANT OF CLASS-ROOM FURNITURE, FROM THE EXPENSIVE LABORATORIES TO THE HAND-PICKED LECTURERS, MENON AND KRISHNAN DISPLAYS A ROUND RIPENESS THAT CAN COME ONLY FROM PAINSTAKING ATTENTION TO DETAILS. THE COLLEGE GIVES A STUDENT AN ARISTOCRATIC HOME TO REGAIN HIS LOST ACADEMIC OPPORTUNITY. IF THE INTERNAL EXAMINATIONS ARE STRICT AND SCALED TO MANUFACTURE SUCCESS, THE LEARNED, DIGNIFIED APPROACH TO ITS STUDENT COMMUNITY GIVES THE COLLEGE SPONTANEOUS DISCIPLINE. THE IMMENSE COLLEGE IS SILENT AND PURPOSEFUL AS A MACHINE MOUNTED ON BALL-BEARINGS.

PRE-DEGREE PART II, PRE-DEGREE, B.A., B.Sc., B.Com. ENGLISH, B.A. ECONOMICS, B.Com., B.Sc., CHEMISTRY, MATHEMATICS, PHYSICS, ZOOLOGY, BOTANY, B.E., C.A., M.A.

MEET MENON AND KRISHNAN TO RAISE YOUR ZERO TO ONE HUNDRED

MENON AND KRISHNAN

DURBAR HALL ROAD ERNAKULAM PHONE COLLEGE 800

KERALA'S GREATEST TUTORIAL COLLEGE

designers/MK/36/59